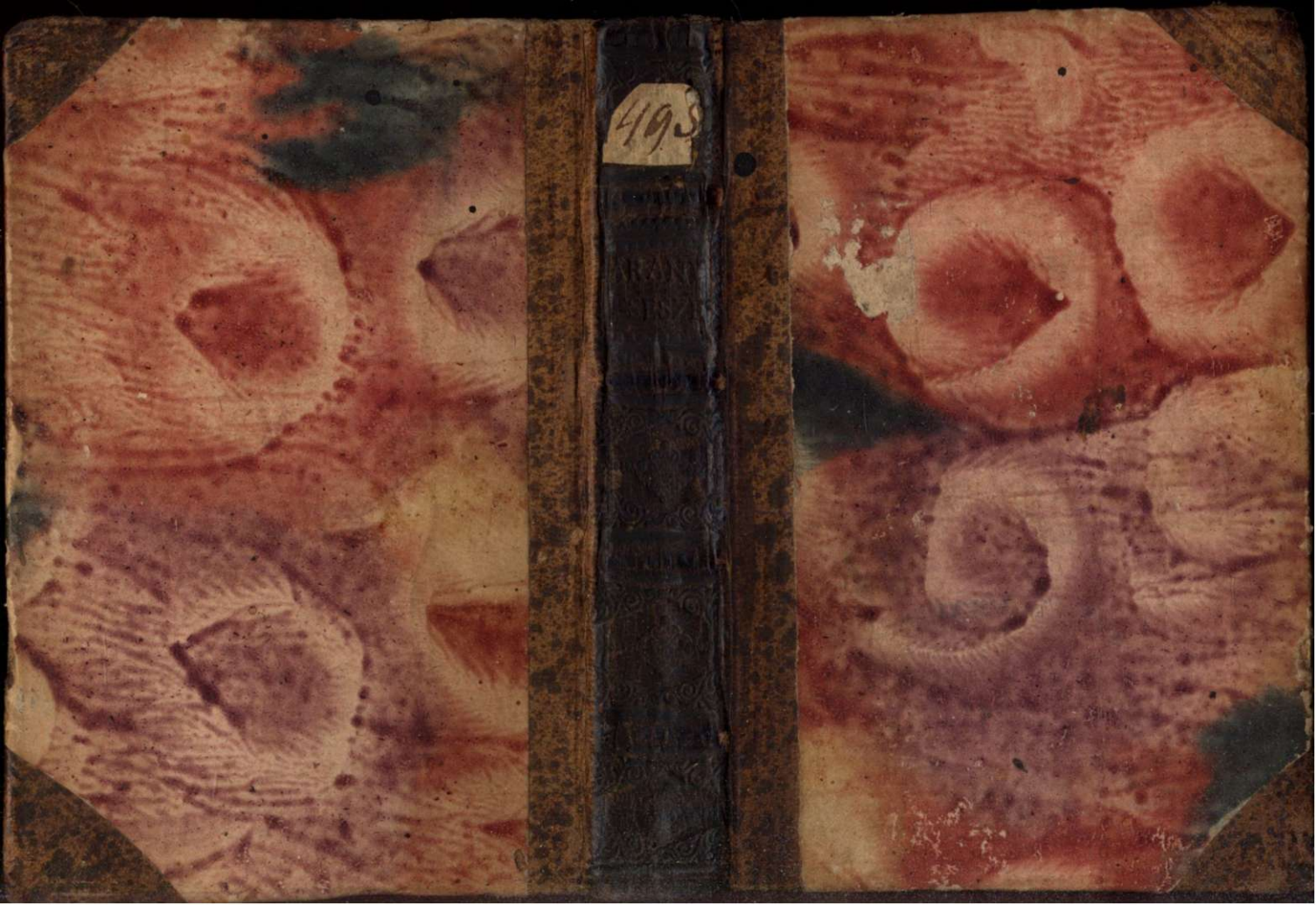

419S

3362

F. 25. IV.

*De oblatione Re-
verendi Dni Malnési*

Haaz Rezső Múzeum
Tudományos Könyvtára
Szekelyudvarhely

'SÓLT. CXLI. Ő. I. 2.

URam, te hozzád kiáltok, fiész én hozzád: figyelmezzél az én szómra mikor te hozzád kiáltok. Menjen-fel az én Imádságom te elődbe mint a' jó illatú füst: és az én kezeimnek fel-emelések mint az estvéli áldozat.

891

KEGYES OLVASÓ!

IM' bol a' Szentek' imádságaikkal tellyes Arany Tséfe nevü Könyvetske: de kitso-da a' ki kínál véle, ne törödj rajta, elégedj-meg a' zal ha azt megmondja, miért nevezte e' névvel a' melly alatt kezedebe adja.

Tudd-meg azért hogy Tséfének ugyan tsak azért neveztetett, hogy mint a' Törvény alatt, ama' külömb-külobb füst fereket a' Temjénezöben egy Tsefében vitte-fel Áron Pap az Arany Oltárra, és ferezett jó i'latot az ISTENnek Reggel és Estve; Ugy vihet-fel ezen külobb külömbb Szenteknek fo-háfodásaikból 's imádságaikból álló Könyvetskébül-is minden

²Móf. 30:
Ő. 7. 8.
34. 35.

A 2

den

den Lelki Pap jó illatú füstöt az ő ISTENE eleiben amaz arany Oltáron a' JE' SUSon, minden nevezetesebb Innép napokon Reggel és Este.

Arany Tséfének ismét neveztetett, koránt sem a' munkának minden hiba és salak nélkül való tökéletességére nézve, mert azt embertől nem is lehet várni; hanem hogy a' Sz. Irásnak minden aranynál és ezüstnél drágább, tisztább és kívánatosabb favaiból fedezetetett-egybe: és hogy a' ki ezekkel a' Könyörgésekkel kíván ISTEN' eleibe járulni, nála kedvet találni, a' nak nem csak fájjal, hanem fírvvel is, még pedig tiszta és tökéletes fírvvel, erős és igaz bittet kell azt tselekedni.

Sólt. 19.
§. 11.

É'sa. 29:
Sid. 10:
§. 22.

A

A' Szentek' imádságaikkal tellyes Tséfének pedig, hogy im' az O, és Új Testamentomi Szenteknek, a' Profétáknak, Papoknak, Királyoknak, Apostoloknak, és Évangyélístáknak, magának-is ama' nagy Profétának és Szentek' Szentének a' KRISTUSnak jobáfkodásuikkal vagyon meg-rakva, a' mint a' Leveleknek félein láthatni fel-irva. És így látnivaló, hogy ez a' Munka a' Sz. Irás' favain vagyon fundálva és fel-épitve: de hidd-el, hogy nem valamelly elme-béli futtatásból, sem pedig hibás és vétkes maga műtogatásból lett az, hanem, hogy mint a' jó illatú ferkámot nem fedbették 's kéfíthették, éppen nem-is kéfítették más ferekből, hanem

Dán. 9:
§. 24.

A 3

2Móf. 30: nem tsak a' mellyeket maga
 34. 35. rendelt és parantsolt az ISTEN; úgy e' Könyvetske-is ne más füst-ferekből; főháfkodásokból állana, hanem ollyakból a' mellyeket ISTEN az O és Uj Testamentomi Könyvekben meg-iratott, és a' mellyek felől bizonyosak vagyunk, hogy illatozott-is, vagy kedvelt és meg-hallgatott. Azért-is, hogy látván a' könyörgő kemély, hogy ezek nem másunna hanem valósággal az ISTEN' patikájából a' Sz. Irásból költ füst-ferek vagy Könyörgések, ne immel ámmal, hanem a' nál nagyobb buzgósággal, Sz. félelemmel és tífetelettel éljen vélek mind annyifor.

E'zel mindazáltal én senkit a' Sz. Irás' favaiboz olly' erő-

rösen nem foritok, mintha azon kívül más ígéssel épen ne lehetne könyörögni, mert az a' Sz. Irásokban járatos és tudós Apollósoktól sem mindenkör telhetnék-ki: imádkozhatf bizvást a' mint azt bizonyos fiükséged kívánja, a' Könyörgésnek Lelke-is diktálja: mert mint az édes Anya még fölni nem tudó vagy most tanuló gyermekének rebegését-is meg-érti és kedvelli, úgy meg-érti 's kedvelli az ISTEN-is az ö fainak és leányinak könyörgéseiket ha azok nem a' maga favaival vagynak-is és léfnek formáltatva; hanem mivel a' Sz. Irás a' Könyörgéseknek méllységes kút-feje: azonban a' Sz. Léleknek stílusa-is, javallom, hogy míg a' mi Könyör-

Tsel. 18:
 24.

nyörgéseinket a'ból fedezgethetjük, másuvá ne folyamodjunk: mert ha e' földi Királyok kedvellik ha az ö Udvaroknak fokott fava járásával esdeklünk előttök; kedvelli bizonyára ama' Királyok Királya-is az ISTEN, mikor az ö Mennyei Udvarának stilusával könyörgünk, és mint-egy a' maga nyelvén szólunk.

TSak ez egyet kérem azért Kegyes Olvasó te töled, hogy ha e' munkátskával fájad' izét el-találtam, vegyed kedvesen és innepelj véle mind annyifor idvességesen; ha pedig nem, tedd-le betsülettel és én a'zal-is meg-elégfem.

Légy jó egészségben.

Vasárnap Reggeli Könyörgés.

SErkenj-fel! ferkenj-fel én 'Sólt. 57 :
 Lelkem! ferkenj fel én 'S. 9.
 ditsőségem és tiszteljed
 az URat a' ki teremtett és el-
 válaftott: tiszteljed a' te Id-
 vezitödet a' ki meg-váltott
 és öriz az idvességre: tisztel-^{1Pét. 1 :}
 jed a' Sz. Lélek ISTENT a' 'S. 5.
 ki meg-fizentelt, és ama' vál-^{Éfés. 3 :}
 tságnak napjára el-petsételt. 'S. :
 Jó reggel fel-ferkenek és
 tisztellek oh ISTEN én IS-
 TENem tégedet! hogy no-
 ha úgy valék a' te kezekben, Jér. 18.
 mint a' sár a' fazékasnak ke- 'S. 6.

zében, és formálhattál volna engem? éktelelenségre való edénnyé, formálhattál volna oktalan-állattá, vagy érzékenység nélkül lévő kövé, de hogy ditsőségednek gazdagságát ki-jelentenéd, kegyelmednek edénnyévé készítettél és az Angyaloknál ugyan valamennyire kifesebbé, de minden más teremtettség-állatoknál méltóságosbá teremtetted, és meg-is különböztetted, midőn belém okos Lelket leheltél, és a' te kezeidnek minden munkáin Urrá tettél.

Ugy fűlettem mint a' vad zamárnak fija, tudatlanságban, de te engem? tudatlanságimból-is fel-vettél, és az én Anyámnak tejével együtt mind

Róm. 9 :
v. 21-23.

Sólt. 8 :
v. 6, 7.

Jób. 11 :
v. 12.

mindjárt a' te Bezédednek ^{1Pét. 2 :} tizta tejével-is táplálni 's nevelni el-kezdettél, és azon kegyelmes munkától még eddig-is meg-nem fűntél. Lelkemre nézve lelki kenyérral az örök életre; testemre nézve pedig testi eledellel ez életre tartottál és éltetted. A' múlt Hétnek hét napjában is (noha a' bennem lévő romlottságnak miatta csak heted részét sem fenntelhettem Sz. Felséged' számára) te valál mindazáltal még-is mind lelki, mind testi eledelemnek hív Sáfára, életemnek (szerelmesimnek) ez éjtfakában-is meg-tartója, bűnös személyemnek, ez új napra és Hétre fel-viráztója, és az én napjaimnak 's heteim-

imnek ennyivel többekkel
meg-faporítója.

Oh igaz ítéletü ISTEN!
melly fokaknak változott e'
fzéles Világon eza' Hét éle-
teknek utolsó Hetekké, és
ez éjjel végső éjjelekké! az
én Lelkem pedig még él
hogy ditsérjen tégedet. Di-
tsérlek a'nakokáért óh IS-
TEN én ISTENem! mind
ezekért, és kérlek Sz. Fiad-
nak a' JÉ'SUSnak nevéért, a'
te irgalmaságodat a'mellyek
minden reggel meg-újulnak,
újítsd-meg én rajtam-is egézf
életemben minden reggel, e-
zen reggel-is: és mivel e' nap
első napja e' Hétnek, az a'
nap a'mellyet a'Hétnek több
napjai közzül ki-választottál,
és a' te f. tiszteletedre el-
ren-

²Sólt. 119.
§. 175.

Sir. 3 :
§. 23.

rendeltél, tartóztasd-meg az
én lábaimat, hogy azt ne mi-
veljem a' miben gyönyörkö-
döm e' te f. napodon: ne
a' magam dolgait tégyem,
se olly' befédeket ne főljak ^{E'sa. 58 :}
a' mellyekbe gyönyörköd- ^{§. 18.}
ném, hanem e' légyen min-
den dolgom, hogy fzenteltes-
sék és tiszteltsék az UR
én általam.

Légyenek óh Izraelnek ^{1Kir. 9 :}
nagy Páfzora a' te fzemeid ^{§. 3.}
és fzíved mindenkor a'te A-
nyafzent-egy-házadon, ezen
a' Házon-is, a' melly a' te
tiszteségedre építettett mi
közöttünk. Tartsd-meg a'-
ban az Egyházi főlgalatot,
és ama nálunk le-tett drága ^{2Tim. 1 :}
kintset, az Évangyéliomot, ^{§. 14.}
és erőfíts-meg minket a'ban
A 7 mind

Gal. 1 : mind végig annyira, hogy
 8. ha a' Mennyei Angyal prédikállana-is mást azon kívül, a'nak helyt ne adjunk: és
 1Tim. 1 : mivel igaz beféd ez, és minden bé-vételre méltó; jelentsd-meg a'nak fűkséges és hafnos vóltát másoknakis.
 15. 4. 9.
 Tsel. 6 : Tartsd-meg a'Férjfiakat-is a' kikre bíztad ezt a' dolgot,
 3.
 Luk. 24. és öltöztess-fel Mennyei erővel, hogy szólhassák a' te Befédedet nagy kézséggel, legeltethessék a' te népedet, tudományal és értelemmel.

Nézzenek URam a' te f. zemeid Kerefityén Országunkra-is és a' mi földünk-re: ne hozz reánk igaz ítéled fzerént átkot, ne botsásf dög halált, drágaságot vagy háboruságot, engedd békeséggel

séggel laknunk a' földet, és 'Sólt. 147 :
 14. élnünk a'nak 'sírját elégséggel.

Királyoknak Királyja, U-Jel. 19 :
 16. raknak URa, Sz. és nagy UR ISTEN, Éltefsed és áld-meg ez Orzágnak Hatalmas-ságait-is Nemzetünknek javára. Áld-meg azok között és azok felett Felséges Koronás Királyunkat hozzú é-lettel, fzívének kívánságit, 'Sólt. 21 :
 3. ajakinak kérésit add-meg néki elégséggel. Adj vidám ortzát nékie mi hozzánk mindenkor, és minket-is erőfíts az ö hívségében jobban jobban, és örizz-meg, hogy még tsak gondolattal-is soha go-Préd. 10 :
 17. noft ne mondjunk a' Királynak.

Virágoztassad közöttünká'
 Pol-

Polgári-Tárfaságot-is: adjad
 'Sólt. 72: a' te ítéletedet és igazságo-
 8. 1. 2. dat a' Véneknek, hogy íté-
 jék a' népet igazságban és a'
 te fegényidet ítéletben. Adj
 a' község közt-is egyefsé-
 get: az egyenlőkhöz ember-
 séget: a' felsőbbekhez enge-
 delmességet: adj mindnyá-
 junknak nyúgodalmas és tisz-
 ta életet, ez élet után pedig
 örök életet és idvefséget,
 Ámen.

Vasárnap Estvéli Könyörgés.

'Sólt. 84: **M**Elly igen szerelmetesek
 8. 2. a' te Hajlékid, óh Sere-
 8. 5. geknek URa! Bóldogok a'
 kik lakoznak a' te Házadban,
 és fűntelented' ditsérnek
 27: 8. 4. E' dolgot kértem én-is az
 Urtól, hogy lakhassam az ő
 Há-

Házában, láthassam szépsé-
 gét, 's látogathassam Szent
 Templomát, és meg-is adta
 énnékem. Bé-vitt engem' az
 ő Házába ma-is, és a'nak ja-
 vaival, Templominak szent
 dolgaival meg-elégített. 'Sólt. 65:
8. 5.

Vajha pedig illendő féle-
 lemme 's tisztelettel halgat-
 hattam 's vettem volna U-
 Ram a' te Igédet! óh vajha az
 én éneklésummel, könyörgé-
 summel a' te kedved 's aka-
 ratod szerint tisztelettem
 volna Felségedet! De óh fáj-
 dalom! meg-esmérem és
 meg-vallom, hogy a' te szent
 szolgálatodban restes, az i-
 mádkozásokban hideg és buz-
 góság nélkül való voltam;
 mert a' midőn fájjal közeli-
 tenék te hozzád, és az én
 aja-

ajakimmal tisztelnék téged, az én szívem távol járt te tölled: tunya és álmos valék az igének halgatásában-is, és a'nak olvasásában 's tanulásában, és azt a' drága időt, a' mellyet árron-is megkeltett vala vennem, 's idvefégemnek félelemmel és rettegéssel való munkálkodására költenem, testi gyönyörüségekkel, hibás mulatsággal 's tárfalkodással tékozlottam-el.

Vétkeztem, mit tselekedjem óh embereknek örözője te véled? könyörgök Felségednek, engedd-el kegyelmesen valamiben erőtlenedtem 's vétkeztem, és azokért ne vés-ki Házadnak kebeléből, és ne fojz-meg szent tiszteletednek szabados elköveté-

Éfés. 5:
8. 16.

Filip. 2:
8. 12.

Jób. 7:
8. 20.

vetésétől: éneklésimet pedig és könyörgésimet, kegyes elmélkedéssimmel egyben vedgyed jó neven én-tőlem, és ha bölts tetféfed szertint illy' szent napokat még többeket-is engedj érnem, vidd végbe, hogy már azokat sokkal nagyobb szorgalmatossággal és buzgósággal szentelhessem Szent Felséged' számára.

A' dig-is URam, ne engedd a' te befédedet a' mellyet ma hallattattál mivelünk üresen vízfá-térni mi tölünk, É'sa. 55: gyökereztesd - meg inkább 8. 10. mélyen a' mi szíveinkben, hogy a' mi a'ban erőtlenségben vettett-is el, támadjon 1Róm. 15: fel erőben, és teremjen gyümölsöt nagy mértékben.

Le-botsátom immár nyug-

govó félben lévő szép napodat és nem tartóztatom, ha bátor mint régen Jósue megtartoztathatnám-is, hadd legyen éjtzaka, a' mellyben bádjadtt tagaim és elmém könnyebbséget és újulást vegyenek; de tégedet óh Igazságnak Napja, UR JÉ'SUS! el-nem botsátlak: mert ha te nem léfez velem; ha te nem vigyázz helyettem, hiába vigyáznak az örizök én mellettem. Maradj-meg hát URam vélem, maradj meg én vélem. Oh miért-is maradnál-el tölem, miért állnál-el mellölem, holott én néked szállást-is készítettem az én szívemben? Légy Páfortorom és ör-állóm, erőségem 's idvefégem, és semmi

Jóf. 10 :
 13.

Mal. 4 :
 2.

Sólt. 127 :
 1.

Luk. 24 :
 29.

mi nem árthat énnékem.

El-vízem URam magammal a' te Befédedet a' melyet ma hallottam és tanultam nyúgovó ágyamban-is. Kösd-meg a' sátant az én ellenségemet, hogy a' midön szemeimet majdan behunyom és el-aluszom, Sz. Igédnek tizta magva közzé konkolyt ne hintsen: a'ról elmélkedjem az én ágyházamban, és reggel midön fel-ébredek, a'koron-is a' te befédedről gondolkodjam. Halálos ágyamban-is a' te beféded legyen az én szívemben: a' vigasztaljon és kíséren a' halál' árnyékának völgyén-is által a' ditsőségbe, Amen.

Mát. 13 :
 25.

Sólt. 119 :
 148.

- 23*
 4.

*Az UR' Vatsorája ki-főlgál-
tatásának Innepe napján
Reggeli Könyörgés.*

Jel. 19: **H**alleluja! idvefség, ditsö-
ség, tisztesség és hata-
lom a' mi URunknak ISTE-
Nünknek: Halleluja! mert
uralkodik ama' Mindenható
a' mi URunk ISTENünk.
6. Örülünk és örvendezzünk,
és adjunk ditsőséget néki,
mert el-jött a' Báranynak me-
nyegzője. Oh melly böldo-
gok a' kik hívattattak e' me-
nyegzőnek Vatsorájára! Mi
hijja óh én Lelkem! vallyon
mi hijja a' te böldogságodnak-
is? Imé a' fő Böltsétség hív
engemet-is, imé az ajtó előtt
áll és zörget, hogy meg-nyis-
sam azt, és ő hozzám jöven
vélem vatsoráljon, és én-is
ö-véle. Oh

Péld. 9:

ŷ. 1.

Jel. 3:

ŷ. 20.

Oh ugyan mitsoda vagyok
én, és honnét vagyon ez né-
kem, hogy nem az én U-
Ramnak Anyja mint Er'sé-
bet Afzonyhoz, hanem ma-
ga az UR jöjjön hozzám?
Luk. 10:
ŷ. 34.
holott én tsak egy el-vette-
tett féreg vagyok, te pedig
Teremtő vagy: hazfontalan
főlga (főlgáló) vagyok, de
te URaknak URa. Tízta
vagy URam te, én pedig
tisztátalan, és minden igaz-
ságom mint a' meg-fertéz-
tetett ruha. Nem mondha-
É'sa. 67:
ŷ. 6.
tom tisztá az én főivem, tíz-
Péld. 20:
ŷ. 9.
ta vagyok a' bünöktől, nem-is
mondom, mert hazudnék:
azt mondom inkább Péterrel:
Eredj-el én tölem, mert én
Luk. 5:
ŷ. 8.
bünös ember vagyok URam,
nem méltó hogy bé-jöjj azén
há-

házamba: álnokságban fogantattam, és az én Anyám bűnben melegített engem' az ő méhében: e' világra bűnben jöttem, mind e'dig is bűnben éltem, és ha lelkemmel szoros fámot vetek, nem tudom vagyon-é valamelly bűn avagy nintsen a' mellyben nem lélegzettem. Tsak miolta Kegyelmednek Aftalánál legközelebb bűneimről vallást tettem; óh fájdalom! melly fokokban meg-estem! nintsen illendő mennyegzői köntösöm URam JÉ'SUS! véled hát aftalt ülni 's vatsorálni jaj hogy mérészjeljek.

Jak. 3 :
ŷ. 2.

Mát. 22 :
ŷ. 12.

Hát tsak hallhatatlanná tégyem-é édesféges hívogatá-fodnak f zavát ? zárva hagyjam-é hozzám kínálkozó zörge-

getésére fízemnek ajtaját ?
Távol légyen, hízem nem azért jöttél hogy az igazakat Mát. 9 :
hívnád, hanem a' bűnösöket ŷ. 12. 13.
a' meg-térésre. A' betegesek fűkölködnek Orvos nélkül nem az egészségesek, óh miért maradnék-el hát én-is ki lelki beteg vagyok! sebbe mint egy holt-elevenen nyavalygok, el-kerül a' Pap, el-kerül a' Lévíta, ha tsak te nem Luk. 10 :
könyörülj rajtam óh Lelki ŷ. 30.
Samaritanus Izraelnek fő Orvosa! URam JÉ'SUS a' te testednek napjaiban a' megtérő bűnösöket magadhoz fogadtad, és vélek ettél és itál: tudom nem útálj-meg engem'-is fegény meg-térő főlógadat (főlgálódat) mert Bírák. 13 :
ha el-akarna az UR verni nem ŷ. 23.
B hív-

hívna, ha meg-ölni akarna áldozatot tőlem nem kívánna. El-mégyek azért, és im'hol mégyek Szent hívatalodra, meg-nyitom szívemet-is nagy örömmel a' te szódra. URam, ne kerüld-el a' te szógádat (szólgádat) ha kedves vagyok előtted: száll-bé! óh száll-bé kedves vendég, és adj id-vefséget az én házamnak.

1 Mós. 18:
ŷ. 3.

Luk. 19:
ŷ. 9.

Vajha pedig olly' tisztán találnád szívemet, a'mint én kívánám! de meg-val-lom, hogy noha minden dolgaim előtt kézitettem-is magamat te hozzád, nem tisztá az még-is a' mint a' f. tisztaság kívánja. URam, te a' tisztátalanból tisztát tehetsz, ha tehát akarod meg-tisztíthatod: f. kezeidbe ajánlom a'-

Sólt. 5:
ŷ. 4.

2 Krón. 30:
ŷ. 19.

Jób. 14:
ŷ. 4.

Mát. 8: 2.

a'nakokáért, sőt egészen birtokodba adom, bánj úgy véle valamint akarod: tisztítsd-meg Szent Lelked által és teremtsd újjá, hogy meg-tisztult szívvel, igaz hittel fogadhassalak tégedet óh én lelkemnek drága Vendége!

üresítsd-ki elmémet vétkes gondolatoktól, Atyafiúi és Felebaráti gyűlölségtől, haragtól, bozszú-állásnak kívánásától, és töltsd-bé ollyatén szent indulatokkal, hogy mindeneknek, még ellenségimnek - is örömeft és kézen meg-engedjek 's úgy vigyem-fel az Oltárra az én ajándékomat.

Mát. 5:
ŷ. 23.

Szenteld-meg tagaimat-is, és minden indulatimat. Illes-sed-meg amaz Oltárról vett

E'sa. 6:
ŷ. 6, 7.

leven-fénnel ajakimat, mosd-
 meg ártatlanságban kezeimet,
 Sól. 26: hogy tisztaságban forgolod-
 ý. 6. hafsam a' Te Oltárod körül.
 Öltöztets-fel fzent Igazságod-
 nak köntösébe, és magad vidd
 végbe, hogy méltó vendég-
 nek találtafsam a' Bárány'
 Jel. 19: menyegzőjére.
 ý. 8.

Oh kegyes UR! tisztítsd-
 meg azokat-is valakik együtt
 2Krn. 30: velem készítették fíveiket Te
 ý. 18, 19. elődbe, és adjad meg-talál-
 Mát. 28: nunk a' Názáretbéli JÉ'SUS-t,
 ý. 5. a' kit keresünk. Teríts af-
 talt azoknak-is, a' kik foház-
 Siral. 1: kodnak keresvén kenyeret,
 ý. 11. hogy meg-újítsák lelkeiket.
 Adj részt a' le-húlló mor'salé-
 kokból a' Pogányoknak-is :
 Mát. 15: tselekedjél irgalmaságot vé-
 ý. 26. lek és ültessd a' fiak közzé,
 kik

kik a' Te a'ztalodról éfznek.
 Köfs - öfve minket - is kiket
 egy testé-kötöztél a' békefség-
 nek és fzeretnek kötele ^{Éfés. 4:}
^{ý. 3, 12.} által fzorofsabban-is, hogy a'
 Léleknek egységét - is meg-
 tartani igyekezzük, és mint
 most ez URnak Hazában egy
 A'ztalról rézesülünk, majd
 a' Te gyözedelmeskedő Anva-
 fzentegyházadban-is egy Af-
 talhoz ülhefsünk, és ott-is Te
 néked együtt Halléluját éne-
 kelhefsünk, Ámen. ^{Jel. 19:}
^{ý. 4.}

1 Azon nap Estvéli Könyörgés.
EDes JÉ'SUS! mi Idvezi-
 tönk! Te a' Vég vatso-
 ra után ditséretet énekelve
 mentél-fel a' Te Tanitványid-
 dal az Olaj-fáknak hegyére ^{Mát. 26:}
^{ý. 30.} éjtzakára. Oh melly nagy
 B 3 öröm-

örömmel 's víg énekléssel mégyek én is a' fzent Vatsorával lett élésem után az éjjeli nyúgodalomra! Éneklek Si-meonnal: *Mostan botosátod-el URam a' Te fól-gádat (fól-gálodat) békeféséggel*, mert látták az én fizeim a' Te Id-vezitödet. Bé-tért hozzám az én Szerelmesem, meg-fállott nálam, és noha nékem kell vala ötet látnom, de Ö látott engem'gazdag Vatsoráján. Nem valék méltó tsak a' mindennapi kenyérre-is, de Te URam azt-is meg-adrad: adtál a' mellé lelki kenyeret-is a' Te fzent Igédet, nékem: söt a' mi tsudálatosabb, ama' Mennyből áll-fállott Kenyeret-is Szent Testedet és Véredet adtad,

és

Luk. 2 :
ŷ. 29.

Ján. 6 :
ŷ. 51.

és az én lelkemet azokkal tápláltad.

Oh meg-foghatatlan kegyelem! óh el-felejthetetlen fzezelem! Imé az Igaz a'hamishoz, a' Meg-váltó a' fogolyhoz, a' ditsöségnek Ki-rálya hozzám porhoz bé-tért, és fzívemben magának fállást kért és fzerzett, ama' minden embereknek fiainál fzebb, újra el-jegyzett, id-vefségnek ruháiban öltöztett; mint-egy Meny-afzonyt meg-ékesített és velem menyegzöt tartott és fzentelt: már az én Szerelmesem e-nyim, én -is Övé vagyok Áldjad azért óh én lelkem az Urat! és el-ne felejtkezzél semmi jó-téteményiröl, ki meg-kegyelmez minden te

'Sólt. 24:

'Sólt. 45

ŷ. 3.

É'sa. 61:

ŷ. 10.

Ének. 2 :

ŷ. 16.

'Sólt. 103:

ŷ. 1.3

büneidnek, meg-gyógyítja minden te betegségidet.

Oh mint kellene immár szívemet a' mellyet illy' drága Vendég meg-fállott tisztán tartanom! Mint kellene edényimet zentségben és tisztaságban birnom, ragaimat igazságnak fegyvere gyanánt

rThes. 4: 4. ISTENnek állítanom! De kitsoda vagyok én, és mitso-da az én erőm, hogy magamat a'bünöktől meg-óhafsam, holott az ISTEN még az ő Szenteire sem bizott tökéletes állhatatosságot, és az An-gyalok sem tökéletes tiszták a' Te zemeid előtt? Béke-ségnek ISTENE! Te tehetz tökéletessé minden jó tselekedetekre: zentelj-meg en-gem' mindeneftől, elmémet ép-

Sid. 13: 20,

épségben, lelkemet testemet ártatlanságban tartsd-meg a' ^{1Tsel. 5:} mi URunk JÉ'SUS KRISTUS' ^{2. 23.} el-jövetelére. Tégy előttem útálatossá mindent, valamit Te is-útálz, és kedvesse a' mit kedvelz. Szívemet tartsd tisztán minden vétkektől, zemeimet kevélységtől, ójjad ajakimat hazugságtól, zent Neved' hijába való fel-vételétől vagy meg-káromlásától, tartóztasd-meg kezeimet ragadozástól, lábaimat hamis úton való járástól, minden indúlatimat törvényteleniségre való el-hanyatlástól, hogy az én Menyegzői köntösömet a' mellybe ma öltöztettél, újjabb vétkeimmel meg-ne-motskoljam, zent zövetségedet a' mellyet újra meg-pe-

B 5 tsé-

tsételtél, meg-ne rontsam, fogadófomat fel-ne boñtsam. Órizz főképen, hogy az ISTENnek Fiát meg-ne tapodjam, és a' szövetségnek vérét, melly által meg-fzenteltettem

*Sid. 10:

ŷ. 29:

Éfé's. 4:

ŷ. 30:

femminek ne állítsam, Szent Lelkedet meg-ne fomorítsam, hogy a' Te érdemlett ítéletet magamra magam ne vonjam.

1Tim. 6:
ŷ. 18.

Tégy gazdaggá minden jó tselekedetekben, nevelkedővé a' KRISTUS' esmérätiben, állhatatofsá a' hitben, forróbbá a' fzeretben, buzgóbbá a' könyörgésben, ferényebbé fzent tífzteletben, hívebbé és vígyázóbbá kerefztyéni tífztemben, kézebbé parantsolatidhoz való engedelmeűségben, hogy légyek tífzteség-

ségre való edény ama' nagy Házban, meg-fzenteltetett és az URnak háznára való, minden jó tselekedetre kézfítetett. Summa fzerint: Szenteld-meg URam és fzegődtesd-bé minden tagaimat gákül a' fzent életre, hogy ha élek-is az URnak éljek, mikor meg-halok-is halhafsak-meg az URnak, és mint most Kegyelmeűségednek Házában, a'kor Ditsöségednek Orfzágában-is aűztalodról ehűsem és ihűsam.

2Tim. 2:

ŷ. 21.

Róm. 6:

ŷ. 19.

- 14: 8.

Luk. 22:

ŷ. 30.

Mi Idveűségűnknek ISTE-Ne! a' Te kegyelmeid meg-bánhatatlanok: ne bánd-meg azért a' mit ma-is tselekedtél mi velűnk, és ne vedd-ki a' mi hitűnknek kezéből az életnek kenyérét, és a' mi

Róm. 11:

ŷ. 29.

Mát. 26: fánktól ne szakadj-el az Uj-
 ý. 28. Testamentomnak vérét, a'
 Sid. 10: fővetségnek a' JÉ'SUSnak vé-
 ý. 29. rét: engedd-meg inkább la-
 koznunk a' Te Házadban,
 Sólt. 23: és legeltetnünk a'nak javai-
 ý. 6. val hozzú ideiglen.

Szállj-meg URam és hálj-
 meg nálam ez éjtzakára-is,
 és ha majd a' nap el hágy-is,
 Mal. 4: Te óh Igazságnak Napja, UR
 ý. 2. JÉ'SUS, ne hagyj-el! midőn
 a' nap rajtam utólför el-nyú-
 gofzik és én a' halál' árnyé-
 kának völgyére jutok, a'ko-
 ron-is ne maradj-el tölem,
 Sólt. 23: vészöd és botod vígáztal-
 ý. 4. janak engem, élő vizeknek
 forrásira vezess engem' és úgy
 legeltess, hogy meg-ne éhez-
 zem, se szomjuhozzam töb-
 bé, Ámen.

Jel. 7:
 ý. 16.

Ad-

*Advent Vasárnapi Reggeli
 Könyörgés.*

AZ én Szerelmefemnek fza-
 vát hallám! imé ő, imho Ének. 2:
 ý. 8.
 jő! sőt már bé-is közzönt hoz-
 zánk titkos meg-testesülése-
 nek emlekezetes Innep-nap-
 jaival. Oh mitsoda örvende-
 zéssel repdese Kereftelő Já-
 nos az ő A'nya méhében a' Luk. 1:
 ý. 36,44.
 JÉ'SUS' Szent A'nya' hozzá
 érkezésének tsak hallására-is,
 noha még tsak hatod' hóna-
 pi vólna. Oh mint kellene,
 nekem fokkal inkább örülnöm
 és fívemben repesnem, mikor
 nem A'nya, hanem maga az
 UR JÉ'SUS jött látogatásfunk-
 ra! Serkenj-fel azért én lel-
 kem, serkenj-fel! és menj e-
 leibe jó reggel a' te Völegé-
 nyednek: menj eleibe égő
 B 7 lám-

lámpáffel, énekléssel, könyörgéssel, meg-kívánja a'
 *Sólt. 45: te ékességedet és bé-tér hoz-
 *v. 12. zád, mert Ő a' te URad, és
 te tiszteljed Őtet.

Tisztellek Tégedet óh áldott Atya ISTEN! tisztellek tégedet, hogy Te minket ellenségidet a'nyira szerettél,
 Ján. 3: hogy érettünk Szent Fiadnak
 *v. 16. sem kedveztél, földi formában öltöztetted, és a' mint meg-ígérted az időnek tellyességében e' Világra elis küldötted, bűneinket szent vállaira helyheztetted, a' törvény-alá ereztetted, és azoknak érdemlett büntetéseket mi helyettünk ő vele elégségesképen meg-fizettetted,
 Gal. 4: hogy innmár semmi kárhoz-
 *v. 4. tatásfok nintsén azoknak a'

Róm. 8: kik-
 *v. 1.

kik a' JÉ'SUS KRISTUSban vagynak.

Idvez légy édes JÉ'SUS, mi Királyunk, mélységes meg alázódásodért, azért a' meg alázódásodért a' melly szerint a' Menny-Országok fel-magasztaltatott Királyi - székiből e' földre le-jöttél, hogy minket e' földről az Égbe fel-vinnél; testünket bűn nélkül fel-vetted és Atyánkfiává lettél, hogy mi lennénk ISTENi természetednek részesei, lennénk ISTENnek nemzete te benned.

Oh életnek Fejedelme, Tsel. 3: Szent Szüz méhének áldott *v. 15. Gyümöltse UR JÉ'SUS! Imé az én szívem, meg-tisztitom rútságát penitentiátartásnak seprejével, meg-öntö-

Tsel. 17.
 *v. 29.

tözöm köny-húllatásimnak vi-
zeivel, meg-füstölöm buzgó
könyörgéseknek temjénével,
és ha még-is valami hijja lé-
fzen, léfzen pedig tudom, add
mellé erödet és kézitsd - el
fámodra valamint tetfzik :
térj-bé ofztán hozzám Szent
Atyáddal és Szent Leiked-
del, foglalj-el egészen, la-
kozzál hitnek általa az én fí-
vemben, és bírj a'Te akaratod
szerint. Igazgafsad elmémnek
gondolatit, ajakimnak szóza-
tit, tagaimnak minden indú-
latit és mozgásit, hogy mint
egy Mennyázfony az ö Vö-
legénye eleibe, úgy kézül-
jek ez Adventi fzent napo-
kon által óh én lelkemnek drá-
ga Völegénye! én-is Te e-

löd-

lödbe, és hozzád szerkeztetett^{2Kór 11 :}
tisza Szüznek találtafsam. ^{§. 2.}

Trérj-bé óh ditsőségnek Ki-^{Sólt: 24:}
rálya e' mái fzent napra-is ^{§. 7.}
hozzám! végy elő mint amaz
Emmausba menő két Tanit-^{Luk. 24:}
ványidat, és magyarázd né- ^{§. 32.}
kem a'Te Szólgaid által az Irá-
fokat, hogy erősen el-hidd-
jem, hogy Te vagy a' ki el-jö-^{Mát. 11 :}
vendő valál, nem kell mást ^{§.}
várunk. Jövel URam JÉ-
SUS, jövel hozzám halálom'
óráján-is és ne engedjed hogy
le-fálljak a' Verembe, ki-ta-^{Jób. 33 :}
láltál nekem engefztelést a'Te ^{§. 24.}
véreddel. Mikor el-jöz ítél-
ni eleveneket és hóltakat, allj-
fel mellett ma'koron-is az í-
téletben, és mint ki örven-^{Mát. 21:}
dező fereggel kísértettél-bé ^{§. 8. 9.}
Jéru'sálembe a' fzenvedésre ;
ké-

késértéfs-bé fzent Angyalid'
örvendező feregével a' men-
nyei Jéru'sálembe ama' vég-
hetetlen öröme és ditsőség-
re, Ámen.

*Advent' Vasárnapi Estvéli
Könyörgés.*

^{Sólt. 51:}
^{§. 16.}

OH ISTEN, én idvefsé-
gemnek ISTENE! el-
múlt immár a' Te jóvóltodból
e' nap-is én tölem, és az én
haláломhoz 's a' KRISTUS u-
tolsó el-jövetelének nagy nap-
jához a' nyival közelebb érkez-
tem. Vajha URam a' Te ked-
ved 's akaratod fzerint foly-
tathattam 's fogyattam volna-
el! Oh vajha ajakaimat az é-
neklésre, könyörgésre, fülei-
met és fzívemet fzent Igéd'
birdettetésére úgy fel-ébrezt
het-

hettem és meg-nyithattam
vólna, hogy a' ditső Király
hozzám bé-tért vólna!
^{Sólt. 24:}
^{§. 7.}

Meg-vallom, nem mehet-
tem-fel az UR' eleibe az In-
nep napra jól meg-tíftúlt fí-
vel, világi gondoktól üres el-
mével; de az URnak Lelke
illette az én fzívemet, és az
leg-ottan gerjedezni kezdé én
bennem hallani az Iráfokat a'
mellyek a' KRISTUS felöl
meg-írattak. Hallottam-is, és
azokból a' KRISTUST (kinél
egyebet valamit tudni nem
végeztem-el magamban) meg
tanultam. Ird-bé URam fzent
Igédet fzívembe és gyökerez-
tesd-meg, hogy a' miképen
vettem a' KRISTUST, a' ké-
pen járjak ő benne, meg-e-
rösödven, meg-gyökerezvén
és
^{Luk. 24:}
^{§. 27, 32.}
^{1 Kor. 2:}
^{§. 2.}
^{Kol. 2:}
^{§. 6, 7.}

és fel-épülvén ö benne, és meg-erősülvén a' hitben 's bővölködvén a'ban hálá-adással: Vonj engemet óh én Szerelmefem! hogy csak Te utánad fufsak, állhatatofan nálad maradjak, és ha fíntén véled együtt meg-kellettik halnom - is meg-ne tagadjalak, fokkal inkább ídeig való hafonért, múlandó tízteségért el-ne áruljalak.

Ugyan URam, kihez-is mennék Te kívülled? örök életnek beféde vagyon nálad, és én el-hittem 's meg-esfnérem, hogy Te vagy ama' Kristus az élő ISTENnek FIJA, a' kie' Világra jövendő vala, amaz egy elégséges Közbenjáró ISTEN és emberek között: óh el-hagynálak-é hát

Té-

Tégedet élő kút-fejét, és keresnék bé-omlott kútakat melyekben viz nintsen? Te nálad csak Te nálad maradok URam, noha a' Te nevedért fok bút látok; mert a' kik Töled el-távoznak el-veznek, el-vezted azokat a' kik Töled el-hajolnak: Maradj-meg URam Te-is velem, maradj-meg én velem: maradj velem életemben, ne hagyj végső fűkségemben, tanátsoddal vezérelj engem', azután a' Ditsőségbe fogadj-bé engem'.

Maradj-meg URam ez éjel-is én velem: világoskodjál a' fetétben-is fívemben, hogy lámpáfomat égve, derekamat fel-övedzve tarthassam, mint a' kik várják az ö Urokat a' Lakodalomból, hogy akár est-

ve,

Jér. 2:
 13.
 Sólt. 73:
 27.

Sólt 73:
 24.

Luk. 12:
 35.

Márk. 13: ve, akár éjféلكor, kakas fő-
 35. kor, vagy reggel érkezzék-el
 az én Völegényem, kéfzen
 találjon engem', és amaz öt
 Mát. 25: ezes Szüzekkel bé-is vigyen
 10. a' Lakodalomba engem',
 Ámen.

Karátson Éjtfakái Könyörgés.

'Sólt. 36: **M**Elly igen betsületes óh
 8. ISTEN a' Te irgalmas-
 ságod, a'nakokáért az embe-
 reknek fiai bíznak a' Te zár-
 nyaidnak árnyékában! A' Te
 zárnyaidnak árnyékában biz-
 tam URam én-is, és imé
 meg-fem tsalatkoztam: meg-
 tartottad életemet, meg-ad-
 tad ételemet, italomat 's öl-
 tözetemet, és mint a' Te fe-
 'Sólt. 17: meidnek fényét úgy öríztél
 8. mind e'dig-is engemet, zár-
 nya-

nyaid alatt rejtegetted fe-
 gény fejemet: írgalmadból im'
 ez estvére-is által hoztad, és
 a' Te Szent Fiad' füületésé-
 nek Innepi napjaihoz a'nál
 közelebb juttattad bünös fe-
 mélyemet.

Az URnak éjtfakája ez, ^{2Mó's.12:}
 a'nak bizonytsága, hogy mi 42.
 a' fetétségnek köteleivel erős-
 sen meg-kötözve valánk az
 ördögnek rabságában a' kár-
 hozatra; de az UR JÉ'SUS
 el-jött és meg-fzabadított,
 fólgai formát vett magára és
 az ördögnek 's a' bűnnek fól-
 gálatja alól meg-váltott, Pó-
 lába kötöztetett és a'zal a' fe-
 tétségnek kötelei alól fel-ól-
 dozott. Oh bizony méltó hát,
 hogy az URnak fzenteltes-
 sék ez az éjtfaka! a' mel-
 lyen

Iyen az UR az ő népét fog-
ságból ki-hozta.

Luk. 2 :
v. 9. Meg-fentelték ezt az An-
gyalok, noha nekik sem í-
gértetett, sem füzületett a' Kris-
tus: meg-fentelték a' Beth-
lehemí Páztorok-is, én pedig
el-múlatnám-é ezt a' fent és
kegyes főlgálatot, a' kinek
mind ígértetett, mind füzle-
tett? távol légyen. Kéz az
én fívem ISTEN, kéz az én
fívem, nem hogy böjöléssel
bajolással, babonálással téko-
zoljam az ördögnek főlgálat-
jára, hanem hogy a' Páztor-
okkal vigyázva, az Angya-
lokkal ének főval fenteljem
Szent Felséged' fámára. Küld
hozzám azért Angyalidat, és
mint a' Páztorokat végy kör-

nyül

környül a' Te ditsőségeddel,
és világofítsd-meg az én el-
mémnek fêmeit jobban is,
hogy a' JÉ'SUS meg-testesü-
lésének nagy titkába netsak
kívánjak nagy kívánva bé-te-
kinteni mint az Angyalok, 1Tim. 3:
v. 16.
hanem ugyan bé láthafsak 1Pét. 1:
v. 12.
valamennyire tsak bé-látha-
tok; nyisd-meg és fenteld-
meg-ajakajmat-is hogy vígan
énekelhessem amaz Angyali
Verfet: Ditsőség magafság-
ban az ISTENnek, békéség Luk. 2:
v. 14.
e' földön és jó-akarát az em-
berekhez.

Szintén vírradólag vagyom
az URnak napja: az a' nap a', Ján. 8:
v. 56.
mellyen az UR JÉ'SUS' Sz.
füzületésében, el-kezdődött a'
mi váltságunknak nagy mun-
kája. Régenten azt parantsol-
tad

C

2Mós. 19:
v. 9-11.

tad vala a' Te népednek az Izraelnek, hogy három napok alatt mosás - meg-ruháikat, tartóztassák-meg feleségeiktől-is ö magokat, 's úgy készüljenek a' törvény' ki-adására a' Sinai hegyen lejendő meg-jelenéfednek nagy napjára: óh ha én-is e' már ki-menetelésben lévő Adventi három hetek alatt úgy el-készülhettem volna! óh ha a' JÉ'SUS' Vérének feredőjével, 's büneimen síránkózó femeimnek vizeivel úgy meg-moshattam volna ruháimat, bújaságtól, tisztátalanságtól úgy meg-óhattam volna tagaimat, hogy kézen mehetnék-fel az URnak hegyére az UR' eleibe az Innep napra, a' JÉ'SUS' szent születését hirdető drága

ga Évangyéliomnak meghallgatására! de meg-vallom, restes voltam szent tiszteletednek gyakorlásában, túnya Igédnek olvasásában, lafsú az imádkozásban, késő büneimnek meg-síratásában: testemet-is jaj melly fokszor tápláltam az ö kívánságiban, és még e'dig-is nem vetkeztem le lábaimról sáruimat, noha a' Hely a' hová igyekezem Szent. Bizonyára fok hijja vagydon hát az UR' eleibe való dízes fel-menetelemnek.

URam, én magam magamat meg-nem szentelhetem akár mint erőlködöm, tiéd ez a' munka. Imhol azért á' Te szolgálád (szolgálód) légyen nékem a' Te akaratod szerint. Imhol lelkem, imhol

Róm. 13.
v. 14.

2Móf. 3:
v. 4.

Luk. 1:
v. 38.

testem, Tiéd mind a' kettő,
 szenteld-meg és kézfítsd-el va-
 lamint tetző. Gerjefűzű szívem-
 ben olly' buzgó és szent kí-
 vánságokat, tagaimban olly'
 drága indulatokat, hogy reg-
 gel midőn fel-ébredek, ne
 csak lelkem szomjuhozzék, ha-
 nem az én testem-is áhitoz-
 zék ama' Bethlehemnek ka-
 puja előtt fel-fakadott kút-
 főhöz a' JÉ'SUShoz! nagy
 örömeft menjek a' Böltsek-
 kel imádni, Siméonnal karja-
 imra venni 's apolgatni, és
 azokat a' mellyek Bethlehem-
 ben ez éjjel lettek, a' Pászto-
 rokkal látni és hallani.
 Oh fényes Hajnal-tsillag,
 UR JÉ'SUS! támadj-fel szív-
 vemben, és kelj fel midőn
 majd meg-hajnallik, menj
 elöt-

2Sám. 23:
 §. 15.

Luk. 2:
 §. 15-28

Jel. 22:
 §. 16.

2Pét. 1:
 §. 19.

elöttem és vezérelj a' hely-
 re a' hol a' Gyermekek JÉ'SUS-t
 Máriával az ő Annyával fel-
 találom, hogy ott le-borúl-
 ván tiszteiséget tégyek néki;
 és mivel aranyom, temjéném
 és mirhám nintsen, arany he-
 lyett tiszteljem hitbéli töké-
 letességgel, temjén helyett
 énekléseknek, 's könyörgé-
 seknek füstivel, mirha helyett
 büneimen kesergő szívvel, tsó-
 kolgassam a' földnek Kirá-
 lyaival: szolgáljam félelemben
 és örvendjek néki rettegés-
 ben, Ámen.

Mát. 2:
 §. 9-11.

'Sólt. 2:
 §. 11.

*Karátson első napi Reggeli
 Könyörgés.*

EZ a' nap a' mellyet az UR
 szerzett; örvendezzünk és
 vígadjunk ezen! Ez a' nap a'
 mel-

'Sólt. 118
 §. 24.

Ján. 1 :
 §. 14.

mellyen az Ige testé, az ISTEN emberré, a' véghetetlen Felség kis gyermekké, a' Szüz Anyává lett. Hirül hozták az Angyalok, meg-erősítették a' Bethlehemi Pásztorok, és most a' Szent Lélek-is együtt a' mi lelkeinkkel bizonyoságot tézen a'ról, hogy füületett nekünk ma a' Meg-tartó, ki az UR KRISTUS, a' Dávid' városában.

Luk. 2 :
 §. 10.

Oh örvendetes hír hallás! óh líveket repdestető hangtársítás! Ditsöitik ISTENT érette az Angyalok örvendezve, meg-nyílt e're még a' néma Zakariásnak-is nyelve és áldá az ISTENT énekelve, én pedig halgatnék-é? Nyisd-meg URam az én ajakimat, és az én szájam-is hirdeti a'

Luk. 1 :
 §. 64.

2Kir. 7 :
 §. 9:

Te

Te ditséretedet, nyelvem pedig szólja nagyságos dolgaidat. Éneklem immár az Angyalokkal: Ditsőség a' magafságos Mennyegben az ISTENnek, és e' földön békeféség és az emberekhez jó-akarát.

Sólt. 1 :
 §. 17:

Luk. 2 :
 §. 14:

Ditsőség a' magafságban az Atya ISTENnek, ki az ő nagy irgalmasságából meg-látogatta és meg-váltotta az ő népét, és fel-emelte az idvességnek szarvát az ő szolgájának Dávidnak házában. Oh meg-közönhetetlen ISTENi kegyelem! óh ki-mondhatatlan nagy öröm! öröme bizonyára ez az egész népnek: mert ha rajtunk nem könyörült volna, mindnyájan a' kárhozatban el-maradtunk volna; de az ISTEN botsátot-

Luk. 1 :
 §. 68.

C 4

ta

Ján. 3: ta az ö Fiát e' Világra, nem
 17. hogy kárhoztassa e' Világot,
 hanem hogy e' Világ meg-
 tartásék ö általa

Ditsőség magaságban a'
 Fiú ISTENnek, a' ki adta
 magát mi érettünk, hogy
 meg-váltana minket minden
 Tim. 2: hamiságtól és tisztítana ma-
 14. gának kiváltképen való né-
 pet, jó-tselekedetekre igye-
 kezöt. Ditsőség légyen, hogy
 az Angyaloknál egy kevésé
 1. Solt. 8: kifsebbé lettél, hogy minket
 6. az Angyalokhoz hasonlóká
 2. Kór. 8: tennél, gazdag lévén fegén-
 9. nyé lettél, hogy minket gaz-
 dagokká tennél: fetét éjjel
 fülettél hogy minket vilá-
 góságnak fiaivá füzlnél, pó-
 lába kötöttéttél hogy minket
 igazságnak ruháiban öltöztet-
 nél,

nél, bűjdosóvá lettél, hogy
 minékünk állandó várost ké-
 fíztenél. Már nem tsudáalom,
 hogy az ISTEN az Eget,
 földet, tengereket és ezekben
 mindeneket teremtett az em-
 berért, mert im' maga-is a'
 ki által mindenek teremtet-
 tek, emberré lett az embe-
 rért. Oh meg-foghatatlan fe-
 relem! óh ki-bezélhetetlen
 nagy öröm! Igazán öröme
 ez az egész népnek: mert
 im' a' JÉ'SUS KRISTUS jött Tim. 1:
 e' Világra, hogy a' bünösö- 15.
 ket meg-tartsa.

Ditsőség a' magaságban
 a' Szent Lélek ISTENnek-is,
 a' ki meg árnyékozta a' Sz.
 Szüznek méhét, hogy bün Luk. 1:
 nélkül fogadná és füzlné e' 35.
 Világnak Idvezítőjét, és a'
 ke-

Tim. 3: kegyefségnek ezt a' nagy tit-
 ű. 16. kát fel-is fedezte minékünk.

Ditsöség a' magafságos
 Mennyekben a' tellyes Szent

Háromság egy ISTENnek,
 a' ki a' mint még amaz örök

Zak. 6: Békeségnek tanásában a' ma-
 ű. 13. ga ditsőségére és a' mi idves-
 ségünkre el-rendelte, az idő-
 nek tellyefségében a' zerint

Gal. 4: végbe-is vitte. Ditsőség lé-
 ű. 4. gyen egyetemben, hogy ezt
 a' JÉ'SUSnak napját, a' mel-

lyet sok Próféták és Királyok

Luk. 10: kívántak látni, kívánva kíván-
 ű. 24: ta Ábrahám-is, vélem meg-

Ján. 8: látrattad, és Innepi meg-fente-
 ű. 56. lésére bünös zemélyemet í-
 mé még egyzer fel-is virafz-

tottad.

Atyám! ha Szent Fiadnak

Róm. 8: nem kedveztél, hanem adtad
 ű. 32. azt

azt mi érettünk, nem adnál-
 é ingyen ö véle minékünk

mindeneket? Adjad nekem
 közelebb Szent Lelkedet, a'

ki úgy fegéljen engemet,
 hogy ezen jó-vóltodból már

bé-állott Innepi napokat zen-
 tül innepelhessem és idvesfé-

gefen: árnyékozza-meg óh
 magafságban lakozó ISTEN!

a' Te eröd fízemet, mint a'
 Szent Szüz méhét, hogy az

ISTEN' bezedének rothadás
 nélkül való magvából, a' mel-

lyet e' zent napokon által
 prédikáltatni fogz közöttünk,

tisztán fogantásék a' KRIS-
 TUS, és jobban jobban ábrá-

rázoltásék-is én bennem, ne-
 velkedjék velem és én-is ö

véle, és ö benne öröködjem
 lélekben, gyarapodjam a'

C 6 böl-

Luk. 1: ű. 35.
 1Pét 1: ű. 23.

Gal. 4: ű. 19.

Luk. 1: ű. 80.

2: 52: a' böltsefségben, ISTEN és emberek előtt való kedves-ségben. Illeszed ajakaimat-is; *Sólt. 2: 2: hogy a' nekünk füzületett Fi-
 11. at nem Judási tsókokkal, ha-nem Izeretnek tizta tsók-jaival tsókolgafsam, félelem-ben fözgáljam, és femmit-is valamivel tsak kedves-sé tehetem inneplésemet el-ne mú-lafsak.

Légyen békefség e' földön-is és jó-akarát az emberek-hez-is: Tégy jól URam a' Te jó-akaratódból a' Sionnal, *Sólt. 51: 2: a' Sionnal, melly a' Te A-
 20. nyafzentegyházad, és építsd-meg a' Jéru'sálemnek kö-fa-lait. Légyen békefség az Ö kerítésében, tsendefség az Ö tornyaiban örökké.

Légyen békefség e' földön min-

minden Országokban, ez Or-
 fágban-is: Légyen békefsége a' mi Felséges Királyunknak 1Kir 2: 2: az URtól, békefsége az ö mag-
 33. vának, és az ö Házának, és az ö Királyi-fékinék mind ö-rökké. Légyen békefségek minden méltóságban helyhez-tetett Urainknak-is, hogy tsen-des és nyugodalmas életet 1Tim. 2: 2: élhefsünk ö alattak mi-is min-den ISTENi félelemmel, és tsendefséggel.

Oh békefségnek Fejedelme! É'sa. 9: 2: adj minékünk e' mellé lelki 6. békefséget-is, ama' Te béke-ségedet a' mellyet ígértél a' Ján. 14: 27: Te Tanítványidnak, hadd lé-gyen békefségünk a' mi lel- Róm. 5: 1. ki-esméretünkkel-is. Ugyan e-zen Te békefséged uralkod-jék füzemben es birjon a'ra, Kól. 3: 15: 2: hogy

Róm. 12.
 18. hogy békeségben éljek az emberekkel-is, még pedig ha lehetséges minden emberekkel: mikor oftán el-érkezik életnek határa, igazgassad lábaimat az örök békeféségnek útára, Ámen.

Luk. 1:
 79.

*Ugyan azon Nap Estvéli
 Könyörgés.*

IMé URam el-nyúgodott a' Nap, mindjárt el-nyúgodónak az emberek-is, és egyetemben minden állatok. Az én tagaim-is nyúgodalmat kívánnak: elébb azért, hogy nem bé-mennék háló-házamba és fel-hágnék nyúgovó ágyamra réa emlékezem a' bújdosó Jákóbnak kö vánkosára, a' mellyen az ő bújdosásának első éjtfakáján hál vala egye-

Sólt. 132:
 3.

egyedül a' puftában, függestem elmémet amaz éjig érő Lajtorjára, a' mellyet ez éj-^{1Móf. 28.} jel látott vala álmában, és a-^{18.} zón alá 's fel járó ISTEN' Angyalira; fel-emelem fe-meimet a' lajtorján könyöklő nagy URra, ki-terjeszttem kezeimét-is ő hozzája és há-lákat adok Felségednek, hogy engem' még e'dig bújdosóvá nem juttattál, hanem inkább békeféségnek hajlékában, bátor-^{É'sa. 32:} ságos sátorban, gazdag nyú-^{18.} godalomban lakoznom méltóztattál; nem-is egyedül, sem nem kö vánkoson, hanem lágy párnákon fektettél alattál, Szent Angyalid által körülöttem mind a' nyifor tábort jártattál 's óltalmaztál, imé ez éjtfakára-is ide-

Sólt. 34:
 8.

ideig való hajlékomban jó ágyat parantsoltál.

Hálákat adok URam Fel-ségednek főképen azért, hogy a' mint meg-ígérted, Jákób-nak-is e'ben a' látásban előre ki-jelentetted, ama' drága-látos fegelet követ, erős fun-damentum követ, Sionban fel-is vetetted, Anyafentegy-házadat reá építetted, ISTÉN és emberek közt egyedül való közben-járóul ki-rendel-ted, illeténnek lenni szent Igédben fel-fedezted, és a' Te szolgaid által nekünk ma-is szabodon és híven hirdetteted.

Hallottam az Igét az Igé-
 1Pét. 2 : röl, de a'ban meg-nem ütköz-
 ű. 8. tem, és a' Követ a' melyet
 'Sólt. 118: az építők meg-vetettek, én
 ű. 22. meg-nem vetettem, sőt erős-
 seb-

sebben el-hittem, hogy más
 fundamentomot az idvefségre-
 1Kór 3 :
 ű. 11. fenki nem vetett ezen kívül
 melly egyzser vettetett, nem
 is vethet. Láttam az URJÉ-
 SUSt, és láttam nem vala-
 melly álombéli látás által,
 hanem az én elmémnek meg-
 1Éfé's. 1 :
 ű. 18. világosított fzeimeivel, és
 bizonyos vagyok benne, hogy
 fenki nem mehet az Atyá-
 Ján. 14.
 ű. 6. hoz, hanem Ő általa: Ő az
 út, Ő az ajtó a' Mennyor-
 fázgra, és ama' Lajtorja, a'
 mellyen az Angyalok alá 's
 fel járnak, azokért a' kik az
 idvefségnek örökösi léfznek.
 Építs-fel óh bölts Áts-melter!
 engemet mint-egy élő követ,
 ezen a' fundamentumon, és
 1Pét. 2 :
 ű. 5. erősíts-meg jobban jobban,
 hogy légyek lelki ház, olyan
 ház,

háza, mint a' melly sem a' zápor-essőnek szakadási miatt, Mát. 7: ű. 28. sem az árvizeknek és szeleknek ütközési miatt el-nem dül és meg-nem mozdíthatik.

Erősítsd-meg a' Te Anyafentegyházadat is a' mellyet Mát. 16: ű. 18. ezen a' köziklán építettél-fel, és óltalmazd-meg a' pokolnak kapui ellen. Hozd-bé a'nak kebelébe a'kik még-is ISTEN nélkül, KRISTUS nélkül valók e' világon, és a' JÉ'SUSSt amaz élő Követ, melly még 1Pét. 2: ű. 4, 7. e'dig ütközetnek köve előttök, tégyed fegeletnek kövévé nékik, mellyben minl a' két nemzetség egygyé lévén, légyenek velünk egyetemben azon ISTENnek tselédi, 1Pét. 2: ű. 14, 19. 22. és a' Szent Lélekben azon egy

egy URnak Temploma.

Te vagy URkam az én óltalmam és az én hajlékomnak a' Felséges ISTENT választottam: parantsolj Angyalidnak én felőlem, hogy minden én útaimban meg-örizzenek, kezekben hordozzának, hogy lábomat meg-ne üfsem a' köbe. Parantsolj, hogy ez éjjel-is járjanak tábort és örizzenek engem. Világi bújdosásomnak végső éjtfakáján-is küld alá hozzám őket, és ezen a' mennyei Lajtorján kísértesd-fel vélek lelkeket az Ábrahámnak kebelébe, hogy ott-is nem egyedül, hanem a' fok ezer Angyalokkal és a' tökéletfeleké lett igazaknak Lelkeket bátorságban éljek, és Solt. 91: ű. 9-12. Té- Luk. 16: ű. 23. 'Sid. 12: ű. 23.

1 Kór. 13: Tégedet a' kit most tsak hit
 12. által és mint-egy tükörben
 fémlellek, fzentöl-fzembn
 láthafsalak, véghetetlenül tíf-
 telhefselek-is, Ámen URam
 JÉ'SUS fegélj-meg! Ámen.

*Karátson másod' napi Reggeli
 Könyörgés.*

OH ISTEN! erős ISTEN
 1 Sölt. 77: vagy Te: nintsen fenki
 14. az Istenek között olyan mint
 - 86: 8. Te, és a' felhökben vallyon
 - 89: 7. ki vólna hafonló az URhoz?
 Kitsoda hafonló az URhoz
 az erőfseknék fiai között?
 Te erős ISTEN tselekezel
 - 77: 15. tsuda dolgokat, a' mellyek-
 hez hafonlók nintsenek. Tíf-
 teljétek azért az URat, hir-
 - 105: 1. defsétek a' népek között az
 2. ö tselekedetit: énekeljete
 ö né-

ö néki és mondjatok ditsé-
 retet, fzóljatok az ö tsudáiról.

Meg-nyitom én-is az én' Sölt. 78:
 fájamat, és fzólok a' régi tit- 2-4.
 kos dolgokról! ki-bezféllem
 az URnak erejét és az ö tsu-
 da dolgait, a' mellyeket tse-
 lekedett. Szólok most e' reg-
 gel a'ról nevezetefen a' mit
 tselekedtél az Áron' vezfe- 4Mós.17.
 jével, és Mó'sesnek ama' Te 8.
 hív fzólgádnak 's nyájadnak
 Páfstorának egy reggel nyíl- E'sa. 63:
 ván-valóvá tettél, meg-virá- 11.
 gozva és mondolával meg-
 gyümöltözve adván azt ke-
 zébe, holott elébb fázazon
 helyezettete vala a' Bizony-
 ság-tételnek Sátorába az UR'
 eleibe: elő-bezféllem amaz új
 dolgot a' mellyet az UR a' Jér. 31:
 Szent Szüzzel tselekedett és 22.
 Beth-

Bethlehemben a' mezőben a'
Pásztoroknak ki-jelentett. I-
mé a' Szüz' fázaz méhe meg-
virágzott, az afzú fa ki-haj-
tott, és gyümölsöt hozott.
Oh ugyan mi módon lett az
Luk. 1 : holott a' Szent Szüz férjfiat
Ű. 34,35. nem esmért? ISTENTől lett
ez, és bizonyára a' hatalmas
STEN tselekedte ezt a' ha-
tatalmas dolgot ö véle: mert
Jób. 8 : mint a' káka nem nevelked-
Ű. 11. hetik a' nedves sár nélkül,
és a' sás nem nöhet-meg víz
nélkül; bizony a' feplötelen
Szüz-is nem fogadhatta 's nem
fűlhette volna a' JÉ'SUST e'
Világnak Idvezítőjét ha a' Te
erőd óh magofságban lakozó
ISTEN! meg-nem árnyékoz-
ta volna az ő méhét.

Oh

Oh ISTENnek tsudálatos
hatalmasága! Imé a' magas Ézék. 17:
fát alatsonná, az alatsont Ű. 24.
magafsá, söt a' zöldellő fát
fázazzá, az afzú fát zölddé
tetted, midön Szent Fiadat
az égből e' földre alá ereftet-
ted, főlgaai alázatos és ala-
tson'ábrázatban öltöztetted:
meg-aláztad a' fenvedések ál-
tal-is, és ugyan meg-fázaz-
tottad, de a' fel-támadás ál-
tal ismét meg-újítottad és fel-
magasztaltad.

Hálákat adok Felségednek Mát. 11 :
Atyám Mennynek, földnek Ű. 25.
URa! hogy el-rejtetted eze-
ket a' böltsektől és az értel-
mesektől, nekem pedig meg-
jelentetted, és ezen Te ha-
talmas erödet újobban ma-is
forgatnom, tsudálva imádnom
meg-engedted, Te.

Te óh szerelmes JÉ'SUS !
 tisztán fülettel és fentül ,
 hogy a' mi tisztátalan füle-
 tésünk általad meg-fenteltet-
 nek. Imé én álnokságban fo-
 gantattam, és az én Anyám
 bűnben melegített engem, az
 ő méhében : óh tisztíts-meg
 hát és a' Te fentésges fo-
 gantatásod' 's fületéfed' ere-
 jével fülj újonnan víztől és
 Lélektől engem'. En termé-
 fettel meg-hervadott, hafon-
 talan és kétzer meg-hólt fa-
 vagyok, méltó hogy ki-vá-
 gattassam és a' tüzre vettes-
 sem ; Te pedig életnek fája
 vagy, adjad kérlek a'béli ke-
 gyelmedet nékem, hogy mint
 a'kor az Áronnak fázaz vesz-
 feje a' Bizonyosság tételnek sá-
 torában, zöldeljek úgy én-is

Sólt. 51:
 ŷ. 7.

Ján. 3 :
 ŷ. 5.

Judás. ŷ.
 12.

Mát. 3 :
 ŷ. 10.

és virágozzak az én ISTE-Sólt. 92:
 Nemnek Házában, és még-ŷ. 14,15-
 vénségemben-is gyümölcsoz-
 zem Te benned a' léleknek
 gyümölcseivel. Gal. 5 :
 ŷ. 22.

Vidd elébb URam ezt a'
 kegyelmes jó munkát ma-is
 én bennem, és fo ha ne hagyj
 félben : fentelj-meg lelke-
 mben, testemben, minden ér-
 zékenységimben 's indulatim-
 ban, hogy mint-egy tiszta füz-
 légyek a'képen szerkeztetett
 Te hozzád még ez életben:
 mikor pedig a' halál által e'
 világnak fovány és vad me-
 zejéről ki-metfez, légyen
 kedves és drága az én halá-
 lom is fent fêmeid előtt :
 plántálj-bé ama' mennyei Pa-
 raditsom Kertbe, a' hol min-
 den meg-hervadás, vagy el-
 D fáz-

2Kór. 112
 ŷ. 2.

Sólt. 116:
 ŷ. 15.

száradás nélkül zöldeljen és virágozzak mind örökké, Ámen.

*Ugyan azon nap Estvéli
Könyörgés.*

<sup>2Tim. 3:
v. 16:</sup> **M**elly minden versengés nélkül való nagy titka ez a' mi hitünknek: ISTEN jelent-meg a' testben, megigazított lélekben, meglátott az Angyaloktól, prédikáltatott a' pogányoknak és hittek ö benne e' világon. Bizonyára nagyobb e' titoknak mélysége, mint sem azt felérhetné emberi vagy Angyali elmének élelsége: mert valyon ki veheti-fel elméjével mint lehetett-meg, hogy a' feplötelen Szüz méhében fogadjon és Fiat szüljön, azt pedig

<sup>1P'sa. 7:
v. 14:</sup>

dig a' ki Immánuel, velünk lakozó ISTEN? Kicsoda befélheti-ki nyelvél mint alkhattak-egybe az egy-mástól tulajdonságokkal különböző két természetek öfve elegyedés nélkül azon egy személyben, hogy az ISTEN emberre; de az ember ne lenne ISTENNé? a' Te titkos tanátsodnak munkája ez URam; a' mellynek mivel az emberek közötti fenki nem volt tanátsósa, fenki ezt a' titkot fel-sem - is találhatja, akár-mint vizsgálja.

Látták ezt az ISTENT az emberi testben az Angyalok és tsudálták hogy a' mennynek földnek URa, a' kinek Ditsőségével tellyes a' mennynek és földnek határa, fekszik

<sup>Zak. 6:
v. 13.</sup>
<sup>Róm. 11:
v. 34.</sup>
<sup>1P'sa. 6:
v. 3.</sup>

előttök az Istállóban a' bar-
 mok' jázlában: és a' kinék
 Dán. 7 : ök elébb ezerfer való eze-
 ű. 10: ren udvarlottak, ártatlanság-
 nak tizta köntösében, most a'
 pástorok udvarolnak szennyes
 öltözetben. Hirdettetett a'
 pogányoknak-is és bé-is vet-
 ték, és a' kik régen távol va-
 lának, közel-valókká lettek a'
 KRISTUS JÉ'SUSban az ö vé-
 re által: mert a' KRISTUS'
 Róm. 1 : Évangélioma ISTENnek ha-
 ű. 16: talma minden hívőnek idves-
 ségére.

A' mi hitünknek ez a' nagy
 titka hirdettetett minékünk-
 is, és a' testben meg-jelent
 ISTENről vala ma-is a' mi
 i'neplésünk: még mostan sem
 Sól. 40: tiltom-meg ajakaimat: ének-
 ű. 10: lek és ditséretet mondok az
 UR-

URNak. Áldom az ISTENT,
 hogy ezt a' Pogány népek-
 nek meg-világosíttatásokra va-
 Luk. 2 : ló világosságot el-küldötted
 ű. 32: a' mint meg-ígérted és hogy
 hinnénk-is ő benne azt-is vég-
 be vitted. Áldom az én IS-
 TENemet, ki engem'-is a'
 pogányi fetétségből ki-hivott,
 és az ő Idvezítő esméretire
 a' KRISTUS' ditsőséges É-
 2Kór. 4: vangyéliomának - is világára
 ű. 4: méltóztatott.

Oh ISTEN, mi URunk Kol. 1 :
 JÉ'SUS KRISTUSnak Atyja! ű. 3, 6.
 az igazságnak ezt a' befédét
 melly már el jutott mi hoz-
 zánk-is, prédikáltafsad bántó-
 dás nélkül minékünk ez után-
 is, hogy az által nevededhes-
 sünk és erősödhessünk jobban
 2Pér. 3 : jobban a' kegyelemben, az
 ű. 18: IS-

ISTENnek és a' mi Meg-tar-
tó JÉ'SUS KRISTUSunknak
esméretiben.

URam, az Izraelnek az É-
gyiptomi terhes szolgálata-
lól való ki-fabaditása végett, é-
*Mó's. 3: gö tsipke-bokorban jelenél-
* 2. meg Mó'sesnek a' Te föl-
gádnak: óh jelenjél-meg né-
kem-is: szolgálának (szolgálód-
nak) és szabadíts-ki az ördög-
nek nehéz szolgálata alól,
hogy szolgáljak Te előtted é-
Luk. 1: letemnek minden idejében,
* 75. széntséggel és igazsággal.

Oh igaz világosság, ki a'
Jan. 1: fetétben-is fénylez! Jelenjél-
* 5. meg és világoskodjál ez éj-
jel-is énnékem: nyisd meg el-
mémnek szemeit midőn testi
szemeimet bé-húnyom, hogy
*Sólt. 13: el-ne aludjam a' halálban.
* 4. Je-

Jelenjél-meg óh magofságból
való Tsemete UR JÉ'SUS!
életemnek végső estvéjen-is
énnékem, és igazgafsad lábai- Luk. 1:
mat a' békeféségnek útára a' * 28,29.
koporsó kapujára, hogy az
URnak meg-váltottival ének-
léssel mehessek a' Sionba, hol *sa. 35:
örökké-való öröm és vígaság * 1e.
vézen környül, és el-távozik
tőlem minden nyögés és ke-
ferüség, Ámen

*Karátson harmad' napi Reg-
geli Könyörgés.*

SErkenj-fel én Ielkem, fer-
kenj-fel és vidd elébb a'
JÉ'SUSról való elmélkedési-
det. Nyílj-meg szívem, nyílj-
meg szám és mondj új éneket:
mert még e' nap-is az ő Sz.
fületésének innepe napja, hív

ISTENnek a' JÉ'SUS' meg-
testesülésében ki-jelentett böl-
tseségének, mindenhatóságá-
nak, igazságának, igaz-mond-
dóságának és szeretetének új-
jabb tsudálására 's imádására.

Oh ISTEN böltsétségének,
mindenhatóságának, igazsá-
gának, igaz-mondóságának, és
emberekhez való szereteté-
nek mélységes gazdagsága!
Tsudáлом a' Te böltsétsége-
det, a' melly a' bünösöknek
a' Szent ISTENnel való egye-
süléséknek ilyen idveséges
efközét találta-fel, hogy Sz.
Fiad emberré lenne, az Ég-
ből e' földre, ditsőségből
mélységes fegénységre jöne,
hogy minket Ditsőségbe vin-
ne-fel az Égbe. Tsudáлом
mindenhatóságodat, a' ki, a'
mit

mit a' Te böltsétséged fel-
talált a' mi idveségünkre,
végbe vitte, hogy az ISTEN
emberré, a' Szüz Anyáva
lenne, hogy az ISTEN idve-
zitsen minket az emberi test-
ben. Tsudáлом igaz mondó-
ságodat, a' melly szerint im'
az időnek tellyefségében bé- Gal. 4:
tellyesítetted e'béli ígérete- ŷ. 4:
det, és Szent Fijadat közink-
ben ereztetted. Tsudáлом
hozzánk való szerelmedet, a'
mellyből a' Te egy fűlött
Fijadat, leg-drágább kintse-
det nekünk ajándékoztad el-
lenségidnek.

Meg-hajtom térdeimet is ^{Éfé's. 3:}
az én URam JÉ'SUS KRISTU- ŷ. 14:
Somnak Attya előtt, és I-
mádom hálá-adással, hogy a'
mi idveségünket öröktől fog-

va illy' fáradsáttalanúl munkálódta, és már végre-is hájtotta. Imádom, hogy a' mindön a' test és a' vér ezt a' titkot ki-nem jelenthetné, Sz.
 Mát. 16: ű. 17.
 KÖR 1:2: Lelke és Igéje által fel-fedezte és ki-jelentette minékünk, ű. 10.
 Tsel. 4: hogy nintsen fenkiben másban idvesség, nem-is adatott emberek között ég alatt más név, a' melly által kellene meg-tartatnunk a' JÉ'SUS nevével. ű. 12.

Imádlak Tégedet Idvezítőmet, hogy magadat ennyire meg aláztad: érettünk érettem-is illy' el-vettetett állapotra le-botsátottad: mert már tudom hogy ISTEN' fia, (leánya) vagvok, és hogy a' te ISTENed ISTENem nékem-is, és a' te Eged örökös há-

házam: mert olly' véggel jöttél alá e' földre hogy minket fel vennél az égbe, azért lettél embernek Fijává, hogy mi lennénk ISTENnek fiává, (leányivá) azért vetted fel testünket és lettél atyánk-fijává, hogy mi lennénk ISTENnek nemzete Te benned.

URam JÉ'SUS! a' mi testünk vagy és vérünk, ugyan mit nem kérhetünk hát bizodalmasan illy' könyörülő Atyánkfiától? Ezt kérem URam leg-közelebb Felségedtől, tisztítsd-meg Szent Lelked által szívemet a' bűnnek útálatosságától, és fogantassál, formáltassál 's születtesél a'ban: és a' mint embesi természetünket é'gyesítetted magaddal annyira, hogy még

a' halálban sem szakadhatott-
el tőled, egyesíts engem'-is
az igaz Hit és Szeretet által
olly' szorosán Te magaddal,
Róm. 8 :
§. 39. hogy se' élet, se' halál el-ne
szakadthasson engem' a' Te
szerelmedtől.

Szent és igaz ISTEN! ki-
nél vagyok a' Dávidnak köl-
tsa, és a' mit meg-nyitf fen-
ki bé-nem zárja, a' mit bé-
zárj senki meg-nem nyitja!
nyisd-meg a' Te szent bezé-
ded' hirdetésének ajtaját vala-
hol még zárva vagyok, a'hol
pedig nyitva vagyok ne en-
gedjed hogy bé-zárattasson.
Nyífs kaput az Évangyéli-
omnak prédikáltatására a' Po-
gányok közt-is, és a' 'Sidó-
kat, el-vévén fêmeikről és
fíveikről a' fedelet, fiettes-
sed

sed hozzád a' meg-fordulásra. ^{2Kór. 34}
Nyisd-meg a' Te szolgaid-
nak fájaikat-is, ma-is az É-
vangyéliom' titkának bátor-
sággal való ki-jelentésére; a'
halgatóknak fíveket pedig az
ö tanításokra való figyelme-
tességre, hogy ábrázoltságok-
meg a' KRISTUS jobban-is
mi bennünk. Nyisd-meg a' mi
ajkainkat-is, hogy tanítsuk és
intsük egymást magunk kö-
zött is, és énekeljünk nagy
kedvel az URnak *Psalmsok*-
kal, ditséretekkel és lelki é-
nekekkel, 's találhassunk ked-
vet előtted a' mi inneplé-
sünkkel. URam JÉ'SUS Te
tselekedted bennem, hogy e-
zeket kérjem, tselekedd-meg
már azt-is hogy meg-nyer-
hessem, Ámen.

Ugyan azon nap Estvéli
Könyörgés.

- Ján. 1: **I**Mé meg találtam azt a' ki
 ű. 46. felöl írt Mó'ses és a' Pró-
 féták, a' Názárethbéli JÉ'SUS
 és láttam. Láttam a' kis-gyer-
 meket az Istállóban, a' vég-
 hetetlen ISTENT egy jázól-
 ban, láttam a' vén Simeon'
 karjain a' Templomban, sőt
 Jel. 3: véle-is vatsoráltam, és ö-is
 ű. 10. én velem. Meg-térek azért
 Luk. 2: már a' Páfzorokkal, és di-
 ű. 20. tsőitem 'sdítsérem az ISTENT
 azok felöl a' mellyeket hal-
 lottam és láttam: Éneklem
 Simeonnal: *Mostan botsátod-
 el a' Te főlgádat (főlgáló-
 dat) URam békefűggel, mert
 látták az én fűemeim a' Te
 Idvezitűdet.*

Oh

Oh melly fok Prűféták és Luk. 10:
 Kirűlyok kívánták bé tellye- ű. 23.
 sedve látni azt a' mit én e'
 fűent napokon által láttam,
 és hallani a' mellyeket hal-
 lottam, de nem láthatták,
 fem halhatták. Ábrahám-is Ján. 8:
 nagy kívánsággal kívánta lát- ű. 56.
 ni ezt a' napot, látta-is és
 őrvendezett azon. Őrűl az én
 fűivem-is és őrvendez az UR-
 ban, hogy ezt a' napot vél-
 lem-is főlgáddal (főlgáló-
 dal) nem tsak meg-láttattad,
 hanem Hazánknek 's Házad-
 nak békefűgűében innepelnem-
 is, és im' életben, egűségben
 bé-is rekefűtenem meg-enged-
 ted.

Oh fűerelmes JÉ'SUS! vaj-
 ha minden bűnűktűl űres és
 tűzta fűível fogadhattalak vűl-
 na!

na! Oh ha fentseges fületé-
 fed' Évangyéliomát illendő fi-
 gyelemmel 's tisztelettel hal-
 gathattam, olvashattam 's ta-
 nulhattam volna: a' nekünk
 küldött Fiat úgy tsokolgat-
 hattam volna, éneklésimmel,
 könyörgésimmel úgy fólgál-
 hattam volna, hogy reám
 meg-ne haragudott volna! Oh
 I'sai tör'sökéből nevededett
 szép Virág-fál! tégyed a' Te
 Szent Atyád előtt jó-illatú ál-
 dozattá az én aranyamat, tem-
 jénemet és mirhámát, az én
 éneklésimet, könyörgésimet,
 kegyes elmélkedésimet, a'
 mellyekkel a' fületett Királyt
 tiszteltem! Oh gyönyörü Vef-
 ző-fál! ments-meg Szent A-
 tyádnak sújtoló vefzfejétől
 vétkeimért a' mellyekkel in-
 nep-

Sólt. 2 :
 §. 11.

Sa. 11:
 §. 1.

Mát. 2:
 §. 1.

neplésimet feplöfitettern. Ird-
 bé fzent újjaiddal azokat az
 idvefséges igazságokat fzivem-
 be, a' mellyek az ISTENnek,
 téftben lett meg-jelenésének
 nagy titkában el-rejtettek, de
 az Irásokban fel-fedeztettek,
 és minékünk e' fzent napok-
 ban-is hirdettettek, hogy la-
 kozzék a' KRISTUSnak be-
 fzéde nagy böséggel én ben-
 nem, lakozzék ö maga-is hit
 által az én fzivemben: és ha
 URam jó-tetfzédből illy' f-
 napokat még többeket en-
 gedfz érnem, úgy fegélj és
 igazgafs engem', hogy azo-
 kat fokkal nagyobb buzgó-
 sággal innepelhessem, másó-
 kat-is mint András Simont az
 ö attyafiját a' KRISTUSHoz
 vinni erölködjem.

Efé's. 1:
 §. 13.

1Tim. 3:
 §. 16.

Kol. 3:
 §. 16.

Efé's 3:
 §. 17.

Ján. 1:
 §. 4.

Hozd-

Hozd fel és deríts-fel óh
 Jel. 22 : fényes Hajnal tsillag UR JÉ-
 §. 16. 'SUS! a' Te Házadnak-is ö-
 römének kívánt napját! vedd-
 Mat. 5 : elő a' véka alól fent igédnek
 §. 15. világát, és tedd éneklővé a'
 F'sa. 35 : némának háját. Tamadj-fel óh
 §. 6. igaz Világosság a' fetétben ü-
 F'sa. 60 : lö népnek-is, hadd járjanak
 §. 3. a' Pogányok a' Te világos-
 ságodban, és juszanak együtt
 velünk a' Hitnek és az IS-
 TEN' Fijának esméretének
 Efé's. 4 : egységére.
 §. 13.

Botsáfs-el URam engemet
 főlgádat (főlgálódat) béké-
 vel, mostan ugyan az én á-
 gyamba a' nyugalomra: é-
 letemnek végső estvéjén pe-
 dig a' minden élőknek útára.
 2Pét. 3 : Mikor oztán az egek nagy
 §. 10. tsikorgáfsal el-múlnak, az él-

tető állatok a' hévség miatt
 meg-olvadnak, engedd a' ko-
 ron-is fent fínedet meg-lát-
 nom, és a' Te Istenségedet a'
 ditsőségben vég-nélkül zem-
 lélnem és imádnom, Ámen.

*O Efstendő' utolsó napján Efst-
 véli Könyörgés.*

Mindenható UR, Kezdet ^{Jel. 1 :}
 és Végezet, de minden ^{§. 8.}
 kezdet és végezet nélkül való
 ISTEN! mind örökké vagy-
 nak a' Te efstendeid. Az ég ^{Sólt. 102 :}
 és a' föld el-múlnak, mint a' ^{§. 27, 28.}
 ruha meg-avulnak, mint az
 öltözetet el-változtatod azo-
 kat és el-változnak; Te pe-
 dig ugyan azon vagy, és a'
 Te efstendeid el-nem fogynak.
 Az embereknek napjai-is mint
 a' folyó óra le-folynak, mint
 az

az árnyék el-múlnak, és az ő
 éztendei ha egyfzer el-fogy
 nak, soha többé vízfza nem
 fordulnak: maga-is az ember
 az erőtlenségek miatt meg-
 romolván meg hal és többé

Jób. 14:
 §. 10.

7: §. 10:

Sólt. 90:
 §. 9.

vízfza nem tér az ő hajlékába.
 E' múló félben lévő Ézten-
 dőnek el-folyása-is a'nak tá-
 núbizonyosága, hogy minden
 mi napjaink el-múlnak a' Te
 haragod miatt, és a' mi éz-
 tendeinket meg - eméztjük
 mint a' befédet.

Imé URam, el-folyt im-
 már az én életemből-is ez az
 Éztendő-is, és többé vízfza-
 nem jö, el-töltöttem azt mint
 a' béres el-tölti az ő napjait.

Jób. 14:
 §. 6.

Róm. 2:
 §. 4.

Oh ISTEN kegyelmességé-
 nek, békeséges-türesének és
 fzenvedésének gazdagsága!

Ugyan

Ugyan mit láttál én bennem
 a' miért ezt tselekedted ve-
 lem? Hízem gyümöltstelen
 fige-fa valék én a' Te fölöd-
 ben, méltó hogy ki-váogat-
 tafsam: de Te én utánnam
 még ez Éztendőben-is vára-
 koztál, Anya-fzentegyházad-
 nak tárfaságában meg-maraz-
 tottál, Házadnak javaival,
 Temploimodnak fzent dolgai-
 val fogyatkozás nélkül táp-
 láltál.

Luk. 13:
 §. 6.

Sólt. 63:
 §. 5.

Minden reggel meg-ujítád
 rajtam irgalmalságodat, noha
 én mindennap, söt minden
 órában 's fzenpillantásban ú-
 jítom s'újítottam ellened go-
 nofságimat. Oh ugyan hány
 estve feküttem-le imádság nél-
 kül? hány reggel költem-fel
 hálá-adás nélkül? de Te
 URam

Sir. 3:
 §. 23.

URam e-ben-is el-fenvedtél,
 és ha estve bánat ért-is, reg-
 gel lett öröm, velem olly'
 kegyelmesen tselekedtél. Jaj
 mennyi szer fegtem-meg és
 ettem hálá-adás nélkül az én
 kenyereimet? Hányzor ittam
 bőségságodra az én boromat?
 Hányzor öltöztem-fel búja-
 ságra. 's kevélységre az én ru-
 házatomat? mellyre nézve
 el-vehetted volna az én bú-
 zámat az ő idejében, és az
 én mustomat az ő divatjá-
 ban: de imé ezt sem tsele-
 kedted, sőt mind a' szeröröl,
 mind a' fajtóról meg-elégi-
 tettél: és ezek mellé ruhá-
 zatot-is adtál énnékem. Oh
 melly tünnya voltam szent tisz-
 teled' gyakorlásában-is! I-
 gédnek csak hallója, sőt gyak-
 ran

^{30:} Solt. 30:
 §. 6.

Hóf. 2:
 §. 8.

2Kír. 6:
 §. 27.

Jak. 1:
 §. 23.

ran meg-útálója-is voltam,
 még-is a'nak szabados prédi-
 káltatásától-is meg-nem foz-
 tottál. Mikor valami kárral
 vagy más szomorúsággal kí-
 sértettél-is, óh igaz ISTEN!
 nem hagytál fellyebb kísér-
 tetnem a'nál a' mint el-fen-
 vedhettem, sőt a' kísértetek-
 kel egyben a' szabadúlásra ú-
 tat nyitottál, hogy azokat el-
 is fenvedhessem.

Atyám hol találjak ekégsé-
 ges vizeket hajam falainál szá-
 mosabb vétkeimnek meg-sí-
 ratásokra? Hol végyek való-
 gatott főkat kegyelmességed-
 nek, békeséges-türesednek 's
 fenvedésednek ennyi gazdag-
 ságának meg-hálálására? Bi-
 zonyára ha szemeimet köny-
 hullatásos knak kút-fejévé
 vál-

1Kór 10:
 §. 13.

Jér. 9:
 §. 11.

változtathatná-is valaki, még-
is úgy-is nem sírathatnám-
meg eléggé úndok büneimet.
Ha minden tagaim nyelvek-
ké változhatnának-is, es min-
denikkel mint az Angyalok
olly' hathatósan szólhatnék-is,
nem lehetnék elégséges még-
is meg-közfönni fámtalan jó-
tétidet. Hát csak halgafsak-é,
mint a' néma? Távollégyen
tőlem ez a' nagy és kárho-
zatos háládatlanság. Imé azért
fel-nyitom fájamat, meg-
mozditom nyelvemet és aja-
kaimat, fel-költöm minden
érzékenységeimet és indúla-
timat, fel-buzditom tagaim-
ban az ereket, ízeket és ina-
kat, és hálákat adok valamit
's valamint csak adhatok az
ISTENnek, Éneklek az UR-
nak

Sólt. 104:
x. 33.

nak az én életemben, éneket
mondok az én ISTENemnek
a' míg vagyok.

Hálákat adok óh áldott A-
tya ISTEN Felségednek, hogy
ez' Eftendőnek folyásában-is
lelkemet épségben, testemet
egésségben meg-tartottad, ki
menésemet, bé - jövésemet
meg áldottad, ételemet, italo-
mat, ruházatomat ki-folgal-
tattad. Hazánkat-is békeféség-
ben meg-marasztottad, az Iz-
raelnek Szövétnékét, a' mí
Felséges Királyunkat el-nem
óltottad, Nemzetünknek Fő-
fő Rendeit életben meg-hagy-
tad, és azoknak uralkodások
s' igazgatások alatt a' Te Ma-
gyar Izraeledet meg - nyug-
tattad.

Sám. 21:
x. 17:

Hálákat adok fzerelmetes
E JÉ-

^{Sid.} 13 JÉS'US, ISTENnek Szent Fija,
^{ŷ.} 20: ama' Juhoknak az örök Testa-
 mentomnak vére által való
 nagy Páztora, Felségednek!
 hogy a' mí Ekklesiáinkat, Of-
 koláinkat, azokban a' Páztoro-
 kat és Doktorokat meg-tartot-
 tad; általok szent Igédet za-
 badon prédikáltattad, gyer-
 mekeinket az ö útjoknak
^{Péld.} 22: ^{ŷ.} 6. módja szerént tanítottad. Páz-
 torunk vóltál Te magad-is,
 azért semmiben meg-sem fo-
^{Sólt.} 23: gyatkoztunk. Veszöd és bo-
^{ŷ.} 1. 5. tod által legeltettél, kies vi-
 zek mellé vezettél, elöttünk
 ártalt szerzettél: fejemet ke-
 gyelmednek olajjával kene-
 getted, és az én poháromat
 tsordultig töltötted.

Hálákat adok Felségednek-
 is óh áldott Szent Lélek IS-
 TEN!

TEN! különb-külömb aján-
 dékidért, ezért-is, hogy én-
 gemet erőtlenségimben fel-
 fegéllettel, és a' midön nem
 tudnám mit és mint kellene ^{Róm. 8:}
^{ŷ.} 26. kérnem, érettem esfedeztél,
 és a' jo'b életre meg-szentel-
 tél. Hálákat adok a' telyes
 Szent Háromságnak, Ki illy²
 kegyelmesen meg-tartotta é-
 letemet, munkálódta idves-
 ségemet, bé-töltötte eledellel ^{Tsel. 14:}
^{ŷ.} 17. és örömmel az én szívemet,
 és ez' Eftendőnek ki-mene-
 telével meg-halnom s' e'világ-
 ból ki-mennem, nem hagyott
 engemet.

Oh én két fêmeim húllaf-Jér. 9:
 satok immár tí-is könyveket, ^{ŷ.} 18.
 az én fêmeim héjai kö'zül
 folyjanak alá bövséges vizek,
 hadd sírassám-meg húbásan
 E 2 töl!

tölt napjaimat s' óráimat! Síratom a' re'gelt a' mellyet búja gerjedezésekkel, vagy tselekedetekkel kezdettem-el: Síratom a' napot a' mellyet henyességben vagy tobzódásban töltöttem-el: Síratom az estvét, a' mellyen a' napot az én

1. Péter. 4:
§. 26.

haragoman le-menni meg-engedtem, vagy hálá-adás-nélkül bé rekefztettem.

Róm. 13:
§. 12.

Síratom az éjtzakát a' mellyen a' fetétségnek munkáit édesdeden követtem: Síratom minden óráimat a' mellyeket úgy veztegettem-el, hogy azokban sem az ISTEN' ditsőségére, sem fáját idvefségemre semmi jót nem tselekedtem. Síratom magamat, hogy mind ezekre olly' könnyen és vakmerőképen el-vetemedtem:

tem. Te pedig óh irgalmas ISTEN! fedjed az én könyhüllatásimat a' te tömlödbe. ^{Sólt. 56:]} egyelítsed a' JÉ'SUS' drága ^{§. 9.} vérenek és keserves könyhüllatásinak tseppjeivel, és ^{Sid. 5:} mo'sd-el az én büneimet e' ^{§. 7.} drága feredővel, és ez' Ezentdönnek el-múlásával múljanak úgy el előlled hogy azokról többé meg-ne emlékezzél, és én-is meg-ne ítéltessém.

URam, Te mindeneket tudf: jól tudod azért azt-is, hol' mikor és mi jót tselekedtem: mert a' te erőd által tselekedtem; azért akár-melley kevés légyen ám bátor az, végyed mindazáltal kedvesen én tö'lem, és ofztán bírj a'ra-is engem', hogy naponként mentől közele'b mé-

gyek napjaimnak 's Eftende-
 innnek végéhez, hozzád-is
 a' fentségben a'nál közele'b
 meheffek, egyedül fent és
 jó ISTENemhez.

Kéz-is URam én bennem
 Mát. 26: a' Lélek, bizonyára kéz a'
 §. 41. Lélek, de a' test erötelen;

azért-is nem azt tselekezem
 a' mit akarnék, hanem a' mit
 Róm. 7: nem akarnék: a' te Szent Lel-
 §. 19 ked fáljon a'nakokaért én

reám, és változtasson más
 emberré engem'. Változtassa
 meg ajakaimat, hogy fent
 nyelven szólhaffak: kezei
 met, hogy tilalmas dolgokra
 tö'bé ki-ne nyújtsam. Vál-
 toztassa-meg fêmeimet, hogy

Mát. 5: gonof kívánságnak okaért
 §. 28. Afzonyi-állatra ne nézze-
 nek: Füleimet, hogy hazug
 és

és bolond befédekre ne fi^{Éfés. 5:}
 gyelmezzenek: és mivel a' §. 4
 szívöl jönnek-ki a' gonof gon-^{Mát. 15:}
 dolatok, gyilkosságok, pa- §. 19.
 ráznaságok, tisztátalanságok,
 lopások, hamis tanúságok,
 rágalmaszások: változtassa-
 meg szívemet, hogy légyek
 újj teremtett-állat a' JÉ-^{2 Kor. 5:}
 'SUS Krisztusban, úgy-mint ki §. 17
 tsak azokról gondolkodjam,
 a' mellyek igazak, tisztessé-
 gefek, igaz tselekedetek, tisz-^{Filep 4:}
 ták, szerelmetefek, jó-hírűek §. 8,
 és a' mellyekben valami jó-
 ság és ditséret vagyon: eléb-
 bi büneimnek elő vételekre
 pedig, mint az eb az okádásra,^{2Pét. 2}
 és a' meg-mosódott difnó a' §. 20
 sárnak fertőjére, soha tö'bé
 vízfá ne vágyakozzam.

A' Te Nevedben kezdet-

tem-el óh dítő Szent-Három-
ság egy ISTEN! életemnek
végén lévő ezen Eftendejét:
a' te nevedben folytattam azt,
és most-is a' te nevedben re-
keztem-bé azt. Le-*vetke-*
zem testi ruháimat, *vetkez-*
tesd-le együtt azokkal az ó
embert-is úgy vélem, hogy
tő'bé fel-ne öltözzem: öltöz-
tesd-fel a' virradólan lévő Eft-
tendőnek meg-újulásával az
új embert helyjébe, és ne
hagy'd tő'bé le-*vetkeznem:*

Juttasd azonban az én éle-
temnek végét-is ezembe, és
segéjly óh Kezdet és Végezet!
hogy a' midőn futásomat el-
végezem, fentül végezhes-
sem-el: a'maz idő-nélkül való
időt pedig az örök életet böl-
dogul kezdhessem-el, és te
nál-

Efés. 4:
y. 22.

Jel. 1:
y. 8.

nállad, te veled, a' fent An-
gyalokkal végnélkül élhessem,
és e'képen az én életemnek
's eftendeimnek vége, talál-^{Préd. 7:}
tassék jobbnak az ő kezde-^{y. 9-}
ténél, Ámen.

*Uj Eftendő Napi Reggeli
Könyörgés:*

OH mí Meg-tartó, reánk
fűnyodás - nélkül vi-
gyázó, minket fogyatkozás-
nélkül tartó és tápláló Men-
nyei Szent Felség! mí ISTE-
Nünk és mí Atyánk a' JESUS'
Krisztusban! A' te irgalmasá-
gid minden reggel meg-újul-
nak a' tiéiden, a'nyira hog-
ha fínten estve bánattal ille-
ted-is, reggel örömmel cöl-
töd bé fíveiket. Meg-újít-
tád édes Atyai irgalmadat én

rajtam - is egész életemben
minden re'gel, ímé e' re'gel-is
midön velem, életemnek el-
tölt éftendei után még-e'gy
Uj Éftendöt kezdttél-el. Uj
Sólt. 40: éneket adál URam az én fám-
y. 4. ba, az én ISTENEMnek dítsé-
retit, minekokáért meg-úji-
tom én-is fiui (leányi) köte-
leségemet, fel-költöm indu-
latimat 's érzékenységimet,
fel-serkentem az én dítsöse-
gemet, hogy meg-háláljam
Felségednek.

De óh hol kezdjem, hogy
folytassam 's mint végezzem,
jótétidet emlegetnem? nem
tudom. Nagy azoknak fum-
- 139: májok, a' fővénynél-is több
y. 17. az ő fámok. Te örizted-meg
életemet a' fok vezedelmeik
között: meg-tartottad egefsé-
ge-

gemet a' fok nyavalyák közt,
a' mellyek rajtam-is mint má-
fokan meg - éfhettek volna.
Környül - vetted e' mellet azjó. 11
én házamot és valamim va- y. 10.
gyon körös-környül: adtál
kenyeret ételemre, ruházatot,
öltözetemre. Kezeimnek mun- 1Móf. 28:
káit-is meg-áldottad, marhái- y. 20.
mat meg-faporitottad. Te-
remtettél fénát a' barmok-
nak, füvet az embereknek
Sólt. 104:
haznokra. Meg-tartottad az y. 14.
URnak Kenettét-is a' mí Fel-
Sir. 4:
séges Királyunkat, és az ő y. 20.
fárnyai alatt meg-mentetted
puftulástól édes Hazánkat,
Sólt. 144:
sírástól és rablástól útfáinkat. y: 14.

Még ezt-is kevésléd óh IS- 1Krn. 17:
TEN! hanem e'nek felette y. 17.
Ekklésiáinkat - s és Oskoláin -
kat tsendefségben meg-ma-
rafi-

áldattafsál és fel-magafaltafsál.

Vajha URam: én-is a' te kedved és akaratod fzerént tölthettem volna! Oh vajha az én éftendeimnek nevedekkel a' fzent életben-is nevedektem volna! El-végeztem vala ugyan magamban éftendő ez nap, hogy immár útaimat meg-örizzem, Isteni Szent Felsegednek-is azt ígértem hogy magamat megjobbitom, életemet 's erköltsseimet törvényed fzerént rendelem 's alkalmaztatom, és e'ké'pen ez Éftendőt nagyobb fzenségben 's kegyefségben töltöm: De óh fájdalom! hazontalanná lett minden fel-tételem 's ígéretem: mert az én romlott terméftem-

temnek a' vétkekre való nagy hajlandósága, testemnek-is erötelensége miatt, jaj melyly fokfzor és fokakban meg-estem! söt ha a' te fzent törvé-Jak. 3: 7
nyednek tábláit előmbe té-
fzem, és lelkemmel fzeros
fzámot vetek, nem tudom
vagyon-é valami bün a' melylyben nem rézfesültem-

Vétkeztem! mit tseleked-Jób. 7: 20
jem? óh embereknek örözö-
je. Hív és igaz az UR, meg-Ján. 1: 9
botsátja a' bünöket ha bé-val-
juk, és meg-tíftit minden hamiságtól Tudod ISTEN,
fégyenlém efeitemet, meg-
vallom gonof tsefekedetimet.
Bánom es bizony nehéz az
énnékem, hogy a' te törvé-
nyed és az én fogadáfom fe-
rint nem rendelhettem élete-
met;

met; Te pedig URam, ne tégy-ki tárgyul érdemem férent engemet. mo'sd-el Szent Fijad drága Vérenek első tseppjeivel, a' mellyeket e' nap ki-öntött a' környül-metélkedésben, és bortsásd-meg valami jót reftség vagy lágy melegség miatt, világi ditsőségért vagy emberektől való féltemben el-múlattam; engeddel valami gonofzat ellened, felebarátim 's magam ellen - is erőtlenségből, vagy fántfándékból, önként vagy más kérté-ért 's kedvé-ért, titkon vagy nyilván, tudva vagy tudatlanságból tselekedtem, gondoltam, állottam, vagy kívántam; és a' mint jóvóltodból már ez O Eftendöt bé-rekefttettem, és mint-

egy

egy hátam-megé tettem, tégyed URam azokat te-is há-^{E'sa. 38:} tad-megé, és az én kárhozta-^{ŷ. 17.} tásomra elő se vedd tö'bé.

Oh el-múlt és el-múlándó életemnek Vezére! El-kezdem ez' Eftendöt a' Te Nevedben: kezd-el kérlek te-is velem: tégyed bóldoggá kezdetét, jó fzerentséssé folyását és közepét, idvességéssé kimentét és végét. Mint-hogy pedig nem hafznál nékem életemnek többről több eftendökre terjedése, ha tsak büneimnek-is nem lefz bennem meg-fzünése, fzívemnek hozzád meg-térése, és a' fzentéletben nevekede: téríts-meg^{Sir. 9:} azért URam engem', és meg-^{ŷ 21.} térek, újítsd-meg az én napjamat mint valának régen. Öld-

meg

1Kés. 4.
22.

meg bennem az ó embert, elevenítsd-meg az új embert, hogy meg-újítottván az én elmémnek lelke szerént, mértékletesen, igazán és szentül éljek: mindeneket, akár e-
 1Kör. 10: fém, akár ízom akár mit
 31 tselekezzem, a' te di t s ö
 ségedre tselekedjem, és e'ké-
 pen szorgalmatosan a'ra igye-
 Tsel. 24: kezdem, hogy botránkozásnél-
 16 kül való lelki-esméretem lé-
 gyen, mind az ISTEN, mind az
 emberek előtt mindenkor.

Metéld - környül óh kör-
 nyülmelékedett Jé'sus! ama'
 Kol. 2: kéz-nélkül való környül-me-
 11 téléssel, és a' testnek bünei-
 nek állatját vetkeztesd le én
 velem. Metéld-környül fí-
 Solt. 141: vemet; és ne engedjed hajlani
 4. gonofra, hogy foglaljam ma-
 ga

gamat hamiságnak tseleke-
 deteiben azokkal egyben, a'
 kik hamiságot tselekezznek:
 metéld - környül füleimet és
 fúrd-meg az újjabb engedel-
 2Mós. 21: meségre: metéld-környül a-
 6. jakaimat és őrizd-meg az én
 fájamat, hogy femmi tisztá-
 4: talan, meg-vezet beféd ki-
 29 ne fármazzék a'ból, hanem
 a'melly hasznos az építésre,
 és kedves azoknak a' kik azt
 hallják: metéld-környül fe-
 meimet és fordítsd-el a' hijá-
 Solt. 119: bavalóságtól, hogy idegen
 32: afzónyi - állatra ne nézze-
 Péld. 23: nek, másoknak elő menteken
 33: ne irigykedjenek, hanem min-
 Solt. 25: denha az URra nézzenek:
 15. metéld - környül kezeimet,
 hogy tilalmas dolgokra ki-ne
 nyújtsam, hanem a' mi jó tse-
 le-

Éfés 4: lekedjem azt az én kezeim-
 28. mel, hogy légyen mit ennem
 és adnom a' kinek szükség:
 metéld - környül lábaimat,
 Sid. 12. hogy azokkal egyenesen jár-
 13: jak, jobbra vagy balra ne ha-
 Péld: 4: joljak. Szenteld-meg minden
 27. tagaimat, és a' helyett hogy
 e'dig adtam azokat szolgálkul
 Róm. 6: a' tisztátalanságnak és hamis-
 19. ságnak a' hamiságra, adjam
 most szolgálkul az igazságnak
 a' szent életre, hogy e'képen,
 ha jó - vóltodból még ez Ef-
 tendöt-is meg engeded ál-
 tal élnem, Eftendő ez nap ta-
 láltassam szentebbnek és ke-
 gyesebbnek a' te szent fe-
 meid előtt.

Imé URam, még-is kívá-
 18: nok véled fo' lani, noha por
 31: és hamu vagyok: A' te áldá-
 sod

sod nélkül, melly egyedül
 gazdagit-meg, csak egy szem-
 Péld. 10: pillantásig-is nem lehetünk,
 22: nem élhetünk: óh hogy bo-
 tsáthatnálak-el hát tégedet,
 Mo's 32: míg meg-nem áldasz engemet!
 26: Áldj-meg URam, minden ál-
 dásokkal, mennyeiekkal ott
 fenn, és földiekkal itt alatt,
 49: 23: emlöknek és méheknek áldá-
 sival, a' Napnak melegétől, a'
 Mo's 33: Hóldnak nedveségétől meg-
 14: 15: érlelt gyümölsőkkel, a' he-
 gyeknek és halmoknak gyö-
 nyörüségeivel, és ha jóvóltod
 több áldásfídra, nagyobb gaz-
 dagságra méltóztat, örizz!
 hogy elmémben fel-ne fúval-
 Tim. 6: kodjam, és reménységemet
 17: ne vessen a' hójábavaló gaz-
 dagságban: ha pedig szegény-
 séggel látogatfz, te vagy az
 UR,

Lelkednek drága harmatjával: neveljed és gyarapítsad a' mint testeknek állapotjában, úgy e- böltsefségben-is; és ISTEN 's emberek előtt-
 Luk. 2: 52.
 'Sólt. 144: 12.
 való kedvességben, hadd legyenek a' mi fiaink mint a' nevelkedő plánták az ö gyermekdedkorokban, és a' mi leányink mint a' templomköveinek hasonlatosságára lép-
 H
 T
 S
 pen meg-faragott kövek.

Izraelnek őrizője; nézze, nek a' te szent földed e' Ke-
 'Mós. 11: 12.
 'Sólt. 11: 12.
 refztyén Országára-is és a' mi földünkre mindenkor, ez Elz-
 tendőnek kezdetétől fogva-is mind a' végig. Ne hozz re-
 ánk éhséget, sem drágaságot, ne botsáfs dög-halált- vagy
 - 28: 8.
 háboruságot. Parantsolj inkább áldást tsüreinkben, bé-
 I
 I
 kef-

kefséget kerítésünkben, hadd lakozzék az Izrael bátorság-
 gal, a' gabonának és bornak földében, és adhassa-meg a'
 Királynak a' mi a' Királyé.
 'Mós. 33: 28.
 'Mát. 22: 21.

Áld-meg óh hatalmas IS-
 TEN! Nemzetünknek Felső
 Róm. 13: 1.
 Hatalmátságit - is, a' kiket Elöljáróinkká tettél. Öntsed
 mindenféle áldáfídat Felső
 'Sólt 21: 4.
 Királyunkra; szaporítsad éle-
 - 61.
 tének elzendeit, hogy legyenek azok mint fok nem-
 zetségeknek elzendei. Te-
 gyed az ö magvát-is örökké-
 valóvá, és az ö Királyi - fékit
 'Sólt 7: 3.
 mint az Egének napjait: és mivel mint egy köz ember,
 - 89: 30.
 meghalnak a' Fejedelmek-is, midön el-alufik a' halálban,
 földi koronája helyett tedd-
 fel fejébe a' ditsőségnek ama'
 - 82: 7.
 F fon-

^{1Pét. 5:}
^{ÿ. 4.} fonnyadhatatlan Koronáját a'
Menyben.

Ujítsd-meg óh áldásoknak
ISTENE! a' te áldáfídat la-
kó-hellyünkön - is: erőfítsed

^{Sólt. 147:}
^{ÿ. 13.} kapuinknak zárjait, tégyed
békesége sé határinkat, áld-

meg fiainkat, leányinkat.

^{Jér. 16:}
^{ÿ. 9.} Ne vedd-el innen ez Hely-
ről az örömmek és vígafság-

nak zavát, a' Vö-legénynek

zavát, és a' Meny-afzónynak

zavát, és ne hallafs helyerte

ellenségnek rablását, sem

^{Sólt. 144:}
^{ÿ. 14.} valami költözést, sem ki-
áltáft a' mí utzáinkon, hadd

légyen békesége a' ki-menő-

nek és a' bé-jövének-

Áld-meg a' mí Földes U-

rainkat is és hajtsad hozzánk

a' könyörületefségre, hogy

tsendes és nyógodalmas éle-

ter

tet éljünk minden Isteni féle-
lemmel és tífzefséggel. Lé-^{1Tim. 2:}
^{ÿ. 2}

gyenek áldottak a' mi Elöl-

járóink-is és Tífz-vifelőink,

és az URnak félelme légyen^{2Kron. 19:}
^{ÿ. 7-}

ö rajtok, hogy az igazság

meg - tartafsék, öríztesflek

és nevedjen ö általok.

Áld-meg ez egész népet-is,

a' mellynek én-is tagja va-

gyok. Ne vesd-el az ö vén-

ségeknak idején a' Véneket,^{Sólt. 71:}
^{ÿ. 9.}

mikor el-fogy-is az ö erejek

ne hagy-d-el őket, Áld-meg

férjfiainkat erővel, mértékle-

tes és józan étlettel, iffjainkat,

afzónyainkat és füzeinket

fémérmetefséggel. Fogadd

hozzád az árvákat, kiket A-^{Sólt. 27:}
^{ÿ. 10}

tyájok, vagy Anyájok el-

hagytanak. Ne hagy-d-el

fogni az özvegyeknek ma-

1 Kir. 17: roknyi lisztetskéjeket, foka-
 14: y. 14: fitsd-meg korsó olajotskájó-
 2 Kir. 4: 4: kat, hadd légyen mivel táp-
 2. kat, hadd légyen mivel táp-
 15: lálni magokat 's árvaikat. Ví-
 90: dámits-meg minket mindnyá-
 15: junkat a' mí nyomoruságink-
 nak napjai után, és az ezten-
 dök után a' mellyekben lát-
 tunk gonofzt.

Mindent-tudó ISTEN! az
 ember' napjainak 's hónapi-
 nak száma csak te nálad va-
 gyon tudva: Te tudod egye-
 dül azt-is, nem ez Eftendő
 lézen-é életünknek utolsó
 eftendeje: azért ha kiket ez
 Eftendőnek folyásában köz-
 zülünk el-fólítasz, botsásd-el
 idveséges kézülettel, és szám-
 lálj véghetetlen eftendőket
 az ő eftendeikhez, Ámen.

Uj

Uj Eftendő Napi Eftendő

Könyörgés:

ÖRökké -v aló ISTEN!

Imé egy nap ez Eften-
 dől-is immár oda vagyon: Jób. 14:
 el-töltöttem azt mint a' béres y. 6
 el-tölti az ő napjait. Igy mül-
 nak-el tudom az én életemnek
 még hátra lévő napjai-is e'-
 gyenként mind, és egy mas-
 után én tölem, és a' halál 's
 a' minden élőknek rendelte Jób. 30:
 tett ház, a' koporsó el-hív en- y. 32:
 gem?: el-fakasztod egykor Ésa. 38:
 az én életemet, mint a' takás y 12:
 el-fakasztja a' fonalat: mert
 egy ember sem uralkodhatik Préd. 8:
 a' maga lelkén, hogy meg- y 8:
 tarthassa azt.

A' te irtalmasságodnak
 közönöm URam, hogy ma-
 is betegséggel meg-nem láto-
 gat-

gattál, fokkal inkább, hogy
 Ksa. 38: reggeltől-fogva estig az élők
 13. közül ki-nem vágta. Elő-
 kezdted rajtam irgalmadat,
 elébb vitted édes atyai dajkál-
 kodásodat, meg-adtad étele-
 met, italomat, ruházatomat:
 és a' mi nagyobb lelkemet-is
 szent Igédnek kenyerével él-
 tetted és tápláltad. Édes A-
 tyám! ezt a' jó munkát a' mel-
 Filip. 1: lyet ma újra kezdettél én ben-
 6. nem, végezd-el kérlek és ne
 hagyj félben: tápláld teste-
 met fokozott eledelével ez é-
 letre, lelkemet pedig az igaz-
 ságnak befédével az örök
 életre: adj nékem az egéssé-
 ges testben ép elmét, előttd
 Tsel. 24. és az emberek előtt botrán-
 16. kozás-nélkül való lelki esmé-
 retet, és az én hátra lévő
 nap-

napjaimnak fázmlálásokra bölts^{Sólt. 90}
 szívét. ^{12.}

El-rejtetted óh bölts IS-
 TEN! a' te böltsédséged fe-Préd. 9:
 rént az emberektől az ő halá- ^{14.}
 loknak napját, és csak egy
 ember-is nem tudja az ő ide-
 jét. Nem tudja reggel éri-é az^{Móf. 28:}
 estvét, és estve ha éri-é a' reg- ^{67.}
 gelt. Tudom URam, én-is,
 hogy meg-kell halnom, de
 mikor? nem tudhatom: örizz
 azért testi bátorságtól, hogy
 az én meg-térésemet nem
 hogy esztendőkrő esztendőkre,
 de csak máról fe mérefel-
 jem el halasztani hólnapra,^{Péld. 27}
 nem tudván mit hoz reám ^{1.}
 a' nap. Ne hagy'd időmet tob-
 zódással, rézlegséggel vez-
 tegetnem, gondolván ama' go-^{Mát. 24:}
 noz' szolgával: hogy talám ^{48.}
 F. 4 el-

el-halasztja még az én URam
a' haza jövetelt; hanem vi-
gyázó fozga (szolgáló) lé-
gyek, a' reám bízott tálen-
tommal híven kereskedjem,
idvétségemet félelemmel és
rettegéssel vigyem végbe, és
amaz öt ezes füzekkel éb-
ren várjam az én Völegénye-
mét, hogy akár mikor jöjjön-
el, kézzen találjon engem'.

Oltsd-meg e' végre jobban-
is én bennem e' világnak fe-
relmét, hogy a'nak múlandó
ditsőségét a' meg-jelenendő
ditsőségnek eleibe ne tégyem:
emelgessed és gerjeszted a'
Mennyeieknek keresésekre
fzivemet, hogy füzntlen az
oda fel - valókról elmélked-
jem, azokról a' mellyek há-
tam megett vagynak, job-
ban-

Filip. 2:
12.

Mát. 25:
10.

Kol. 3:
2.

ban is el-felejtkezsem; azok-
ra pedig a' mellyek elől vagy-
nak, igyekezzem, fuffak a'
tziel felé, az ISTENnek a' JÉ-
SUS Kristusban való mennyei
hívatala' jutalmának el-
vételére.

Áldott JÉ'SUS! Ki valál
a' halálnak halála! Kézfits
engem naponként a' bődög
ki-múlásra: és mivel a' halál
félelmek' Királya, esmérked-
tesf-meg véle jó előre, söt
fegyverkeztesf úgy-fel elle-
ne, hogy ötet erős hittel meg-
gyözhessem, mint ISTEN-
nek követét vígan és bátran
követhessem, bizonnyal tud-
ván: hogy az én földi fátó-
romnak el-bomlása után épü-
letem léfzen ISTENTől, nem
kézzel tsinált házam, ha-

Filip. 3:
14.

Jób. 18:
14.

2Kór 5:
11.

nem örökké való Mennyben,
Ámen.

Viz-Kereft napi Reggeli

Könyörgés:

OH egyedül áldandó és imádandó ISTEN! Tégedet, midőn a' földet fundálnád és a'nak fezeget követ fel-vetnéd, már a' fényes tsillagok egyenlöké'pen dítsérnek vala, és az ISTENnek minden fiai örvendezének tenéked. Oh mint örvendezének ama' Böltsek-is midőn a' mí idveségünknek fundamentomát közöttünk le-tetted, hitünknek ama' belső fezeget követ Szent Fiaid meg-testesülésében fel-vetted! Bethlehembe **és** mezszünnen-is eljövéneks **és** a' született Király-

Jób. 38:
v. 6, 7.

Isa. 28:
v. 16.

Mát. 2:
v. 9.

rálynak tisztetséget tevének. Örülének a' tsillagok-is, és a' Böltseknek ugyan Vezérül valának a' Kristushoz, hogy amaz Igét, a' melly kezdet Ján. 1. ben ISTENnél vala, sőt ISTEN vala, saját fêmeikkel látnák, és az ő hiteknek e-rövségére, ugyan kezeikkel tapasztalnák.

Eneklek én-is jó reggel az ISTENnek fijaival, a' világozságnak Angyalival és hálákat a d o k Felségednek, hogy a' te régi kedves népet a' S'idóságot meg-vetted, hogy ök-is meg-vetted ezt a' Jákóbból fázalmazott Tsillagot; a' Pogányokat pedig fel-vetted, és a' Kristus esméretinek idveséges világozságára méltoztattad. Imé

F 6 a' fe-

Ján. 1.
v. 1.

Ján. 1:
v. 1.

Mós. 24:
v. 17.

1Ka. 9: a' setétben helyhez tetett nép
 2. lát világosságot, és a' halál
 árnyékában helyhez tetettek
 nek világosság támada.

Bizonyára URam én-is a'
 36. te világosságod által látok
 10. világosságot: annak-okaért há-
 lákat adok Felségednek fő-
 ké'pen ezért, hogy enge-
 met-is ki-hívtál a'setétségből

1Pét. 2: a'te tsudálatos világosságod-
 9. ra, és alkalmatossá tettél a'

Kol. 1: Szentek' örökségének el-vé-
 12. telére a' világosságban: meg-
 fabadítottál a' setétségnek
 hatalmagságából, és a'te fzerel-
 mes Fijadnak országába által-
 vittél: és mivel a'te ajándé-

Róm 11: kid és hivatalid olyanok,
 29. hogy azokat meg-nem bá-
 nod, könyörgök: örizz Isteni

1Pét. 1: erőddel az idvefségre, melly
 5: meg-

meg-kézfitetett hogy meg-
 jelenjék az utolsó időben.

Hálákat adok óh fényes
 Hajnal-tsillag UR JÉ'SUS Jel 21:
 26. hogy á' te idvefséges Évan-
 gyéliomod által az én szívem-
 ben is fel költél és a'te idve-
 zítő esméretednek világossá-
 gára meg-térítettél, és kö-
 nyörgök: légy Vezér tsilla-
 gom életemben, kit köves-
 sek valahová menendőz e-
 löttem: légy vezérem halá-
 lomban-is a' halál árnyéká-
 nak völgyén által, vezérelj
 a' tsillagos égen által a' har-
 madik égbe, hogy ott fények
 mint a' Nap az Atyádnak Or-Mát. 13:
 44. ágában, és mint a' tsillagok
 örökkön örökké. Dán. 12:
 3.

Hálákat adok óh áldott
 Szent Lélek ISTEN Felsé-
 ged.

gednek-is! hogy az én fővét-
 'Sólt. 18: nekemet meg-gyújtottad, fe-
 ' 29 rétségemet meg-világosítottad, és vezérlettél ama' fetétben fénylő világosságra a'
 Ján. 1: Kríftusra, 's azon könyörgök,
 ' 5. botsáfsad ki ma-is ezt a' te világosságodat és igazságodat, és azok vezéreljenek és bé-is vigyenek a' te fentsegednek hegyére és a' te hajlékidba, hogy a' Jes'ust Máriával az ő Anajával fel-tálván, tisztelhefem arany,
 Mát. 2: temjén és mirha helyett víg
 ' 11. éneklésekkel és könyörgésekkel, és az ISTENnek amaz ő nagy jóvóltát, a' mellyet a' Pogányok' el-hívásokban kimutatott különös hálá-adással közönhefem-meg, Amen.

Víz-

Víz-Kereft napi Estvéli

Könyörgés:

URam JÉ'SUS! ama' Böltsek, kik nap keletről^{Mát. 2: ' 1-10.} Bethlehembe olly' véggel jövének, hogy tégedet 'Sidóknak most fűletett Királyát lássanak és tiszteljenek' arannyal, temjénnel és mirhával járulának elődbe, 's le-borulván tiszteliséget tettek vala néked: én pedig ímé üres kézzel állottam-meg te előtted.

De vallyon mit-is hozhatam volna fel ajándékul az én URamnak eleibe? aranyom^{Tsel. 3: ' 6.} és ezűftöm nintsen: de ha volna-is, és az fíntén Ofírból való volna-is, tudom nem fűkölködöl a'nélkül. Az én fívennek kintseböl-is óh fájda^{Mát. 12: ' 35.} lom! nem egyebet, hanem tsak

tsak gonofzt hozhatnék elő:
 jobb volna hát talám első zül-
 léimmel Ádámmal és Évával
 1 Mós. 3: ortzád elől-is el rejteznem,
 10. mint fem illy' üressen, illy'
 fzegényül, vakon és mezite-
 Jel. 3: len előtted meg-jelennem.
 17. Távol légyen: mert vallyon
 kihez-is mehetnék rajtad ki-
 vül máshoz a'ki illy' könyö-
 rülő volna a' nyavalyáshoz?
 Te elődbe, tsak te elődbe
 mégyek óh felid és engedel-
 mes Jésus! és íné mégyek:
 de, nem hogy aranyat vagy
 ezüstöt vigyek néked, ha-
 nem hogy azoknál-is drá-
 gább kintset kérjek és végyek
 Jel. 3: tőled: vegyek tűzben meg-
 18. próbált aranyat, hogy gaz-
 dag légyek, vegyek fejer ru-
 hákat, hogy mezitelenségem

ki-ne tefsék: fem gyógyító
 íret, hogy lássak. URam,
 te mind ezeket ingyen és min-
 den pénz-nélkül adod, söt u-
 gyan kínálkozol vélek, tsak
 é'pen hogy kérjük. Imé a-
 zért kérem, te pedig URam!
 ne tagadd-meg tölem; öltöz-
 tess-fel szent igazságodnak
 köntöfsébe, hogy ékes légyek
 és az én mezitelenségem ki-ne
 tefsék: kend-meg fzeimeim-
 is hogy láthassak, láthassalak
 tégedet minden emberek-
 Sól. 45: fainál szebb JÉ'SUS! és újit-
 3. hassam magamat a' te ajakid-
 nak befédével.
 Izraelnek örizője! Te a'
 Böltseket ez éjjel álmokban
 meg-fzólítottad, más útra iga-
 zitottad, és e'ké'pen Héródes'
 dühös szándékát róllok el-for-
 di-

ditottad: óh fordíts-el én rólam-is (szerelmesimről) minden gonofít ez éjjel! fordítsd-el a' satánnak dühöségét és az ő tagjainak tsalárd intselkedéseket, hogy ne árthassanak minékünk. Küld hozzám szent Angyalidat, hadd járjanak tábort és őrizzenek engem', hogy tsendesen elalhassam, meg-nyughassam, és a' hólnapi napra fel-víradván Isténi szent Felségedet újabban szolgálhassam.

^{56lt. 34:}
^{8.}

Térits-meg óh nagy Páfort! azokat-is és világofítsd-meg a' kik még a' pogányi setétségben hevernek, hogy meg-fordulván ök-is, a' hitnek tiszta aranyját, buzgó könyörgéseknek jó illatját, és a' te Nevedért 's Évangéliomodért

ért való szenvedéseknek s' kísérteteknek keserű mirháját lábaidnál le-téven, leborulva imádjanak tégedet. ^{Ján. 10:}
Hozd-elő ama' te más akol-^{8.} ^{16.}
ból lévő juhaidat-is, hogy legyen egy akol és egy páfort; és mindnyájan egyenlő fí'vel és fájjal dítsérhefsünk, és tisztelhefsünk tégedet itt e' földön ideig, a' Mennyben pedig mind örökké' Ámen.

*Virág Vasárnapi Reggeli
Könyörgés:*

Örülj Sionnak Leánya, ^{Zak. 9:}
Örvendezz Jerúsálemnek ^{8.}
Leánya: ímé a' te Királyod
jö te néked, igaz és szabadító
ő, szegény és szamar hátán ^{Mal 3:}
ülő. El-jött az UR az ő tem-^{8.} ^{1.}
plomába, és mint egyedül
va-

1 Tim. 2: való Közbenjáró ISTEN és
 5. emberek között, Jérusálem-
 be az inneplő fokaságtól kö-
 zépben késértetett, pálma ág-
 gakkal tiszteltetett, és még
 a' gyermekektől is egy-mált
 erő Hosánna kiáltással tiszteltetett.

Mát. 21:
 9.

Oh mint örül az én fivem-
 is, és az én lelkem mint a'
 Sionnak hív Leánya, im' e-
 lödbe mégyen oh Izraelnek
 Királya! Elödbe mégyek jó-
 reggel, de nem el-hervadó
 pálma ágakkal, hanem az én
 hitemnek égő kámpásával,
 megnyitom szájamat és id-
 vez'lek dítséret mondással:
 Hosánna, Hosánna! áldott a'
 13. ki jött az URnak Nevében!

Ján. 12:
 13.

Áldott légy szép JÉ'SUS!
 hogy mí hozzánk jöttél, mert

az

azzal nekünk az Atyához ú-
 tat törtél és szenteltél. Áldott
 légy, hogy jöttél mint igaz
 és szabadító: mert a' bűnnek
 szolgálatja, a' törvénynek átka,
 és az ördög' rabsága alól
 fel-fabadítottál, és hogy IS-
 TEN' igazsága lennénk te ben-
 ned, meg-is igazítottál: Ál-
 dott légy hogy gazdag lévén
 szegénységben, és alázatos-
 ságban jöttél, mert minket a'
 te szegénységeddel meg-gaz-
 dagítottál, alázatossággoddal
 fel-magasztaltál. Áldott légy
 hogy tereh alá foktattatott-
 tányu szamáron jöttél, ollya-
 tén állaton mint a' mellynek
 szolgálatjával, többnyire a'
 Juh Pásztorok élnek: mert
 azzal-is a'ra tanítottál, hogy
 te vagy a' ki az egész Világ-
 bü-

Sid. 10:
 20.

2Kór. 5:
 21.

2Kór. 8:
 9.

Pét. 2:
 16.

büneinek terhét hordoztad, és
 13: a' Juhoknak amaz örök Tes-
 20: tamentumnak vére által való
 nagy Páfztor, ki minket a'
 mí tudatlanságinkból idvezi-
 tö esméreteredre fel-vettél, té-
 velygésünkből fel - kerestél,
 ama' pokolbéli farkasnak az
 ördögnek fájából ki-ragad-
 tál, és minket kik tunyák va-
 lánk és restek a' jóra, tettél
 tökéleteresfekké minden jó tse-
 lekedetben a' te akarato-
 nak tselekedésére.

Áldott légy ki vagy a' ma-
 gaságos egekben, hogy en-
 gem' e' napra-is fel-vírafzot-
 tál, fájamban új éneket ad-
 tál, és a' dítso Királynak fol-
 gálatjára időt 's okot szolgál-
 tattál: örizz URam, hogy a'
 te illetén alázatos el-jötöd-
 ben

ben meg-ne botránkozzam, ^{Mát. 11:}
 tégedet egyedül való Köz- ^{ŷ. 6.}
 benjárónak valjalak, és e'től
 a' fzent tudománytól soha hát- ^{Pét. 2:}
 ra ne-is áljak: sőt mivel mind ^{ŷ. 21.}
 ezekben például adtad maga-
 dat, hogy tanulnánk tőled fe-
 lidséget, alázatofságot; állás
 a' te nyomdokidba és igaz-
 gafs, hogy fzentül követhes-
 selek az alázatofságban, fe-
 lidségben, és mint te a' zöld
 ágakat, éretted én-is e' Vi-
 lágnak ditsőségét lábaim alá
 tapodjam, és akár-melly drá-
 ga köntösömet lábaid alá te-
 riteni, az az: a' te képedet vi-
 selő fzegényeknek bé-fedezé-
 sekre le-vetni ne fajnáljam.

URam JÉ'SUS! úgy jöt-
 tél hozzánk mint igaz és Ki-
 rály, óh vidd végbe hát én
 ben-

2 Tim. 2: bennem, hogy a' gonosztól
 19. el-távozzam, és mint a'te Királyságodnak polgára, sőt a'te Nevedről neveztetett Kezefyén, igazságot tselekedjem. Légyek ferény szent tiszteletedben, együgyü a' befűdben, szelid a' másokkal való társalkodásban, alázatos a' járásban, szapora a'

Mát. 21. Hosánna éneklésben 's kiáltásban, és még-az én gyermekeimet-is reá megtanítam és e'képen mindjárt az ő életeknek tsirájában őket a' Kristushoz vigyem. Ugyis jót tettél URam mint Fő Pap, óh meny-bé hát a' te belső templomodba az én szívembe-is, és tisztítsd-meg,

Mát. 21: 13. mint e' napon régen megtisztítád a' Jérusálemi Templomat:

mot: üz - ki a'ból minden tisztátalan gondolatokat, baromi undok kívánságokat: rekezd - ki a' fősvénységet, a' pénznek szerelmét, és a' galambi színes nyögéseket, hogy megtisztult szívet vihessék-fel te elődbe ma-is a' te Templomodba, és azt mint imádságnak házat, az én szelílyel-járó gondolatimmal, 's tagaimnak helytelen mozgással magamra nézve, latrok barlangjává ne tégyem.

Engedd URam JÉ'SUS!
 valahányfor jó vóltodbol e' napot adod érnem, engedd ma-is, szent elmélkedésekkel 's éneklésekkel innepelnem! Segéld hátra lévő életemet-is a' te kedved 's akaratod szerént töltenem, 's idvésségesen

el-is végez-nem. Jövel URam
 Jé'sus, jövel hozzám a' ko-
 ron-is és mint ekkor e' na-
 pon örvendező nagy fereg-
 gel késértettel Jérusálembe,
 késérted-bé a' képen az én
 lelkemet-is szent Angyalid'
 örvendező feregével a' men-
 nyei Jérusálembe. Támasz-
 fel a' ma napon-is a' porból és
 öltöztets-fel fejér ruhákba, és
 adj pálma ágakat kezeimbe,
 'súgy állafs a' Bárány' elei-
 be, hogy ott minden vég-nél-
 kül énekelheffem az Angya-
 lokkal, a' Vénekkal, és a'
 négy Lelkes állatokkal fé-
 ked előtt artzal le-borulva:
 Az idvefség a' mí ISTENünk-
 töl vagy on ki a' székben ül,
 és a' Báránytól, Ámen! Ál-
 lás, dítöség, böltéség; há-
 lá-

Jel. 7:
 § 9-12.

lás, tífzefség, hatalom és
 erő a' mi ISTENünknek mind
 örökkön örökké, Ámen.

Vivág Vasárnapi Estvoéli

Könyörgés:

ALdom az URat minden^{Sólt. 34}
 időben, az ő dítsereti az^{§. 2-3.}
 én szájamban vagy on minden-
 koron. Nem tiltom-meg szá-
 jamat a' hálá-adástól, ajaka-
 imat a' dítös Királynak tso-
 kolgatásától: mert meg-ke-
 restem ötet és meg-halgatott
 engem': adott nekem ma-is
 bezedre való alkalmatossá-
 gor, és meg-engedte hogy az
 inneplő és örvendező néppel
 nagy örömmel és dítserettel
 meheffek az URnak Házá-
 ba, és szolgáljak ő néki féle-
 lemben az ő Templomába.

- 68:
 §. 12.

- 42:
 §. 5,

- 5:
 §. 8.

Ugyan URam, mit láttál én bennem, hogy ezt tselekedted velem? Hízem gyümöltstelen fige-fa valék én ma-is a' te Házadban: értelmem homályos, akaratom parantsolatidhoz engedetlen, szívem pedig minden buzgóság-nélkül való vala, és félyel futkosó gondolatokkal tellyes: fzeim-is álmosak, füleim szent Igédnek halgatására nehezek valának, és e' képen tsak úgy jöttem-ki a' te Házadból a' mint a'ba bémentem vala, minden házon és épület-nélkül, mellyre nézve azt érdemlettem volna, hogy mint ama' fige-fát meg-

Mát. 21: 12.

átkoznál, és a' pénz-váltókkal 's galamb-árossokkal szent Templomdból ki-hajtanál:

De

De óh fzelid és engedelmes JÉ'SUS! nem bántál az én érdemem szerént én velem: meg-engedted hogy mind reggel, mind estve hozzád mehessék, és halgathassalak az egész községgel a' Templomban, sőt e' mellett szívembe is mint belső templomba bétértél, és meg-tisztítottad tisztalanságától, bé-hóztad a'ba a' kegyelemnek és imádságnak Lelkét, a' ki az én erőtlenségimben segített, sőt érettem esedezett. Azén szájamnak befédi, az én szívemnek gondolati, légyenek hát URam a' te kedved szerént való te előtted.

Luk. 21: 38.

Róm. 8: 26.

Sólt. 19: 15.

Mikor pedig estve volna, ki-menél a' városból Béthániába, és bétérél éjtzakai

Márk 11: 11.

fálásra a' poklos Simónnak
 házába. Immáron bé-estvele-
 dett, a' Nap rajtunk el-enyé-
 fzett: térj-bé azért URam
 JÉ'SUS, térj-bé hozzám is
 és fálj-bé ez éjtzakára - is:
 tiűtitsd és fzenteld-meg fize-
 met jobban-is, hogy lehessen
 Felségednek nyugodalmas és
 kedves fállása én nálam.
 Térj-bé hozzám életemnek
 végső éjtzakáján-is; bátoríts
 és erőfíts a' halálnak félelmei
 ellen: midön pedig testi sato-
 romnak hajléka el-bomol, és
 e' világnak ideig való fállá-
 sát el-hagyom, add vízfá-
 nekem ezt a' költsönt, adj
 fálláft Szent Atyádnak házá-
 ban, ama' hajlékok közzül,
 a' mellyeket nekünk kézfzet-
 tél, egyben bár tsak a' leg-kis-
 sebbikben, Ámen.

2Kór. 5:
 ŷ. 1.

Ján. 14:
 ŷ. 2.

Nagy

Nagy Pénteki Reggeli

Könyörgés:

FEL-költ a' nap és ímé fel-
 hozta a' napot, a' mellyen
 a' Nap egykor el-fogyatko- Luk. 23:
 zott volt. Fel-költ a' Nap és ŷ. 45.
 fel hozta a' napot, a' mellyen
 az UR JÉ'SUS az Igazság-Mal. 4:
 nak ama' Napja, kint fzenve ŷ. 2.
 dett 's meg-hólt- Fel-költem
 ímé a' napnak fel - költtével
 én-is, fel-költöm indulatimat-
 is és minden ézzékenységi-
 met, és hálakat adok óh fe-
 relmes JÉ'SUS Felségednek!
 hogy ezt az éjtzakát a' mel-
 lyet mi érettünk minden álom Mat. 26:
 nélkül, külömb külömb nyug- ŷ. 67, 68.
 hatatlansággal töltöttél-el, né-
 kem tsendes álommal, jó nyú-
 godalommal engedted el-töl-
 tenem, engedted e' fzent na-
 pot

G 4

pot-is életben érnem 's kezdetképen innepelnem.

Ez a' Nap, a' mellyen az,
 Kol. 2: a' kiben a' böltéségnek tel-
 y. 3: lyes kintsei el-rejtve vagy-
 1Pét. 2: nak, harmintz pénzre betsül-
 y. 22: tetett. Az a' ki bünt nem tett,
 kemény törvény fűkre idéz-
 1Mós. 18: tetett, ez egész Világnak Bí-
 y. 25: rája, e' világi Bírótól halálra
 ítéltetett. Az, a' ki az Angya-
 lóktól hármaz tíftelettel tíf-
 Ésa. 6: teltetik Mennyben, itt e' föl-
 y. 3: dőn a' Vitézektől külömb kül-
 lömb betstelenséggel illette-
 tik. Ez a' Nap, a' mellyen az
 a' ki ditsőségbe öltözött és vi-
 Mát. 27: lágotságba, öltöztetett ron-
 y. 28-31: gyos palástba, és a' ki ruház-
 za a' mezőnek liliomit, más'
 ruhájába. Az, a' ki-é a' ditső-
 ségnek Koronája, tövis koro-
 ná-

nával koronáztatott, a' kinek
 Nevére hajol-meg minden^{Ejil. 25}
 térd, térd hajtással tsúfolta-^{y. 101}
 tott. A' kinél vagy az i-
 gagságnak páltzája, Királyi-^{Sólt. 45}
 páltzája helyett a'nak jobb ke-^{y. 7}
 zébe egy nád fűadattatott,
 a' mellyel oltán az a' Fő, a'
 mellyet a' Angyalok, ama'
 huzon-négy Vének és négyJel. 7:
 Lelkes állatok, minden terem-^{y. 9. 10.}
 tett állatok le-borulva i-
 máduak, még az ördögök-is
 rettegnek, kéméllés-nélkül
 tsapdostatott, és-ama' minden
 emberek' fainál zebb ortza,^{Sólt. 45}
 undok nyállal rútítatott. Ez^{y. 3.}
 a' Nap, a' mellyen az ISTEN-
 nek ártatlan Báránya a' mé-^{Isa. 53}
 fűzfűkre hurtzoltatott. Az,^{y. 7.}
 a' ki uralkodik Mennyben di-
 tsőségfen, itt most a' bünös
 G 5 em

emberek' kezeik által illy' gyalázatosan kínoztatott. Oh ifonyu méltatlanság! Ifonykodnak belé az Angyalok ,

Joel. 2: gyászba borul a' Nap és a'
 31. Hold vérbe : meg-indul a'
 föld-is , és a' kemény közik-
 Mát. 27: lák meg-repedeznek , 's a'
 51. fzenvedő JÉ'SUSal mint-egy együt fzenvednek; de a' kö fzivü 'Sidóság még-is meg-nem indulhat, tsak ez akarat jök: Vidd-el, vidd-el, fe-
 Jan. 19: fítsd-meg ötet! és már e-
 15. lébb-is viterik, hogy meg fe-fizitefsek.

Menny-elébb te-is óh én lel-
 kem! és vidd elébb kegyes elmélkedéfidet, 's késérjed JÉ'SUSodat fzíntén a' Galgo-
 Ének. 2: tha hegyig, és lásd-meg ott-is
 11. Salamont az ő Koronájában!

Lás-

Láffad amaz ISTEN és em-^{Tim. 2:}
 berek közt egy Közbenjárót ^{8 5.}
 az ég és föld között állva,
 fzent kezeit és lábait által fur-
 va, oldalát meg-fúrva, egész ^{Ésa. 53:}
 testét vérbe mártva, fájdal- ^{8 3.}
 makkal tele és rakva. Hall-
 jad azt a'ki ád vizet a' fzon-^{Jel. 21:}
 juhozónak ingyen, sőt maga ^{8 6.}
 életnek vize, fzonjuhoznia,
 és azoktól a' kiket téjjel, méz-
 zel folyó földre bé-vezérle,
 méreggel itatattnia; láffad
 végre midön mindeneket el-^{Mát. 27:}
 végezne, az életet meg-is ^{8 37.}
 hálnia.

Oh fzerelmetes JÉ'SUS! ^{Jan. 19:}
 Ugyan mivel érdemletted, ^{8 30.}
 hogy így tsúfolrtatol! Val-
 lyon kinek, 's mi nagy bof-
 fút tettél hogy így kínozta-
 tolt? Mit vétettél, hogy illy'
 gya-

G 6

gyalázatos és kínos 'halálra
 fententziáztatol? Hiszem bünt
 1Pét. 2: te soha nem tettél, és álnok-
 1P. 22: ság a' te szájadban nem talál-
 tatott. URam! a' te néped-
 nek büné-ért vala terajtd ez a'
 vereség: a' mí álnokságinkért
 1Sza. 53: sebesítettél-meg, és a' mí bü-
 1P. 5: neinkért rontattál-meg, azo-
 kat hordoztd a' te testedben
 1Pét. 2: a' fán. Oh ártatlan sérelem! Oh
 1P. 24: ki-mondhatatlan szerelem!
 Igaz hogy mí vétkeztünk,
 2Kór. 5: és ímé te lettél bünné, hogy
 1P. 21: mí lennénk ISTEN' igazsága
 te benned. Én, és más bü-
 nösök érdemlettük, hogy tör-
 vénybe idéztessünk; artzul's
 főben verettessünk, meg-osto-
 roztaffunk, de az ISTEN a'
 1Sza. 53: mí vereségünket öreá adta.
 1P. 6: hogy az ISTEN' haragjának
 osto-]

ostorától meg-fzabaditana, és
 a' Sátán' Angyala meg-ne^{2Kór. 12}
 tsapdoshatna. El-vezítettük^{1P. 7:}
 az ártatlanságnak köntöfsét,
 és így mí érdemlettünk meg-
 mezitelenítettéft; de te U-
 Ram Szent Fiadat vetkezett-
 ted-le, hogy el-vezett kön-
 tösünket vízfá szerezné, és
 a' mí mezitelenséginket el-fe-
 dezné: Veres palástba, még^{Jel. 19:}
 pedig a' máséba öltöztetted,^{1P. 13:}
 hogy minket igazságnak, még
 pedig a' maga igazságának
 köntöfsébe öltöztesse. Első
 Szüléink nyújtották ki kezei-
 ket a' tiltott fára, és azzal min-
 ket tettek méltókká a' Ke-
 reftfára: de óh ISTEN' böl-
 tsesfégenek mélységes gaz-
 dagsága! a' második Ádámot
 átdad-ki a' Kereft-fára, hogy
 G 7 a' mint

a' mint az első Adám' kezei-
nek a' tiltott fára lett ki-nyúj-
tásával halált okozta, a' máso-
dik Adám szent kezeinek ki-
terjesztésével életet hozna a'
Kereztfáról, es meg-gyözné
az ördögöt a' Kereztfán, a'
ki meg-gyözte az első embert
a' tiltott fán. El-hagytunk
Jér. 2: mí tégedet élő kút fejet, és
v. 13. ástunk magunknak bé omlott
kútakat a' mellyekben víz nin-
tsen, 's azt érdemlettük, hogy
Luk. 16: ama' Gazdaggal örökké fóm-
v. 24. juzzunk, de a' te Szent Fiad-
ra botsátal fómjuságot, hogy
minket az örök fómjuságtól
meg-mentene, és jutattna a'
zoknak, társaságokba a' kik
Jel. 7: nem éheznek, sem fómjuz-
v. 16. 17. nak: mert a' Bárány Iegelte-
ti 's élő vizeknek forrásira vi-
zi

zi őket. El-hagytál URam^{Sólt. 22:}
JÉ'SUS egy-kévéssé, hogy mi^{v. 1.}
el-ne hagytánk fo-ha örök-
ké: meg-hóltál, hogy minket
meg-elevenitenél, és a' te egy-
féri áldozatoddal tökélléte^{Sid. 10:}
sekké tennéd mind örökké a'^{v. 14.}
zokat a' kik meg-szenteltet-
nek.

Oh ISTEN' kegyelmes²
ségének tsudálatos rendelke-
dése! Szerelmének meg-lábol-
hatatlan mélysege! Ki látta
hogy az ISTEN' Fia, az embe-
rek' fíjaiért, a' ditsőségnek
Királya ilyen gyalázatot vé-
gyen-fel magára engedetlen
jo'bágyiért? Ki hallotta,
hogy az UR a' szolgákért,
az Idvezítő adja magát az el-
kárhoztakért, hogy az Élet
a' hóltakért, az Igaz meg-hal-
jon

Luk. 23: 47. jon a'hamisakért? és iné itt úgy lett. E'kor a' köziklák meg-repedezének, ketté hasada a'Templomnak kárpitja-is, és a' Századosnak szája meg-nyílt az ISTEN' dítsoitése; én pedig halgatnék - é mint a'néma? Távol-légyen: Meg-nyitom azért szívemet 's szájamat, és imádom URam a' te böltsefségedet, a' melly a' te fentseged és igazságod sértődése-nélkül illy' tsudálatos módját találta fel, veled özve - békéltetésünknek. Bé-mútatom Felségednek ezt a' vérbe keveredett Bárányt: Atyám, édes Atyám, fogadd-el kérlek tölem, tekintsd és lásd meg, és ez ö egyfzeri tökéletes aldozatjával elégedjél-meg, és en-

e'nek tekinteté-ért botsásd-meg minden büneimet nékem.

Imádom óh könyörülő JE'sus! minden értelmet fellyül múló fzeretetedet, a' mellyből a' mí adófságinkat magadra nem tsak fel-vetted, hanem az utólsó fillérig le-is fizetted: tsókolgom fent ortzádat, köny-húllatásimmal mofogatom kezeidet, lábaidat vérbe mázolt fent testedet, és könyörgök, borulj reám a'bünben meg-hólt fiadra, (leányodra) mint régentén Éliséus amaz Afzonyi^{2Kir. 4: 34.} állatnak fijára: borulj fent fejeddel az én fejemre; kezeiddel, lábaidal, kezeimre, lábaimra, és eleveníts-meg a'bünnek halálából: Terjeszd ki reám 's hozzám a' Kereft-fán

Luk. 23: fán ki-terjesztett szent kezei-
 det halálom' óráján-is, és
 §. 43: mondjad ezt énnékem; Ma vé-
 lem léfesz a' Paraditsomban.

Oh fordítsad azokat az ez-
 közöket-is a' mellyekkel sér-
 tegettétél idvefségemre: A'
 tövis a' mellyel szentséges fe-
 jed meg-sebefitetett, légyen
 öfztönöm a' szent életre: a'
 fegek a' mellyekkel kezeid
 és lábaid meg-fegeztettek,
 nyomják-bé szívedet úgy
 szívembe, hogy ha veled
 együtt meg-kellettik halnom-
 is, soha töled el-ne szakad-
 jak: az erős etzet a' mellyel
 itattál, változtassa büneimen
 erőfien kesergővé, sőt merő
 azon keserűséggé az én szív-
 met; és a' spongyia törölje-
 ki Szent Atyádnak szívtartó
 köny

könyvéből büneimet. Szent-
 séges fejedből, kezeidből s
 lábaidból ki-folyt drága vé-
 red őrizze-meg vétkes gondo-
 laroktól elmémet, mossa-el
 kezeimmel, lábaimmal tsele-
 kedett vétkeimet: Oldalad-
 ból ki-folyt vér és víz tisztí-
 tsa-meg veséimet, egész szent
 Testedet el-borított piros vé-
 red mosogassa-meg lelkemet,
 testemet, és tisztítsa-meg a'
 holt tselekedetektől lelki es-
 sid. 9: méretemet, hogy ne légyen
 §. 14: bennem makula avagy sö-
 mörgözés, avagy valami a' §. 5:
 féle, hanem légyek szent és §. 27:
 fégyhetetlen, és szolgáljak az
 élő ISTENNEK. Szerezz ben-
 nem olyan gyűlölséget az én
 büneim ellen, a' minémű volt
 a' poroflókbán Felséged el-
 len,

Gal. 5: 5:
 § 24. len, hogy újjabb büneimmel
 ísmét meg-ne feztiselek, söt
 mint Krisztusé, feztisem meg
 a' testet az ö indulatival és kí-
 vánságival egyben.

Oh felid és engedelmes
 Bárány JE'SUS! midön zidal-
 maztattál, fenkit nem zid-
 1 Pétr. 2: 2:
 § 23. dalmaztál, és mikor zened-
 nél fenkit nem fenyegettél, ha
 nem a' bozfu állást a'nak ha-
 gyád a' ki igazán ítél, pél-
 dát hagyván, hogy a' te
 nyomdokidat követnök: óh
 állás hát nyomdokidba, hogy
 Gal. 6: 6:
 § 12. a' midön a' te Kerefedért há-
 borúságot kell zenednem,
 tsúfságot és ostoroztatást vi-
 1 Pétr. 2: 2:
 § 9. selnem, fenkit ne fenyege-
 sek, senkinék a' gonozért go-
 bozfal, a' zidalomért zida-
 lommal ne fizessék, söt in-
 kább

kább nézvé a' hitnek Feje-^{Sid. 12:}
 delmére a' JE'SUSRA, imád-^{§. 2.}
 kozván érettek, és ugyan
 örüljek azon, hogy méltóz-Tsel. 5:
 tatott ISTEN a' JÉS'US' ne-^{§. 41.}
 véért bozfüszággal illetett-
 nem, még ha halált kellett-
 is kóftolnom, ne drágáljam
 életemet, tudván: hogy ha - 20:
 a' Krisztussal együtt zened-^{§. 24.}
 dek, együtt véle meg-is dí-
 tsöittetem, ha véle meg-ha-^{1 Tim. 2:}
 lok, együtt véle élek-is; és §. 11:
 meg-koronáztatom, de nem
 tövis koronával, hanem az - 4:
 igazságnak és dítsőségnak a-^{§. 8.}
 ma' fonnyadhatatlan koroná-^{1 Pétr. 5:}
 jával. §. 4. .

URam JE'SUS! Te e' na-
 pot keserves kiáltással, 's
 köny-húllatással elegyített i-^{Sid. 5:}
 mádságok között töltötted 's^{§. 7.}
 ha-

haláloddal végeztetted-el: engeddd nekem is kínos szenvedésidről, 's ártatlan halálodról való fzent elmélkedéssel, áhírtatos könyörgésekkel, 's éneklésekkel innepelnem, életben bé-is rekezténem, és mivel nem végeztem egyebet magamban tudni, hanem csak a' meg-feszítettett JEsus, örizz, hogy ma midőn a' Kristus' Kerefztéről való tudomány prédikáltatik nekem benne meg-ne ütközzem, hanem fzentül hiddjem, hogy a' Kristusnak ezeket kellett szenvedni, és a' ditsőségbe menni.

E' végre adj szabados folyamatot drága Évangyéliomodnak valahol még szabadon foly. Oldozd-fel óh meg-

1Kór. 2:
§. 2.

1:
§. 18.

Luk. 24:
§. 26.

2Tim. 2:
§. 8.

kötöztetett JEsus! a'hol kötve vagy. Téríts-meg a' te Kerefztednek ellenségit-is, és a' kik külömb külömb inségekkel terheltetnek, élefgessed és erőfítsed, hogy bé-keféséges türeffel bírhasák a' kerefztekek alatt lelkeiket.

Én-is URam, te utánad akarok menni: fegélj azért nekem a' te Kerefztedet felvenni, és tégedet mind a' dig követni, míg oztán le-véfed vállaimról a' kerefztet, és a' Golgotha hegyén által vezérelé az Olaj-fáknak hegyére, e' nyomoruságnak völgyéből a' menyeyi örömrre, hogy minnekutánna itt szenvedtem veled, ott mikor meg-jelenédik a' te ditsőséged, örvendezve vígadjak előtted és te véled, Ámen.

Filip. 3:
§. 18.

Luk. 21:
§. 19.

Mát. 17:
§. 24.

1Pét. 4:
§. 18.

Nagy

Nagy Pénteki Estvéli
Könyörgés:

EL-hanyatlott URam JÉ-
'SUS a' Nap, és majdan
el-is nyugofzik, elő áll az est-
ve, és bé-setétedik. Elő áll
az estve, a' mellyen minde-
neket el-végezván, életedet -
is el-végezted, és fzent Te-
sted el-temettetett. Elébb azért
hogy nem bé-mennék háló-
házamba az éjjeli nyugoda-
lomra, bé-késérem fzent Te-
stedet a' Koporsóba.

Áldott légy mí idvesé-
günknek a' fzenvedések által
fel-fzenteltetett Fejedelme,
hogy helyetünk fzent Teste-
det ki-adtad a' verőknek, or-
tzádat a' fzagatóknak: a' te
ortzádat nem vontad-el a' gya-
lázatok és pökdöséfek előtt:
söt

Mát. 27:
§. 57. 60.

'Sid. 2:
§. 10.

'Isa. 50:
§. 6.

söt mint jó Páfzor érettünk<sup>Ján. 10:
§. 11.</sup>
juhaidért életedet-is le-tetted,
Szent Atyádat vélünk öfve-<sup>Róm. 5:
§. 101.</sup>
békéltetted, és a' mi váltsá-
gunknak nagy munkáját, a'
mellyet reád bizott ditsösé-<sup>Ján. 17:
§. 4.</sup>
gesen el-végezted.

Oh Halál! Hol vagyon a'
te diadalmad? hol vagyon,<sup>Kór 15:
§. 55.</sup>
koporsó a' te fülánkod? Imé
el-rontá az ő halálának általa,<sup>'Sid. 2:
§. 14.</sup>
azt a' kinél a' halálnak bíro-
dalma vala, az az: az ördö-
göt, és meg-fzabadítá valakik
a' haláltól való félelemnek
miatta tellyes életekben ra-
bok valának, hogy immár<sup>Jel. 2:
§. 11.</sup>
a' második halál ne árthasson
nékünk, hanem a' mí halálunk^{Fil. 1: 21.}
légyen nyereségünk 's által<sup>Tsel. 3:
§. 15.</sup>
útunk te hozzád életnek Fe-
jedelméhez.

H

Ál-

Áldott légy szerelmetes
 JÉ'SUS! hogy e' napot még-
 egyfzer meg-engedted élet-
 ben érnem, imé békeféségben
 el-is töltenem, kínaidat szem-
 lélnem, büneimet a' mellyek
 szerzették néked ezt a' sérel-
 met keferülnöm. Prédikál-
 tattad nekünk a' meg-feszítet-
 tett Kristust, és a' mi szem-
 ink előtt úgy le írtad, mint ha
 ugyan közöttünk feszítettett
 volna-meg. Tudom, hogy
 ez a' Keresztről való tudomá-
 ny azoknak a' kik el-vez-
 nek bolondság; azoknak pe-
 dig a' kik meg-tartatnak, IS-
 TENnek hatalma: óh fordí-
 tsad hát mí idvességünknek
 ISTENE! minden hívöknek,
 nekem-is idvességemre, erő-
 fitsed ez által jobban jobban
 hi-

Kör. 1:
 §. 03

Gal. 3:
 §. 1.

Rör. 1:
 §. 18

hitemet, jobbitsad életemet,
 fzenvedésimben vígaztald,
 halálomban bátorítsad fzeve-
 met: hogy ha élek-is az UR-
 nak éljek, mikor meg-halok-
 is, halhassák-meg az URnak.

Róm. 14:
 §. 8.

Ez estve vétetett-le URam
 a' te fzent Tested a' Kereszt-
 fáról, és amaz igaz és jámbor
 férjsiak: Jó'sef és Nikódémus
 által tizta gyólttsba takarva,
 drágakenettel egyben temet-
 tetett egy új koporsóba, és
 bé-petsételtetett 's öriztetett
 abba: óh fálj-bé az én fzi-
 vembe-is! foglald-el azt és
 tedd magadéva, tiztitsd-meg
 a' bünnek minden büzhörsé-
 gétől, hogy légyen mint egy
 új koporsó: petsételd-bé ma-
 gad' abba, hogy tégedet kit
 egyfzer hitnek általa bé-vet-
 tem,

Ján. 19:
 §. 38.

Efés. 3:
 §. 17.

tem, és már lakozol nálam, fenki és femmi az én szívemből ki ne ragadhaſſon. Zárdbé erőſſen, hogy kivüled más épen bé ne jöheſſen, romlott természetem - is újabb bünökre ne vetemedheſſen. Fordítsd reá az állhatatofságnak követ-is, hogy hozzád mind halálíg hív leheſſek: Jel. 2: 10. meg-tartsam a' mim vagyok, hogy fenki az én koronámat el-ne veheſſe. - 3: 11. Adj jámbor és kegyes életet élnem, és mint az Árimathiabéli Jó'sef az ISTENnek Országát ſzorgalmatosan kerefnem és várnóm. Luk. 12: 21. Légyek gazdag az ISTENben, bövös a' jó tselekedetekben, és a' ſzegényekhez. *Sid. 13: 16. való könyörületeségben, 's marháimnak másokkal való köz-

közlésében: mert ez ISTENnek kedves és drága illatnak Filip. 4: 18. ſzaga, hadd légyen e'képen az én szívem és maradjon mind örökké Szent Felségednek tizta, nyugodalmas és állandó álláſa, mint vólt ſzent Tíztednek harmad napig ez az Árimathiabéli Jó'sefnek tizta és új koporsója.

Édes JE'sus! a' koporsóba bé-állásoddal 's egy ideig ott nyugovásoddal a' mí koporsóinkat meg-ſzentelted, és tsendes nyugodalomnak ágyas-házává titted: Szenteld-meg nékem moſt közelebb háló házamat, és parantsolj Angyalidnak kik fejednél és lábaidnál ſtrását állottanak a' koporsóban, hogy álljanak ſtrását én mellettem- Ján. 20: 12. is

is nyúgovó ágyamban és ö-
 rizeznek engem? Halálom-
 ban pedig fenteld-meg ko-
 porsómat-is, hadd nyúgodjék
 abban testem tsendefen fin-
 tén a' fel-támadásnak regge-
 léiglen: fordítsd-el a'koron-
 is fájáról a' követ és támaszd-
 fel testemet a' porból, és ha-
 talmas erőd által váltóztasd
 ditsőséges testedhez hasonló-
 vá 's úgy vigy-bé lelkeftől,
 testeftől te magadhoz az örök
 ditsőségbe, Ámen.

*Húsvét első napi Reggeli
 Könyörgés:*

^{Sólt. 19:}
^{ψ. 6.} **I**Mé a' Nap mint egy Völe-
 gény ki-jött az ő ágyas-
 házából, el-üzte a' homályos-
 ságot, ferezett nappalt és vi-
 lágofságot. Fel-jött a' Nap
 és

és fel-hozta a' Napot a' mel-
 lyen az Igazságnak Napja az ^{Mal. 4:}
^{ψ. 2.} UR JÉ'SUS fel-támadott az
 halálból és ki-jött az ő ágyas-
 házából a' koporsóból: el-
 ozlatta a' bűnnek éjtzakáját,
 fel-hozta a' világofságot,
 meg-ferezte az életet és az
 igazságot.

Az UR ferezte e' Na- ^{Sólt. 118:}
 pot, örvendezzünk hát és ví- ^{ψ. 24.}
 gadjunk ezen. Örvendjen az
 Ég a' melly élébb homálly-
 ban vala, a' Nap a' melly
 gyázban borula, mert im'
 fel-támadott az Igazságnak
 fényes Napja. Örüljenek a'
 köziklák a' mellyek meg-re-
 pedezének, mert fezelet- ^{118:}
 fejévé lett a' kö, a' mellyet a' ^{ψ. 21.}
 Ház építők meg-vetének. Ör-
 vendezzen a' Templomnak
 H 4 kár-

Mát. 27: kárpítja, melly ketté hafada,
 51: mert szabados út nyitattott a'
 Szentek' Szentébe a'Menny-
 Országba.

Örül az én szívem-is és

Sólt. 16: örvendez az én ditsőségem :

5: mert fel-tamadott a' mí meg-

igazulásunkért a' ki halálra

Rom. 4: adatott a' mí büneinkért: és

25: ímé jó reggel a' Kristus' Tes-

tét kenni indult Máriákkal

a' koporsóhoz mégyek, nem

hogy drága kenettel, hanem

hogy a' helyett buzgó kö-

nyörgéseknek 's éneklések-

nek illatjával, a' szegények-

hez való szent alamisnálko-

dással tiszteljem óh áldott JÉ-

'SUS Felségedet!

Hálákat adok annak-oká-

ért óh békeféségnek ISTENE

Felségednek! hogy a' juhok-

nak

nak amaz örök Testamentom-

nak vére által való nagy Páf-

torát az UR JÉ'sust a' halál-

ból ki-hoztad, és a' te Szen-

tednek testét rothadást látni

nem hagyta, Angyalid ál-

tal a' követ a' koporsóról el-

fordítottad, 's ama' meg-ver-

tett követ fejelet' fejévé

méltóztattad. Hálákat adok

életnek Fejedelme UR JÉ-

'SUS Felségednek-is, ki meg

hóltál vala, de ímé él; és

bírá a' pokolnak és halálnak

kültsaival: mert a' te halá-

loddal és fel-tamadásoddal a'

halált el-nyelted, a' poklot

meg-törted, az ördögöt meg-

győzted, és a' mí jövődő fel-

tamadásunknak bizonyos vól-

ta felől való hitünket meg-e-

rősítetted: az ellenünk való

H 5 kéz-

'Sid. 13:
 5: 20:

'Sólt. 16:
 5: 10:

Tsel. 3:
 5: 15

Jel. 1:
 5: 18

'Sid. 2:
 5: 14:

kéz-írást el-törlötted, jussunk
 az örök életre vízfá szer-
 zetted: és könyörgök, tá-
 ma-fz-fel óh valóságos élet,
 JÉ'SUS! a' bűnnek halálából,
 hogy az életnek újságában
 járjak, sőt te magad támadj-
 fel és élj én bennem, hogy
 a' halálból lett dítő fel-táma-
 dásodnak ez a' napja, légyen
 nekem a' bűnnek halálából va-
 ló lelki fel-támadásomnak
 áldott napja.

E' végre prédikáltaffad
 URam minékünk a' te szó-
 gaid által e' szent napokban-
 is és magyarázzad az Iráso-
 kat: magyarázzad nevezete-
 sen azokat a' mellyek felöled
 meg íratattak: és azoknak
 tanulásokra gerjefz-fel ízi-
 veinket, az én szívemet is,
 vi-

Luk 24:
 §. 27. 32.

világóítsd - meg elmémet,
 hogy érthessem, el-is hihe-
 sem mind azokat. Hajtsad
 szívemet a'ra-is hogy a' te
 titkos testedre a' szegények-
 re, a' szerint a' mint bővölkö-
 dem, ha többet nem, tsak két
 fillért-is költsek, mert ma
 a'nál drágább kenettel nem
 tisztelhetlek.

Régentén egy tisztátalan<sup>4Mós. 9:
 §. 10.</sup>
 sem ehetett a' Páskában míg
 meg-nem tisztult az ő tiszta-
 talanságából, sem Húsvétot<sup>2Mós. 12:
 §. 8.</sup>
 nem szentelhetett míg minden
 kovázt ki-nem tisztított az ő
 Házából: én pedig Húsvétot
 kívánok innepelni, 's Páská-
 val áldozni: de óh fájdalom!
 nem tiszta az én szívem a' mint<sup>2Krón. 30:
 §. 19.</sup>
 azt a' szent tisztaság kívánja:
 Te magad azért óh kegyes
 H 6 UR!

UR! Te magad nyúj hoz-
zája, és tisztítsd-ki abból a'
bűnnek kovázzát: teremts
Sólt. 51: új és tiszta fívet ISTEN én
Y: 12 bennem, hogy innepet fzen-
telheffek nem régi kovázz-
ban, sem nem gonofságnak
és álnokságnak kovázzában,
1 Kór. 5: hanem a' tisztaságnak és
Y: 7. igazságnak kovázz-nélkül va-
ló kenyereiben.

Oh Páztoroknak Fejedel-
me, mí Lelkeinknek is Pázz-
1 Pét. 5: tora és Gond-viselője! öriz-
Y: 4.
= 2: Y: 25 zed nyájadat a' mellyet fzen-
Tsel. 20: véreddel kereftél, és a' ju-
Y: 28. hokra légyen gondod a' ki-
kért halált fzenvedtél. Kérd-
elő és keresd-fel a' ködnek és
Ézék. 34: homálynak napján ide 's tova
Y: 5-12 el-fzéledteket, állítsd helyre
a' Páztor-nélkül lévőket mint
va-

valának régen, és a' Sion' fi-
ró útain az Innepre fel-menö-
ket vígaftald-meg. Fordítsd-
el a' botránkozásnak követ
azok elöl, kik femminek állit-
ják ezt az élő követ, és hozd-
Pét. 2: ezekre, hogy az ő alázatos Y: 6.
állapotjában meg-ne ütköz-
zenek többet.

Közönb-bé URám JÉ'SUS
békességgel e' Világon min-
Luk. 24: den Szenteidnek Gyülekeze-
Y: 30. teikbe, közönb-bé e' miénk-
be is: adj testünknek egézz-
séget, lelkeinknek tsendefsé-
get, hazánknak békességet:
adj minden híveidnek igaz
Húsvéti örömet és idveffé-
get, Ámen.

Húsvét első napi Estvéli
Könyörgés:

OH szerelmes JÉ' SUS!
 Tsel. 3: Életnek Fejedelmel!
 15.
 2Kir. 10: Vallyon el-múlhatnék-é va-
 10. lami az URnak befédében?
 Mát. 5: el-múlhatnék-é egy kis jóta
 18. vagy egy pontotska? Meg-
 mondottad, hogy harmad-
 napra fel-támadsz a' halálból
 az életre, és ímé bé-is tellye-
 fitted, mert ki-jöttél a' ko-
 porsóból mint-egy Völegény
 az ö ágyas házából: és en-
 nek nagyobb bizonyására
 nem négy vagy öt nap múl-
 va, hanem az nap' mindjárt
 meg-jelentéd magadat reggel
 Márk. 16: Mária Magdalénának; majd
 9. a' koporsótól vízfá tért több
 Afzónyi - állatoknak, estve
 pedig Tanítványidnak-is. Bé-
 ke-

keséggel közöntéd őket, Ján. 20:7
 19.
 meg-mútogattad nékiek ke-
 zeidet, lábaidat, ők pedig ör-
 vendezének hogy láthattak
 tégedet kedves Mestereket.

Oh mint örül az én szívem-
 is én bennem! mert békeféség-
 gel közöntél-bé a' mi Gyüle-
 kezetünkbe-is: fel-fedezted
 magadat a' te szent Igédben, Luk. 24:
 meg-mútattad kezeidet, lá- 40.
 baidat 's oldaladat, és azokon Zak. 13:
 a' kékeket, a' mellyeket a' te, 6.
 barátidnak házokban ejtette-
 nek rajtad. Láttam az URat
 és ímé nem holtam-meg, vé-
 le vatsoráltam és nem vetett-
 meg engem'. Oh áldott óra,
 mellyben az én dolgom for-
 dult illy' nagy jóra!

Maradj-meg URam to-
 vább-is én nálam, lakozzál
 hit

hitnek általa az én fivemben és soha örökké ne távozzál el én tőlem. Vess závárt fivemnek 's fájamnak ajtajára, és minden én indulatimat is és érzékenységimet tartsd fogva, hogy mint a' régi Páskának meg-étele után reggelig tartóztatták magokat a' 'Sidók a' házba és nem mentek - ki; úgy tartóztassam meg én-is magamat, hogy a' zokkal a' bünöknek újabb elő-vitelekre 's el-követésekre ki-ne menjek: vagy ha meg-esem, mint hogy meg-is esem, mert gyarlóság alá rekesztetett ember vagyok, adjad hogy igaz bünön való bánat által ottan mindjárt hozzád meg-térhessek 's néked élhessek.

Im-

Immáron bé-estveledett és az ajtók majdan bé-záratnak: Bé-mégyek azért én-is az én ágyas-házamba, bé-zárom az ajtót és le-feküszöm nyugovó ágyamba. URam ! ne maradj-el-tőlem, és ne állj-el melőlem, ments-meg óh Júdabéli diadalmas Orozlán az ördögnek kísértetétől, ki mint az ordító Orozlán féllyel jár keresvén kit el-nyeljen. Hintsd-meg fivemnek küzbét drága véreddel, hogy mint a' régi húsvétnak éjtfakáján az Izrael' fiainak a' Bárány vérrel meg-hintetett küzböbi ajtajaik előtt az öldöklő Angyal, menjen-el ez Húsvét éjjel az én ajtóm előtt-is öldöklés-nélkül ama' poklobéli öldöklő Angyal: jó Angya-

²Mós. 12:
§. 22.

Mát. 6:
§. 6.

Jel. 5:
§. 5.

Pét. 5:
§. 8.

²Mós. 12:
§. 21.

¹Sólt. 34:
 §. 8. gyalid pedig járjanak tábornok
 környülem, és a' mint öriz-
 ték fzent Testedet a' kopor-
 sóban, egyik főtöl, másik
 Ján. 20:
 §. 12. lábtól; úgy örizzenek engem-
 is 's házam népét, a' mí á-
 gyainkban.

Térj-bé URam JÉ'SUS!
 életemnek végső estvéjén - is
 hozzám kegyelmeddel, fe-
 gedelmeddel: mútogassád ke-
 zeidet, lábaidat, és bíztassád
 lelkemet, hogy azokból ki-
 folyt piros véreddel el-mos-
 tad minden bűneimet, és ta-
 láltál engesztelést nékem. Lé-
 gyen betsületes a' te fzemeid
 előtt az én halálom-is: fzen-
 told meg koporsómat, örizd-
 meg a'ban tsontaimat, hogy
 egy-is azok közzül el-ne vesz-
 zen: mikor pedig el-jőz un-
 fo-

zolásnak kiáltásával, Árk-an-
 gyalnak fzával, és ISTEN-
 nek trombitájával, fordítsd-el
 róla a' követ fzent Angyalid
 által, és támaszd-fel testemet
 a' porból, 's egyefítsed lel-
 kemmel, és mint a' te fel-tá-
 madásod' napján ama' Szen-
 teket e' földi Jérusálembe,
 vígy-bé engem' ama' közön-
 séges fel-támadásnak nagy
 napján a' mennyei Jérusálembe,
 hogy ott örökké éljek, és az
 Angyalokkal 's tökéletesekké
 lett igazakkal együtt minden
 vég és meg-határozás-nélkül
 zemléljelek és tiszteljelek,
 Ámen.

*Húsvét másod' napi Reggeli
 Könyörgés:*

NAgy kívánsággal kíván
 az én fzivem mondani jó
 be-

¹Theff. 4:
 §. 16.

Mat. 27:
 §. 52.

¹Sid. 12:
 §. 23.

¹Sólt. 45:
 §. 2.

Sólt. 57: befédet: fel-ferkentem az én
 ŷ. 9. ditsőségemet-is, meg-zendi-
 tem nyelvemet és el-mondom
 a' ditső Királyról az én éne-
 kemet. Jó reggel fel-ferke-
 nek és tiztellek URam tége-
 det a' népek között, hogy en-
 gemet Szent Fiad' halálból
 lett ditső fel-támadásának in-
 neplésére e' napra-is fel-vir-
 raftottál, és az én szájamba
 - 40: új éneket adtál, az én ISTE-
 ŷ. 4. Nemnek dítrétét.

'Sid. 13: Tiztellek tégedet ama' ju-
 ŷ. 20. hoknak az örök Testamen-
 tomnak vére által való nagy
 Páfzora, és az én lelkem új-
 jabb örömmel örvendez te
 Luk. 1: benned Meg-tartó ISTENem-
 ŷ. 47. ben, hogy el-törlötted a' ha-
 2 Tim. 1: lált, és az életet 's a halha-
 ŷ. 10. tatlanságot világosságra hoz-
 tad

tad az Évangyéliom által :
 meg-mentetted a'te népedet
 a' koporsó hatalmától, meg-^{Hós. 18:}
 ŷ. 14. fbaditottad a'haláltól. Már
 nem csak meg-ölettetett, ha-
 nem fel-is támasztatott, és
 meg-elevenitetett, söt en-
 gem'-is meg-elevenítő JÉ'SU-
 Som vagy nékem: óh eleve-
 nits meg hát engem' én Éle-
 tem naponként jobban jobban
 az új életre! mondjad ezt én-
 nekem: ferkenj-fel te ki alu-^{Éfés. 5:}
 ŷ. 14. fzol és kelj-fel az halálból; söt
 te magad támadj-fel és élj én
 bennem, hadd mondhasfám -
 el én-is : Élek már de nem
 Gal. 2: többé én hanem él én bennem
 ŷ. 20. a' Kristus, és mivel a' melly
 életet még e' testben élek,
 egyedül a' te benned való hit
 által kívánom azt élni, tsele-
 ked-

kedjed hogy a' te életednek ékes példáját követvén, te hozzád naponként jobban jobban hasonló leheffek.

Serkents-fel URam és költs-fel e' reggel-is büneimnek álmából a' miképen felköltöttél a' testi álomból, és mint a' természeti Nap megvilágosította fêmeimet, világosítsd-meg a'képen óh Igazságnak Napja! idvezítő esméretednek világával az én elmémnek fêmeit-is, hogy soha el-ne aludjam a' halálban.

Jártafs ennek világánál teljes életemben, jártafs ma-is engem', hogy az én idvétségemet félelemmel és rettegéssel, inneplésemet fent elmélkedésekkel vigyem végbe.

Adjad a' te szolgaidnak-is hogy

Éfés. 1:
ŷ. 18.

'Sólt 13:
ŷ. 6.

Fil. 2:
ŷ. 12.

hogy nagy bátorsággal szól - ^{Tsel. 4:}
jék mindenütt, mi közöttünk - ^{ŷ. 29.}
is, mindenkor és ma-is a' te befédedet, és nagy lelki házonnal tanítsák a' népet, s' hírdefsek a' halálból való fel-támadást a' JÉ'SUS' nevében. ^{- 4:}
Adj békeféséget a' te Anya- ^{ŷ. 2.}
fzent-egy-házadnak-is, fba-
dos folyamatot drága Évan-
gyéliomodnak, adj fbadu-
lást a' Sion' fogljainak, igaz
Húsvéti örömet minden meg-
fzomorodtaknak, hogy inne-
pelheffe vígan az egész Ke-
reftyénség az ö Húsvétját,
örömmel fzentelheffe Pás-
káját.

A' te fel-támadásodnak e-
rejével azt tselekedted óh É-
letnek URa! hogy a' kopor-
sók meg-nyilatkozának, és
fok

Mát. 27: fok Szenteknek testek kik-el-
 §. 52. 53 aludtak vala fel-tamadának,
 és a' koporsóból ki-jövéen bé-
 mentek a' Szent Városba ;
 vidd végbe hatalmas erőd ál-
 tal most-is, hogy a' kik még
 a' tévelygésnek, tudatlanság-
 nak, és hitetlenségnek kopor-
 sójába mint-egy halva feküf-
 nek , de a' váasztás fzerént
 ugyan tsak tiéid, hallják-meg
 a' te fzódat, és ki-jövéen la'
 vezetségből , menjenek - bé
 azok-is ama' fzent Városba,
 a' te Anya fzent-egy-házadba.
 Hívj-ki URam ama' napon
 engem'-is a'koporsóból, és a'
 minden váasztottakkal egy-
 ben, e' Világon vitezkedő A-
 nya-fzent-egy-házadnak kebe-
 léből késértets-bé ama' fzent
 és dítső Városba, az Ég-
 ben

ben gyözedelmefkedő Anya-
 fzent-egy-házadnak Tárfasá-
 gába, hogy ott előtted ne
 tsak meg-jelenjek; hanem ö-
 rökké ott-is éljek és légyek,
 és többé onnét ki-fe jöjtek, Jel. 3:
 §. 12. Ámen.

*Húsvét másod-napi Estvéli
 Könyörgés:*

IMé URam , fiet a' Nap
 hogy ismét el-nyúgodjon, Préd. 1:
 és immár az ő útának fzentén §. 5.
 a' végén vagyon: minek elöt-
 te azért bé-mennék haló há-
 zamba, fel-hágnék ágyamba, Solt. 132:
 §. 3, 4.
 az én fzemeimnek alunniok,
 femöldökimnek fúnvadniok
 hagynék, hálákat adok A-
 tyám Felségednek, hogy az
 én életemnek napjait még
 e' nappal-is meg-fzaparitot-
 tad ; kiváltképen pedig,
 I hogy

Luk. 24: hogy Szent Fiad' fel-támaszról íratott Évangyéliomi tudományt ma-is újobban szájunkban adtad, és a' te szolgaid által tisztán és szabaddon prédikáltattad: Lantainkat-is az éneklésre, ziveinket a' könnyöngésre, elméinket a' szent elmélkedésre felbuzditottad, szájainkat kegyelmességednek dítésére meg-nyitottad, és e' napot ilyetén kegyelmeid között töltenünk és innepelnünk engedted és adtad.

Már jól-tudom hogy az én Jób. 19: Meg-váltom él és a' halálból
 §. 25. fel-támadott, és hogy hát fel-támadásának erejével fel-támaszt engem'-is a' porból, és meg-látom e' testben az 1Kór. 4:
 §. 13. TENT: hiszem-is URam ez és

és azért szóllok, te pedig erősíts-meg eb'en a' hitben jobban jobban engem', hogy ha ma vagy hólnap hív-is engem' az halál, és a' minden élő embernek rendeltetett háza a' koporsó, bátran és örömeft fogadhassam, vígan követhefsem.

Le-botsátom immár a' napot és nem tartóztatom: de tégedet Igazságnak fényes Napja UR JÉ'SUS el-nem botsátlak, sőt az én hitemnek kezeivel erőssen meg-foglak, és ugyan kényszeritek: Maradj-meg én velem, és mint ama' Húsvétnek estvéjén az Luk. 24:
 §. 27. Emmausba menő Tanítványidhoz, add társul magadat én hozzám-is hív Tanítványidhoz, és még az én éjjeli

vigyázásim közben-is magyarázzad nékem az Irásokat, a' mellyek te felölled íratattak-meg, és ma-is prédikáltattak minékünk: mikor alufőm is a' te Igédnek világossága világoskodjék szívemben, és a' fzeretet, a' mellyel gerjeded hozzád az én lelkem, égjen fűntelen mint a' tűz amaz Oltáron régen, és soha meg se aludjék se éjjel se nappal.

Mint hogy pedig e' napot-is fok hibák-nelkül nem tölthetem, könyörgök Felségednek, botsásd meg kegyelme-fen valamiben erőtelenedtem, végyed jó néven ének-lésimet, könyörgésimet, a' mellyekkel mind magánosan házamnál az én tselédimmeli; mind az URnak Házában az

inneplő néppel tiszteltem Is-tenségedet, és ha bölts tetfésed fzerént illy' fzent Napot, még többet-is engedf érnem, a'd mellé azt-is nékem, hogy a' te ditsöségedre 's idves-ségemre nagyobb buzgósággal fzentelheffem. Vírrafzf - fel URam! ha ditsöséges előtted életem a' hólnapi fzent Nap-ra-is, és a' Napnak fel költé-vel kezd-elő ezt a' jó munkát én bennem, hogy kezdheffek Innepet fzentelni ismétlen, ^{Kór. 5:} ^{z. 7-} fzentségben és tisztaságban, Ámen.

*Húsvét harmad'-napi Reggeli
Könyörgés:*

Méltó hogy az URnak fzenteltsék ez a' Nap-^{Mós. 12:} is: mert ha az Izrael' fiai a' ^{z. 15, 49} régi Húsvétot, az ő Égyip-tom

tomból a' Farahó' szolgálata alól lett testi ki-fabadulásoknak emlékezetére, hét napokon innepelték; mennyivel illik inkább minékünk E' Napot, a'melly már a' lelki É-gyiptomból az ördögnek rab-ságából való ki-fabadulásunknak Innep napja, egynél több napokon innepelnünk.

A'ra fántam azért még e' napot-is és im' meg-hármaztatom inneplésemet, mert te URam, nem csak meg-hármaztad, hanem ugyan meghalmoztad rajtunk kegyelmességidet 's jó teteményidet. Nyíl-meg hát szívem, nyíl-meg szám és adjatok hálát az ISTENnek, hogy engedte a' mí Húsvéti örömiünknek még e' Napját-is életben érnem, meg-

meg-engedte kezdetképen innepelnem-is.

Oh szerelmes JE'sus! nem kívánom Tamással, hogy a' te fel-támadásodnak nagyobb bizonyására kezeidet, és a'^{Ján. 20: 25.} zokon a' fegeknek helyeit és oldaladat meg-múttassad, hogy az én újaimat a' fegek' helyébe, kezeimet szent oldaladba botosáffam, 's úgy hiddjek! mert noha nem láttam azokat, úgy el-hízem mindazáltal még-is mint-ha ugyan közöttünk és előttünk fezfittettél volna-meg, és én ^{Gal. 3: 1.} femeimmel láttam volna: mintha a' lepedöket és kendöket a'mellyekkel szent Tes-^{Ján. 20: 6.} ted bé-fedezve vala a' koporsóban, fáját kezeimmel forgattam volna, söt mintha Máriá-

riával a' kertben véled befél-
 lettem volna; hanem tsak azt
 kérem, hozzád újjabb emléke-
 zetben ma iselöttem és hitesd
 el jobban-is velem, hogy a'
 minémü bizonnyal a' testi á-
 lomból fel-ébredtem, és im'
 nyúgóvó ágyamból-is életben
 fel-költtem, szintén olly' bi-
 zonnyal fel-ébredek a' halál-
 nak álmából-is ama' napon és
 fel-kelek a' te fel támodásod-
 nak ereje által a' koporsóból,
 az örök életre, azokkal egy-

Dán. 12: ben a' kik alufznak a' földnek
 ŷ. 2:

Jób 19: váltóm és Fejem, meg-elevenit
 ŷ. 25: hát engemet-is ama' napon.

Mínthogy pedig a' hit a'
 Róm. 10: hallásból vagy on, a' hallás
 ŷ. 17: pedig az ISTEN' ígéje által:
 gerjed-fel szívemet, hogy
 majd-

majd a' midön szóllaf velünk
 és az Irásokat magyarázod Luk. 6:
 ŷ. 32.
 minékünk, nagy örömmel 's
 figyelemmel halgathassam,
 tanulhassam: világosítsd el-
 mémet hogy meg-foghassam
 és meg-is tarthassam. Nyisd-
 meg ajakimat-is hogy a' te
 kegyelmességedet, illendö-
 képen meg is hálálhassam.
 URam JÉ'SUS eleveníts! U-
 Ram JÉ'SUS igazíts! URam
 JÉ'SUS idvezíts! Ámen.

*Húsvét harmad' Napi Estvéli
 Könyörgés:*

Mivel menjek az URnak Mik. 6:
 ŷ. 6. 7.
 eleibe? mi módon aláz-
 zam-meg magamat a' Felsé-
 ges Istennek előtte? avagy
 egészen égő áldozatokkal
 mennjek-é eleibe? avagy ez-

tendős borjakkal é? Vallyon kedvét találnám-é az URnak ezer kosokkal? tíz-ezer olaj forrásból költ olajjal? vallyon adjam-é első zülöttemet bünömnök váltáságáért, az én méhemnek gyümölsét az én lelkem' gonofságának váltáságáért? Bizonyára ha az áldozat kedyes volna előtted, mind ezeket nem kémelleném te tölled: de nem gyönyörködöl az áldozatokban hogy azt adjak néked; a' töredelmes lelkét és a' meg-keseredett szívét ISTEN nem útáld meg, azok a' kedves áldozatok előtted. Szívbeli töredelmességgel járulok a'nakokáért én is óh ISTEN! én ISTEN Nem te elődbe, és áldozom hála-adással az ISTENnek. Hálaikat

²Sólt. 51:
§. 18-19:

²50:
§. 14.

lákat adok Felségednek közelebb ezért: hogy több kegyelmességid közt e' szent Innepi napokat meg-engedted el-kezdenem, bántódás nélkül folytatnom, és ímé életben egétségben, bé is rekefzenem 's-el végezzenem. Nem állattad-meg örömünket, nem ^{Hós. 2:} a' mí inneplésünket: meg-^{§. 10.} szentelök a' Húsvétnak Innepit nagy örömmel, és a' Papok és Léviták ditsérik vala az URat minden napon ²Krón. 30
§. 21. énekléssel.

Hozzánk jöttél URam JÉ-SUS, és békefességgel közöntél bé a' mí gyülekezetünkbe: ^{Ján. 20:} elő vettél minket mint ama ^{§. 26.} két Tanítványt, és velünk nem három órákig tsak, hanem színtén három napok alatt

társalkodtál: magyaráztad a'
 te szolgaid által az Irásokat,
 Luk. 24: és a' midőn szólanál minékünk
 ŷ. 32. ugyan gerjedez vala mi ben-
 nünk a' mi szívünk: meg-mú-
 togattad kezeidet-is és oldalad-
 dat, és azokon a' fegeknek
 Jel. 3: helyeit, sőt ettél-is és ittál,
 ŷ. 20. vatsoráltál mi velünk és mi-is
 te veled. Nem vagyunk töb-
 bé jövevények Jérusálemben,
 Luk. 24: mert már tudjuk minémü
 ŷ. 18. dolgok lettek abban e' na-
 pokon.

Oh ISTENnek hozzánk
 való nagy szerelme! melly
 fokban mentek e' szent Na-
 pokban más helyre a' fel-tá-
 madt Krisztusnak tisztelésére;
 mi pedig helyben tisztelhet-
 tük! mennyin ették keserü
 füvekkel az ő Páskijokat, mi
 pedig

pedig örömmel ettük, és a' mi
 'Sóltárinkat vígan énekeltük!
 U R a m , ugyan inivel ér-
 demlettük mi ezt tölled? ho-
 lott ha ha magunkal szoros fá-
 mot vetünk, úgy találjuk,
 hogy e' szent Napoknak na-
 gyobb részit, és többen töl-
 töttük hibás mulatsággal 's á-
 lommal, mint a' Kriitus' ke-
 serves kín-fzenvedésének, ár-
 tatlan halálának, és dítso fel-
 támadásának olvasásával 'sfor-
 gatásával Oh mennyin vittek-
 fel az UR' eleibe az ő befé-
 de' halgatására nehéz füleket,
 rest és tanulásra épen nem
 gerjedező szívét; a' könnyör-
 gésre szív-nélkül tsak tsu-
 pa száját és nyelvet! men-
 nyin rútitották borozással, já-
 tékkel innepléseket! Bizo-
 nyára

nyára csak egyedül a' te írgalmad és szerelmed az oka mind ezeknek.

Imé URam, ilyen hibás, ilyen vétkes volt ámbár a' mí inneplésünk, nem fordítottad azt még-is siralomra, sem a' mí éneklésinket keserüségre: örömet hallattál inkább a' mí ut száinkban, víg éneklésnek szavát adtál a' mí szájainkba: add mellé URam ezekhez még azt-ís minékünk, hogy a' te Beféded a' mellyet e' szent Innep napokan által prédikáltatni hallottunk, vagy olvattunk, ne térjen vízfa üressen mí töllünk, tégyed azt a' mí szájainkba mézzé, szívünkbe kintssé, hitünkbe fundamentom kövé, életünkbe lábainknak szövétnekévé.

Te

Tekintsd-meg a' mí áldozatinkat-ís: tekints azokra mint régen Ábelnek áldozatjára, ^{Mó. 4.} és előtted kedves voltok felől ^{8. 4.} tégy bizonyosfokká: a' mí éneklésinkben, könyörgésünkben esett hibáinkat pedig és erőtlenséginket botsásd-meg; és engedd el kegyelmesen, és azokért ne fojz-meg a' kenyérrrel és borral való ^{ál-Jóel 1:} dozattól bennünket, és a' Sion- ^{8. 9.} nak útait ne zárd-bé előttünk, ^{Sir. 1:} hogy örö'mel mehefsünk-fel ^{8. 4.} mind a' nyífor az Innep napra: ha pedig vagy egyikünknek, vagy másikunknak e' lézen utolsó Húsvét szentelésünk, mikor e' Világnak Égyiptomából ki-szabadítasz, küld előttünk Angyalidat a' kik késérjenek által ama'menyei

Sid. 12: nyei Kanaánba, hogy ott te
 23. nálad, te veled, és a' szent
 Angyalokkal 's tökéletesek-
 ké lett Igazakkal egyetem-
 ben egy örök Húsvétot szent-
 telheffek víg örömben.

Ésa. 9: Békeféségnek Fejedelme!
 6. jelenjél-meg és közönj-bé
 többzör-is békeféséggel a' mi
 Gyülekezetünkbe, és mint jó
 Pásztor legeltesd a' te Évan-
 gyéliomodnak kies mezején
 bennünket, a' te szent A'zta-
 lodat előttünk meg-terítsed,
 'Sólt. 23: fejeinket olajjal kenegessed,
 1-2. pohárunkat tele töltsed, és a'
 te Házadnak illy' drága javai-
 val lelkeinket fogyatkozás
 nélkül éltesse.

Mát. 18: Jelenjél-meg azok közt is
 20. a' kik tsak ketten vagy hár-
 man gyüleak-egybe a' te ne-
 ved-

vedben, és a' kik feregenként
 mennek míg nem meg-lattat-^{'Sólt. 84:}
 nak Isten előtt a' Sionban, ^{2. 8.}
 és késérd őket a' te jelenlé-
 teddel. Keresd fel a' kik té-
 velyegnek, és még-is az Iz-
 raelnek testi szabadulását re-Luk. 24:
 ménylik, és a' Krisztus' fel-tá- ^{2. 21.}
 madása felöl való tudományt
 hitesd-el ő vélek, hadd ve-
 gyék szemek' világát, és fel-^{Tsel. 9:}
 kelvén, kereztelkedjenek- ^{2. 18.}
 meg.

Meg-maradtál Uram JÉ-
 SUS ama' Tanítványid' ké-Luk. 24
 réfekre egy kevésbé; maradj-
 meg Uram az én kérésemre
 én velem is ez éjtzakára-is:
 add tárful magadat hozzám
 életemnek utolsó estvénjén-is,
 és majd midön a' Halál' ár-
 nyékának völgyére jutok-is
 ne

ne maradj-el tölem: vezérelj
 és vígasztalj a' te vezűd és
 botod által: és segélj-meg U-
 Ram JÉ'SUS, URam JÉ'SUS
 segélj-meg! Ámen.

Aldozó Tsötörtöki Reggeli

Könyörgés:

MI idvességünknek fok-
 fenvedések által fel-
 fenteltetett és már meg is di-
 tsítottetett Fejedelme, áldott
 JÉ'SUS! A' te nevedre hajol-
 meg minden térd, Men-
 nyeieknek, földieknek, és
 föld alatt valóknak térdek:
 mert az ISTEN fel - magaf-
 talt tégedet, és ajándékozta
 néked ezt a' minden méltó-
 ságnak felette való méltósá-
 got. Imádnak az égben az An-
 gyalok, az égen a' Nap, Hóld,
 és

³Sólt. 23:
 §. 4

¹Sid. 2:
 §. 10

¹Fil. 2:
 §. 9 - 10

³Sólt. 148:
 §. 1-3.

és a' Tsillagok; e' földön pe-
 dig az emberek és minden te-
 remtett-állatok: minden földi
 népek a' kiket teremtettél el-
 jönnek, imádják a' te ortzádat
 és ditsőséget adnak a' te Ne-
 vednek.

Ugyan kinek hajtánám-
 meg rajtad kívül másnak én-is
 az én térdemet? Kinek köl-
 teném-fel e' reggel-is az én
 ditsőségemet? Tenéked tsak
 tenéked hajtom-meg óh ditsö-
 séggel és tisztességgel meg-
 koronáztatott JÉ'SUS! és i-
 mádlak szívvel és fájjal. I-
 mádlak hogy az égből hoz-
 zánk jöttél, emberi testünk-
 ben öltöztél, az emberi test-
 ben kint és halált fenvedtél;
 de a' váltságnak nagy munká-
 ját el-vegezvén, ismét fel-
 men-

³Sólt. 86:
 §. 9.

- 57:
 §. 7.

mentél, és ott nekünk helyet
kézfittél, Szent Atyádnak
jobbja felől le-ültél, és éret-
tünk esedezel.

Imádlak, hogy bűnös fe-
mélyemet e' Napra-is fel-vir-
raftottad, és a' te Mennybe
menetelednek emlékezetét új-
jabbban szájamban adtad : és
mint a' Tanítványok fel-eme-
lem fêmeimet kezeimmel e-
gyetemben hozzád az Egekre
és könyörgök, vonj engem'
te magad után, hogy a' hol
te mi fejünk vagy és mi kin-
tsünk, ott légyen a' mi fi-
vünk, oda áhitozzék testünk
is és lelkünk, hogy lássuk a'
ditsőséget a' mellyet adott
az Atya tenéked.

Köszölkösd-meg e' végre
még ez életben velem ama'
Men-

Tsel. 1:
ŷ. 10.

Ének. 1:
ŷ. 4.

Mát. 6:
ŷ. 21.

Ján. 17:
ŷ. 24.

Mennyei ditsőségnek ízét,
hogy azokról a' mellyek há-
tam megett vagynak jobban-
is el-felejtkezzen, azokra
pedig a' mellyek elől vagy-
nak annál inkább igyekez-
zem, sőt fuffak a' tzél felé,
az ISTENnek a' JÉ'SUS Kris-
tusban való mennyei hívata-
lának jutalmának el-vételére.
Kézfittés naponként, kézfitt-
gés ma-is a' te Igédnek pré-
dikáltatása és szent elmélke-
dések által erre a' bódog tzél-
ra. Buzditsd-fel jobban-is in-
dulatimat, segéljed kívánsá-
gimat, útáltasd és úntasd-meg
velem inkább inkább e' Vilá-
got és e'világiakat, és tsak oda
határozzad minden gondóla-
timat a' hol te vagy a' ditsö-
ségben, hogy mint mennyei

Fil. 3
ŷ. 14.

Pol-

Polgár büntelen az oda fel-
valókról gondolkozzam: nyisd
meg elmémnek szemét, hogy
ha testi szememmel mint a-
Tsel. 1: ma' Galliléabéli férfiak nem
§. 10. láthatom Mennybe fel-mene-
teledet, láthatom hitemnek
'Sólt. 47: szemével és örülheffek, hogy
§. 6- fel-ment az ISTEN öröm-
mel, az UR trombita szóval,
Ámen,

*Áldozó Tsötörtöki Estvéli
Könyörgés:*

E Geknek dítőséges és gyö-
'Sólt 116: zedelmes Fejedelme UR
§. 17. JESUS Kriitus! Áldozom
'Sid. 10: Felségednek halá - adással,
§. 12. mert ama' te egyetlen-egy
áldozatodra, a' mellyel ál-
doztál a' bünökért, és of-
tánültél az ISTENnek jobb-
jára,

jára, ma-is reá emlékeztettél,
és a' te dítős Menybe mene-
teledet úgy le-rajzoltad elöt-
tünk a' te Igédben, mint-ha
most mentél volna-fel sze-
münk láttára elsőben.

Mitsoda URam az ember 'Sólt. 8:
hogy ö róla meg-emlékezel? §. 5.
mitsodák az embereknek fiai
hogy Felséged őket így ked-Ján. 13:
velli, hogy te UR és Mester §. 13.
lévén előre el-mennél és né-
künk helyet kézfítenél? nem
de nem a'ra valánk-é inkább
méltók a' bünért, hogy a' te
Szent Atyádnak Házából ör-
ökke ki-rekezfítenél és soha
bé-ne erezfítenél. De óh kö-
nyörülő Fő-Pap! ha immár
menyei Országodnak Polgára-
vá méltóztattál és a' felől a'
te Mennybe meneteled ál-
tal

tal bizonyoságot is adtál, ad-
jad hogy mint ollyatén, men-
nyei indulatokkal légyek: ezt
a' jövendő Vároft ne tsak ó-
hajtsam mint a' lomju far-
vas a' vizet hanem keressem-
is nagy forgalmatossággal:
Mát. 6: keressém mindeneknek elöt-
y. 33. te az ISTENnek Országát és
Jel. 21: a'nak igazságát: és mivel ab-
y. 27. ba a' Városba nem mehet bé
semmi tisztátalan, te magad
szentelj-meg engemet egész-
fen, hogy szent életet élhes-
sek, a' melly-nélkül senki
Sid. 12: nem láthatja az URat. Kinn
y. 14. maradnak abból az ebek-is,
Jel. 22: kinn a' büvös bájosok, paráz-
y. 15. nák, gyilkosok, bálvány i-
mádók, és a' ki szereti és szól-
ja a' hazugságot, segélj hogy
magamat minden útálatosságtól

tól forgalmatosan meg-óhas-
sam, szívemét haragtól, gyü-
lölségtől, tagaimat bújaságtól-
ajakaimat hazugságtól tisztán
tarthassam, és e'képen min-
den makula és feplő nélkül^{2Pét. 3y}
valóknak találtatván ö tole, a'
y. 14. datársék nekem bövséggel va-
ló bé-menetel a' mí URunk-
nak és Meg-tartó JÉ'SUS Kri-
stusunknak örök Országába. y. 11.

Oh bóldog és kies Város
ez a' mennyei Jérusálem! Itt
vagnak a' gyönyörüségek^{Ésa. 64y}
y. 4. a' mellyeket szem nem látott,
fül nem hallott, embernek^{1Kór. 2y}
y. 9. gondolatjába nem mentenek:
kéz-nélkül épült ház ez, ma-
ga ISTEN az Áts-Mestere:^{2Sid. 11y}
URam JÉ'SUS! mikor testi
y. 10. sátoromnak hajléka el-bomol-
^{2Kór 5y}
késértets-fel abba a' Városba
y. 1. K 's Ház-

Ján. 14: 2. 's Házba, és adj helyt azok közzül a' hajlékok közzül egyben a' mellyet fel-menvén kifizítettél a' te Szent Atyádnak Házában: és mivel fok nyomoruságok által kell abba bé-menni; azért ha valami kedvetlenséget kell szenvednem, add hozzá ezt a kegyelmedet, hogy örömmel szenvedjem, biztonnyal tudván azt, hogy ha most veled szenvedek, majd együtt uralkodom, és hogy e' mostani ideig tartó nyomoruságok ingyen sem hasonlíthatók a' ditsőséghez, a' melly nekünk meg-jelentetik.

Nem menél-fel óh kegyes JÉ'SUS! a' te Tanítványidról addig míg meg-nem áldottad őket: ne menj-el ezen Meny-

Luk. 24: 51.

be menetelednek Innep napjával én tölem-is, míg meg-nem áldasz engem'. Áldj-meg lelkemben, testemben, életemben, halálomban: és a' helyet, hogy én az én fivemben jobb felöl adtam néked szállást, söt egészen oda adtam fivemet, adj helyt ditső fent Országodba, és ültess jobbold felöl, hol örömmel elégsége és tellyes gyönyöröségek' Sölt. 16: 11.

Pünköst első napi Reggeli

Könyörgés:

JO dolog az-URat tisztelni, Sölt. 92: 3-4, és a' te nevednek éneket mondani óh Felséges ISTEN! hirdetni minden reggel a' te kegyelmességedet, és a' te igaz mondásodat minden éjjel.

K 2

Imé

- 'Sólt. 5: Imé URam, minden dolgaim
 ' 4. nak előtte jó-reggel kézfitem
 magamat én-is te elődbe, és
 az én elmémnek leg-első gon-
 dolati, fájamnak főzati, és
 az én reggeli énekem te felö-
 led és te rólad léfnek óh
 Dán. 9: Szenteknek Szente! Hírde-
 ' 24. tem 's imádom hozzánk ki-
 jelentett szerelmedet 's ke-
 gyelmefségedet, a' mellyből
 a' Kereftnek gyalázatos ha-
 lálát, még ama' Békefségnek
 Zak. 6: Tanátságban érettünk nem
 ' 13. tsak fel-vállaltad; hanem me-
 rö azon ártatlan lévén te ma-
 gadat ISTENnek az örök Lé-
 lélek által meg-is áldoztad; és
 'Sid. 9: minekutánna az halált meg-
 ' 12. győzted, drága véredet ama'
 ' 9: kéz-nélkül tsinált fenséges
 ' 14. 24. helybe az égbe bé-vitted, és
 a' mí

a' mí lelkeinket azzal meg-
 hintetted, ama' Vigasztalót, ^{Ján. 16:}
 a' Szent Lelket ígéreted fe- ^{' 7.}
 rént el-küldötted, Pünköst nap-
 ján Jérusálemben egy házba,
 egy akarattal együtt lévő 's
 imádkozó Apostolokra, és
 más Szentekre; sebefen zú-
 gó félnek, és kettős tüzes ^{Tsel. 2:}
 nyelveknek hasonlatosságában ^{' 1.}
 ki-töltötted.

Imádom és áldom Istensé-
 gedet, hogy ennek a' Lélek-
 nek ajándékiban engem' is ré-
 fcsitettél: Ő általa újjá fül-
 tél, meg-fentetél és a' tel-
 lyes váltságunk napjára el-is ^{Éfés. 4:}
 petsételtél. Imádom és ál- ^{' 30.}
 dom, hogy az álomban el-
 hűnyt fremeimet meg-vilá-
 gosítottad, fent Házadnak 's
 édes Hazánknek békefségé-
 ben,

ben, bűnös zemélyemet (ze-
relmefimert) a' Szent Lélek-
nek illy' látható formában lett
el-küldettetésének inneplésé-
re e' Pünköft' Innepeire fel-
virraftottad, ajakaimat nagy-
ságos dolgaidnak föllására
meg-nyitottad, szívemet tsu-
dálására 's Istenségednek i-
mádására fel-buzdítottad.

Tsel. 2:
v. 11.

URam, én e' Napot ének-
lésfel, könyörgéssel; marhá-
- 2:
imnak másokkal való közlé-
v. 42.
sével, és a' kenyérnek meg fe-
gésével kívánom innepelni.
De óh valyon kitsoda és
mitsoda vagyok én hogy e-
zeket tselekedhessem? nem
fáraz tsont-é, és a' bűnben
meg-hólt ember? Te azért
óh Szent és áldott Lélek! le-
helj reám mint régen a' Ta-
nitvá-

nitványokra, hogy hogy Szent ^{Jan. 20:}
Lelket vévén, elevenittem ^{v. 32.}
és szenteltem-meg jobban
jobban.

Bé-töltötted óh dítso Szent
Lélek! a' régi Pünköft nap-
ján azt a' házat a' mellyben
az Apostolok együtt valának,
és ülél fejenként mindenik-
re: óh töltsd-bé az én há-
zamat-is a' mellyben e' szent
Innapi napokon által, vagy
tselédeimmal, vagy magá-
noson a' te szent tizteletedre,
drága Igédnek olvasására és
akár-melly kegyes elmélke-
désre le-ülök. Töltsd-bé a' te
Házadat - is, valamennyifér
a b b a n az inneplő fereggel
egybe gyülünk, és ülj fejen-
ként mindenikünkre, hogy
az ISTENnek nagyságos dol-
K 4 gait

gait ha külömb külömb nyel-
veken nem-is, fületett nyel-
vünkön szólhaffunk nagy haf-
noson és épülettel , és azo-
kért Felségedet dítsérhefsük
és dítsöithesük tellyes fí-
vel. Töltsd - bé mindenütt ,
más Szentidnek Gyülekeze-
teiket-is, valaholott tsak ket-
ten, vagy hárman gyűlnek-is
egyben a' te nevedben, hogy
bé-telvén Szent Lélekkal, ví-
gan és idvesésesen innepel-
hessenek.

Serkenj fel óh mennyei
Ének. 4: Szent Szél! fújj és üzd-el a'
É. 16. tudatlanságnak felleget, és a'
kegyelemnek világát derítsd-
fel a' mí elméinkbe: faggasd-
meg igaz bünön való bánat ál-
tal a' mí fíveinket, és tífittsd-
meg vétkes és tévelygő gon-
dola-

dolatoktól, ürefítsd-ki harag-
tól, gyűlölségtől, és minden
más vétkektől, tífittsd-meg
tagainkat-is el-fordult indula-
toktól, búja gerjedezéséktől
és minden gonofz kívánsá-
goktól : apafzd és fázard-ki
belölünk a' bűnnek mötsárját,
hervafzdd-el a' romlottságnak
sűrű gazzát , és tégyed fí-
veinket, a' fzeretet által mun-
kás Hitnek, Isteni és feleba-
ráti fzent fzeretetek és más
jóságos tselekedeteknek gyű-
möltseivel termékeny és illa-
tozó ollyatén Kertté, a' melly-
ben el-jövéen a' mí Szerelme-
sünk, találjon tellyes gyönyö-
rüséget ö magának. Légy tüz
gyanánt nyelveinken-is , és Ésa. 61
É. 6. eleven fzen ajakainkon : of-
lasd rézfekre, esfedezésék , kö-
K 5 nyör-

Tim. 2:
 1. nyörgések, dítseretek és há-
 láadások által, hogy semmit
 el-ne múlaffunk valamivel
 csak kedvessé tehetjük és
 tetfövé a' mí inneplésünket.

Oh Szent Lélek mennyei
 Tüz! világosíts és buzdíts
 minket! Oh Szent Lélek fe-
 bes Szél, hívesíts a' kísérte-
 teknek hévsége alatt és ú-
 jíts minket! Oh Szent Lélek
 mennyei Erő, segéllj erőtlensé-
 ginkben! Állj mellénk ma-
 is, és midőn az Apostolok-
 nak tudományokban, marhá-
 inknak másokkal való közlé-
 sében, a' kenyérnek meg-fé-
 gésében, és a' könyörgések-
 ben foglalatofok léfzünk, mun-
 kálkodjál együtt a' mí lel-
 kein'kel. Amen.

Luk. 24:
 49.

Tsel. 2:
 42.

Pünköst első napi Estvéli

Könyörgés:

OH dítso Szent Lélek IS-
 TEN! Seregeknek IS-^{Ésa. 6:}
 TENE, Atyának és az ö ^{1. 3.}
 Kristuvsának Lelke, de az A. ^{Ján. 15:26}
 tyával és Fiuval egy és örök ^{1. Ján. 5:}
 igaz ISTEN! Méltó vagy, ^{1. 7.}
 bizonyára méltó vagy, hogy
 minden teremtett állatok té-
 ged' tiszteljenek 's imádjanak.
 Méltó vagy hogy imádjon az
 Ég és annak minden ö Sere-
 gei, mert azok te általad let-
 tenek, az Ég-is te általad é-^{Sólt. 33:}
 kefitetett-fel: Méltó vagy, ^{1. 6.}
 hogy imádjon a' Föld-is, mert ^{Jób 26:}
 mikor még minden ékefség ^{1. 13}
 nélkül való vólna és pufzta ^{1. Mós. 11}
 te tápláltad a' vizeket. Méltó
 vagy hogy imádjanak a'
 Földnek minden lakófsai-is,

és kiváltképen az ember,
 mert az-is a' te lehelléfed ál-
 tal lett élő lélekké.

Tisztellek és imádlak óh
 erős ISTEN! én is: mert a'
 te Lelked tsinált engem^{is},
 és a' te lehellésed adott én be-
 lém életet. Tisztellek tége-
 det főképen, hogy engemet
 az élő reménységre és az örö-
 kösége, melly nekünk, kik
 ISTEN^e erejétől öriztetünk
 hit által az idvefségre, tartat-
 tik Mennyben, újjá-füültél 's
 meg-elevenítettél; és ezekre,
 együtt a' Szent Lélek' drága
 ajándékinak tsudálatos és bőv-
 séges ki-töltésére-is, újabb in-
 nepléssel meg- emlékeztettél.
 Bé - töltötted a' Házát, a'
 mellyben az enyimekkel, bé-
 töltötted az URnak Házát-is,
 a' melly-

Mós. 2:
 §. 7.

Jób 33:
 §. 4.

Pét. 1:
 §. 3-5.

Tit. 3:
 §. 5.

a' mellyben több Szenteiddel
 együtt a' te fzent tífzteletedre
 le-ültem: Böltseségnek és ér-
 telemnek, tudománynak és^{Ésa. 11:}
 könyörgésnek. ^{§. 2.} Lelke valál
 mí nálunk, és a' midön az
 Apostoloknak tudományok-
 ban, marháinknak másokkal
 való közlésében, a' kenyér-
 nek meg-fézésében és a' kö-
 nyörgésekben foglalatosko-
 dánk, együtt munkálkodtál
 velünk: söt midön nem tud-
 nók mit és mint keljen kér-^{Róm. 8:}
 nünk, te magad esedeztél mí ^{§. 16.}
 érettünk. URam, az én fám-
 nak befédi, fivemnek gon-^{Sólt. 19:}
 dolati, légyenek a' te ked- ^{§. 15.}
 ved fzerént valók te előtted.

Oh melly tsudálatosok és
 melly drágák óh ISTEN a'^{Tsel. 8:}
 te ajándékid! még-is minden ^{§. 20.}
 K 7 pénz-

Ésa. 55: pénz, jutalom, és meg-bánás-
 ű. 1.
 Róm. 11: nélkül oztogatom azokat: óh
 ű. 29. ne bánd-meg hát velünk köz-
 lött illy' drága ajándékodat-is,
 sőt neveljed mí nálunk, én
 nálam-is: fenteld-meg jobban
 jobban az én testemet mint
 saját templomod: fenteld-
 meg tagaimat és minden in-
 dulatimat, fenteld-meg zive-
 met-is és elmémet, hogy lé-
 gyek új teremtés a' JE'SUS
 2Kór. 5: Krisztusban.
 ű. 17.

URNak áldott Lelke! az
 1Mós. 1: első teremtésnek kezdetében-
 ű. 2. is mikor még a' föld ékefség
 nélkül való vólna, és fetétség
 a' mélységnek fínén, te táplá-
 lottad a' vizeket, és a' setét-
 ből világofságot parantsol-
 tál; parantsolj világofságot
 az én zivemben-is ez éjjeli
 fetét-

setétségben és tápláld azt,
 hogy soha meg-ne aludjék
 elmémben: és mivel a' vilá-
 gófságnak femmi egyefsége^{2Kór. 6:}
 nintsen a' fetétséggel, ne bo-
 tsáss a' fetétben a' fetétség-
 nek munkáira, hogy a' külső^{Mát. 8:}
 fetétségre ne vettefsem, a' ű. 12.
 hol sívás, rívás és fog tsikor-
 gatas vagyon. Parantsolj U-
 Ram közelebb az éjjeli fetét-
 ség után nappali világofságot.
 ifméten, hogy annak világá-
 nál újabb Innep fenteléffel
 tisztelhefsem Isteni fent Fel-
 ségedet, Amen.

*Pünköft másod napi Reggeli
 Könyörgés:*

OH ISTEN! minden test-^{4Mós. 27:}
 nek Lelkének ISTENE! ű. 16.
 Még e' nap-is Pünköft
 Napja, hiv a' Szent Lélek
 IS-

ISTENnek az Apostolokra lett e' napi tsudálatos el-küldtetéséről való újabb elmélkedésre 's hála-adásra. Fel-
 Sól. 62: emelem annakokáért jó reg-
 y. 2. gel az én fêmeimet kezeim-
 mel egyetemben te hozzád az Egekre, és ki töltöm fíve-
 met mint a' vizet te elődbe, mert in' vizeket töltöttél-ki
 Ésa. 44: te-is a' foznjuhozókra, folyó-
 y. 3. vizeket a' fázazra: ki-töltöt-
 ted a' te Lelkedet minden test-
 re: fiainkra, leányinkra, véne-
 inkra, iffjainkra, söt még a' mí szolgáinkra; és szolgáló
 in k r a .

Nem hagyta ugyan óh dítso Szent Lélek! addig-is
 te-magadat tanú-bizonyosság-
 nélkü, mert már mikor e' Világ teremtették és a' föld
 ké-

Tsel. 14:
 y. 17

kézfittetnék te tápláltad a' ¹Mós. 32
 vizeket: nem hagyta az em-
 berre nézve-is; mert a' midön
 formáltatnék a' földnek porá-
 ból, a' nak orrába-is te lehel-
 lettél élő lelket. Nyilván ki-
 jelentetted te magadat az után
 is az emberekben, ki-jelen-
 tetted az Izraelben, az Izrael
 között főképen a' Próféták-
 ban mert nem ember' akarat-
 jából fázalmazott az ő Prófétá-
 talások, hanem a' Szent Lé-
 lektől inditattván szól'tak az
 ISTENnek ezen szent embe-
 rei: de ugyan tsak leg na-
 gyobb mértékben és látzató-
 sabban ki-jelentetted magadat
 az Apostolokban, midön ö-
 ket alkalmazotfokká tetted,
 hogy szólhatnák külömb kü-Tsel. 2:
 lömb nyelveken a' te nagy-
 ságos ¹Pét. 1:
 y. 22.

y. 1-18.

Márk 16:
 ű. 15. ságos dolgaidat, 's prédikál-
 hatnák féles ez Világon min-
 den népeknek az Évangyé-
 jiomot.

Róm. 8:
 ű. 16-23. A' Szent Lélek bizonyásá-
 got tézen együtt az én lel-
 kemmel, hogy a' Léleknek

'sengéjét én-is vettem, és a'
 Kristus' kenetének részeffe let-
 tem: Hálákat adok a'nako-

Jób. 33:
 ű. 4. káért óh erös ISTEN Felsé-
 gednek! hogy engemet nem
 tsak tsináltál a' te lelked
 által, és én belém életet

Kol. 1:
 ű. 13. adtál, hanem kiváltképen,
 hogy a' fetétségnek hatalmas

Éfés. 1:
 ű. 13-14. ságából Szent Fiad' Országá-
 ba által hoztál, és az ígélet-
 nek Szent Lelkével, el-zálo-
 gosítottál: im' e'Pünköfti fzent
 Napoknak második napjára
 is életben, egétségben fel-

vír-

vírraftottál, hogy ezekről
 ma-is meg-emlékeztetnél és
 tanitanál.

URam JÉ'SUS! nem ké-
 rek most-is töled gazdagsá Pél. 23:
 got, sem világi tiztséget vagy ű. 5.
 méltóságot, mert el-múlnak
 ezek mint a' füst, és mint az

árnyék el enyésznek, hanem
 a' te Lelkednek kettös mér. 2Kir. 2:
 tékét kérem: óh ne tagadd ű. 9.
 meg hát tölem! és a' te Szent

Lelkedet ne vedd-el én tö- Sól. 51:
 lem: a' légyen böltsefségnek ű. 13.
 és jelentésnek, tudománynak

Éfés. 1:
 ű. 17. és értelemnek Lelke én ná-
 lam, hogy tanuljam-meg azo-
 kat a' mellyek az ISTENnek

Lelkéjé és Lélek fzerént jár-Róm. 8:
 jak - Légyen könyörgésnek ű. 4.
 Lelke-is én bennem, a' ki fe-

8:
 géljen erőtlenségimben, söt ű. 26.
 ese-

efedezzék meg-mondhatatlan
foházkodásokkal én érettem,
hogy szent félelemmel és
buzgósággal innepelhessem e'
Napot, Házam' népével-is in-
nepelthehessem.

Légyen URam a' te Lel-
kednek kettős mértéke a' te
szogaidon-is a' kiket Próféták-
ká, Apostolokká, Évangyélistá-
ká, Pásztorokká és Doktorokká rendeltél a' szentek-
nek egy testbevaló kötözte-
tésekre, a' szolgálatnak munká-
jára, a' Krisztus' testének
építtetésére. Légyen a' plán-
táló Pálokán és Apollósokon
a' kiket elő álitottál a' plán-
tálásra, öntözésre, és gyom-
lálásra, hogy a' mí fiainkat,
leányinkat, ama' menyeyei
böltsefségnek harmatjával

Éfés. 4.
ŷ. 11.12.

1Kór. 3:
ŷ. 6.

Jér. 1:
ŷ. 10.

val nagy hafzofan öntözget-
hessek és szülhessek mígen Gal. 4:
ŷ. 19.
formáltasék a' Krisztus ö
bennek.

Tölts vizeket a' szomju-Ésa. 44:
ŷ. 3.
hozóra-is és folyó vizeket a'
szárazra: árazd - ki a' Dávid'
Házának és a' Jérusálem' la-
kófinak az ö bünökből való
tízülésokra 's meg-mosódá-Zak. 13:
ŷ. 1.
sokra fokadott Kút-főnek drá-
ga vizeit a' te Házadnak más
tagjainak-is vígasztalásokra,
hadd légyen az URnak Haza
mínden helyen mint a' ned-Ésa. 58:
ŷ. 11.
ves Kert, és mint a' vizek-
nek folyása, mellynek vizei
el-nem fogynak.

Töltsd-ki a' te Lelkedet a'
Pogányokra-is, és gyűjtsd-Tsel. 10:
ŷ. 45.
egybe a' hitnek és az ISTEN'
Fiának eszméretinek egysé-
gé-

Éfés. 4:
 § 2. 12.

gére: minket pedig a' kiket
 már egy testté kötöttél a' bé-
 kefségnek és szeretetnek köte-
 le által, köfs öfve szorof-
 sabban-is, hogy a' Léleknek
 egyefségét meg-tartani igye-
 kezzünk, szeressük egy-máft-
 is, mint te is szeretf minket
 URam JÉ'SUS segélj-meg!
 Amen.

*Pünköst másod napi Estvéli
 Könyörgés.*

Malak. 4:
 § 2.

JÉ'SUS K r i s t u s, Igazság'
 Napja! Nem botsátom-
 le a'dig a' Napot, nem ha-
 gyom el múlni töllem az In-
 nep napot, míg Felségednek
 az el-vett jókért hálákat nem
 adok. Hálákat adok, hogy
 amaz ígéretnék Lelkét Szent
 Atyádtól nem csak érdem-
 letted, hanem a' te ígéreted
 fe-

Éfés. 1:
 § 13.

zerént nekünk el-is küldöt-
 ted, és annak háládatos em-
 legetésére im még e' Napot-is
 meg-fentelnünk meg-enged-
 ted: Meg engedted, hogy az
 inneplö fereggel nagy öröm-
 mel és dítsérettel mehetnék
 fel az URnak Házába, és tér-
 hetnék vízfö, és szolgálhat-
 nék Felségednek félelemben
 mind a' te Templomodban,
 mind a' magam Házában: ad-
 tad a' te szolgaidnak-is hogy
 bátorsággal állják a' te be-
 fédedet; nekünk pedig hal-
 gatóknak hús fívet adtál, Ézék. 36:
 hogy engedelemmel vehet-
 nök és meg-is tarthatnók:
 és mivel a' te Oltáridnál a' ve-
 réb is talál helyet, és a' fets-
 ke féfket a' mellyben hely-
 heztessé az ö fiait: óh men-
 nyi-

Sólt. 42:
 § 5.

§ 5:
 § 8.

Ézék. 36:
 § 26.

Sólt. 84:
 § 8.

Mát. 10:
 §. 31. nyivel vagyunk mi drágábbak
 a' verebeknél? azért adtál
 helyt nékem-is és az enyi-
 meknek a' te Oltárodnál-is.

URam JÉ'SUS ! ha i'már
 - 3:
 § 11. Szent Lélekkel , 's Víz-
 meg - kerefteltél , 'á Anya-
 fzent-egyházadnak kebelében

bé-vettél, és a'nak illy' méltó-
 ságos jovaival ma-is éltet-
 tél, ne bortsás - ki páfitori bo-
 tod alól ezután is bennünket,

gyönyörűséges és füves he-
 lyeken legeltets, és kies vi-
 zek mellé vezets: terits Af-
 talt előttünk, és a' mi fejein-
 ket hízlald-meg ólajjal, pohá-
 runkat töltsd-meg bövségefen

Nyugtasd-meg rajtam az
 §a. 11:
 §. 2. URnak Lelkét: ez eméltse-
 meg bennem a' testnek tse-
 lekedeteit, nevelje és tö'bitse
 a' Lé-

a' Léleknek gyümöltseit ,
 hogy lélekben buzgó és a' jó Róm. 12:
 §. 11. tselekedetekben serény lé-
 gyek , és kövessém álhata-
 tofon a' fzent életet és a' bé-'Sid- 12:
 kefséget, a' melly nélkül fen- §. 14.
 ki nem látja az URat, hadd
 lássák mások-is , lássam én
 magam-is , hogy bizonnal
 újjá fülettetem Szent Lélek-
 Ján. 3:
 §. 5. töl és víztöl, és már nem já-
 rok többé test fzerént , ha- Róm. 8:
 §. 4. nem lélek fzerént.

Kettöt kérek URam még Péld. 30:
 §. 7. te töled, ne tartsd-meg azo-
 kat-is én tölem: Bortsásd e-
 lödbe az én mái napi éneklé-
 simet és könyörgésimet mint,
 jó illatú füstöt, és az én keze-
 §olt. 141:
 §. 2. imnek fel-emelésék, légyen e-
 lötted mint az estvéli áldozat,
 És hogy , a' mint e' napnak
 L fo-

folyásában velem vóltál; légy
 velem ez éjjel-is és ne ma-
 radj-el tölem . Légy tüzes
^{2Mós. 13} özlop gyanánt mellettem 's
^{ý. 21.} környülem , és állj-meg ve-
 lem valahol meg-állok , fállj-
 meg és hálj-meg az hol meg-
 hállok, légy óltálmam és vi-
 lágosíts az éjjeli fetétben-is.
 Jöjj-el velem , és késérj - bé
 nyúgovó ágyamba - is és adj
 bátorságot szívemnek, vídám-
 ságot lelkemnek , meg-úju-
 lást tetemeimnek , a d j a'
 hólnapi napra-is békeféséges
 fel - víradást bünös szemé-
 lyemnek, hogy újjabb hálá-
 adással köszönheffem - meg
 mind ezeket Isteni Szent Fel-
^{Éfés. 3:} ségednek. URam ! te ezeket
^{ý. 20.} fellyebb meg - tselekedheted
 mint sem én kérni; vagy el-
 mém-

mémbe bé-fogni tudhatnám ,
 tselekedd-meg azért én ISTE-
 Nem te magadért, Ámen.

*Pünköst harmad napi Reggeli
 Könyörgés :*

EBredjél-fel óh én Lelkem,
 ébredjél-fel én Lelkem és
 újítsd-meg kegyes elmélke-
 désidet! Nyílj-meg szívem,
 nyílj-meg szám, és mondj új
 éneket ! mert im' az ISTEN-
 is meg-újítá e' reggel-is ke- ^{Sir. 3:}
 gyelméségét , midön az el- ^{ý. 23.}
 múlt éjjeli fetétség után en-
 gedte ísmétlen szemlélnem a'
 Napnak fényét, engedte ér-
 nem 's innepelnem e' Pün-
 köst harmadik Innepét-is.

Oh dítsö Szent Lélek! fo-
 kak a' te ajándékid és bizo-
 nyára többek mint sem mí azo-

kat meg-foghatnánk, sokkal inkább elő számlálhatnánk! drágábbak és méltóságosabbak hogy nem mint egy két napi elmélkedéssel 's innepeléssel ilendöképen magasztalhatnánk 's meg-hálálhatnánk! azért még e' Napot-is a' te drága ajándékidnak bővítés ki-tölttetésének Innepévé tézem, és az egész Kezeftyénséggel meg-hármaztatott buzgósággal és hálá-dással innepelni igyekezem.

Mát 6: 6.
 Bé-mégyek a'nak okáért a' Napnak fel-költével az én titkos házamba: bé-zárom az ajtót és imádom Atyám Felségedet, hogy engemet nem csak az éjjeli fetétségből a' Napnak világofságára; hanem ama' fetétségnek hatalmas-

mafságából-is ki-hoztál; és Kól. 1: 13.
 meg-fabadítottál, és a' te felerelmes Fiadnak Országába által hozni méltóztattál. Ki-Gal. 4: 6.
 botsátád az ö Lelkét-is a' mí fizeinkbe, a' ki együtt a' mí lelkeinkkel bizonyoságot tézen a' felől hogy mí-is ISTENnek fiai (leányi) vagyunk, és tégedet Atyánk-nak bizodalommal szólíttatunk, és könyörgök, a' te kegyelmességednek illy' nagy Éfés. 2: 7.
 gazdagságát tartsd előttem fűntelen emlékezetben, és bírij a'ra hogy í-már tsak tenéked szolgáljak, de nem a' betüinek óságában hanem a' Róm. 7: 6.
 léleknek újságában: szolgáljak szentséggel és igazsággal életemnek minden idejében. Luk. 1: 75.

Bé-mégyek majdan a' te

¹Sólt. 5: jóvóltodnak fokságában bíz-
² 8: ván a' te Házadba-is, hogy
 szolgáljak Felségednek a' te
 félelmedben szent Templo-
 modba-is, és ímé bé-vízem
 magammal a' Szent Lélek-
¹Kór. 3: nek élő Templomat-is, az
² 16: én lelkemet és testemet, hogy
 dítsöitsem azokban Istensé-
¹ 6: 19.20 gedet. URam! te magad vá-
 laztottad magadnak Templo-
 múl, szenteld-fel azért újra
 mínd a' kettőt, és mint ré-
¹Kir. 8: gen a' Salamon' Templomat
² 10: köddel, töltsd-bé e' te Tem-
 plomidat idvezítő esméretd-
 nek fényességével: emeld-fel
 szívemet ollyatén Oltárra, a'
 mellyen az Isteni és felebaráti
 szent szeretnek tüze szüntel-
 len égjen és soha meg-se a-
 ludják; testemet pedig ISTEN
 nek

nek kedves élő és szent áldo-^{Róm. 12:}
 zatúl, hogy el-változván az² 1-2.
 én elmémnek meg-újulása ál-
 tal, ne szabjam magamat to-
 vább e' Világhoz.

Öltöztess fel a' te Papjai-²Krón. 6:
 dat segítségvel, és a' midön² 41.
 a' könyörgésben, és az Ige'^{Tsel 6:}
 hirdetésének szolgálatjában² 4.
 foglalatoskodnak, vezéreljed^{Ján. 16:}
 őket minden igazságra, hadd² 17.
 nevelkedjék az Isten' beféde,
 és a' Tanítványoknak szá-
 mok szaporodjék mindenütt.
 Légyen a' te Igéd az ő szá-
 jokban mint a' tűz, és pö-^{Jér. 23:}
 rölly: ez a' tűz lágyítsa-meg,² 29.
 ez a' pörölly rontsa-meg a' ke-
 mény szíveket, a' hús szíve-
 ket pedig buzdítsa-fel jobban
 is, hogy örömmel halgassuk,
 állhatatoson meg-is tartsuk a'
 L 4 be-

^{Sólt. 51.}
^{17.} befédet. Nyisd-meg a' mi
ajakainkat-is, és szenteld-meg
nyelveinket az éneklésre,
könyörgésre, hogy ha jó-vól-
todból estvét érünk, ditse-
kedhesünk az URban, hogy
nem vesztettük el ezt a' Na-
pot, Ámen.

*Pünköst harmad napi Estvéli
Könyörgés.*

Dítsőség légyen az Atya
ISTENnek! a' ki nem
^{Pét. 2:}
^{9.} csak teremtett; hanem hívott-
is a' fetétségből az ő tsudála-
tos világosságára. Dítsőség a'
^{1:}
^{5.} Fiu-ISTENnek! a' ki meg-
váltott és őriz az idvességre.
Dítsőség a' Szent-Lélek IS-
TENnek! a' ki meg-szentelt
és a' tellyes váltságának nap-
jára el-petsételt. Dítsőség lé-
gyen a' Szent-Háromság egy
IS-

ISTENnek! a' ki öröktől fog-
va illy' kegyesen munkálód-
ta a' mi idvességünket.

Tenéked köszönöm óh dí-
tső Szent-Háromság egy IS-
TEN! én-is életemet, léte-
letem 's jól lételemet: néked
köszönöm hogy ezen ki-me-
netelőben lévő szent Napo-
kon által-is kegyelmesen
meg-tartottad életemet, meg-
adtad az élet mellé ételemet
és italomat-is: és mivel nem
csak kenyérral él az ember, ^{Mós. 8:}
^{3.} hanem az ISTENnek Igéjé-
vel is, a' melly az ő szájából
származik, ímé azt sem tagad-
tad-meg tőlem: mert minden
nap egyenlő akarattal a' Tem-
plomban valánk, és a' kenye-
ret meg-fegvén ettünk vala ^{Tsel. 2:}
^{46.} nagy örömmel és tisztá szív-
vel:

vel: nem úáltad-meg innep-
lésinket, békefességgel el-kez-
denünk, fzent elmélkedések-
kel, éneklésekkel 's könyör-
gésekkel elébb vinnünk, 's in-
nepelnünk, és most hálá-a-
dással bé-is rekefztenünk meg-
engedted.

Már nem mondom amaz
Éfé'sufi Tanítványokkal, hogy
azt se hallottam ha vagyon-
é Szent Lélek, és nem - is
mondhatom, mert fáját fü-
leimmel hallottam a' mit az
ISTEN a' mí Atyáinknak ide-
jében tselekedett régentén :
hallottam hogy a' Szent Lé-
lek ki tölterett a' régi Pün-
köft' napján az Apostolokra,
és más Szentekre, majd a' po-
gányokra-is, ki-tölterett a'
mí fiainkra és leányinkra,
véne-

Tsel. 19:
ŷ. 2.

Sólt. 44:
ŷ. 2.

Tsel. 2:
ŷ. 1.

- 10:
ŷ. 45.

véneinkre, iffjainkra, fzolgá-
inkra és fzolgalóinkra-is.

Oh ISTEN' jó-vóltának fé-
lesége, hozzúsága, mély-
sége és magafsága! Imé meg
adta az UR valami fájaink-
nak fziükséges vala nagy böv-
séggel, fziweinket-is bé-töl-
tötte örömmel: de hát mí va-
lyon meg-adtuk - é az IS-
TENnek a' mi az ISTENé ?
Igaz dolog URam, hogy én
ezeket a' már múló félben lé-
vö fzent napokat egészen a'
te tífzteletedre és az én idves-
ségemnek keresésére rendel-
tem és fántam: a'ra fán-
tam hogy magamat 's házam'
népét, mindenféle roz' tár-
fafságtól, híbas múlatságtól,
meg játéktól-is, és álomtól
meg-tartóztassam, meg tar-

Éfés. 3:
ŷ. 18.
Sólt. 103:
ŷ. 5.

Tsel. 14:
ŷ. 17.

Efés. 4: ¹ tóztassam ajakaimat-is tisztá-
 29. ² talan és meg vezett befé-
 dektől, hogy az ISTENnek
 ama' Szent Lelekét meg-ne
 1Thes. 5: ¹ zomoritsam, fokkal inkább
 19. ² el-ne óltsam, Szent Templo-
 modat pedig híven látogas-
 sam, és az én idvességemet
 Filip. 2: ¹ félelemmel és rettegéssel
 12. ² munkálódjam. De óh fajda-
 lom! illy' erös fel-tétellel-is reá
 nem mehettem, mert vagy e-
 gyikben vagy másíkbán én-is
 meg estem : és mondhatom,
 hogy ha bátor a' Lélek kéz
 vólt is, de a' testnek erötlen-
 sége miatt ez Innepi napoknak
 majd talám csak harmad' ré-
 zét-is illendöképen nem zen-
 telhettem-meg.

Hív vagy URam te és i-
 gaz, meg-botsátod a' bünö-
 ket

ket ha meg-valljuk, és meg-^{Ján. 1:}
 tisztítasz minden hamiságtól. ^{9.}
 Im' meg-vallom hibáimat,
 nem titkolom külömbkülömb
 fogyatkozásimat 's büneimet,
 a' mellyekkel mostani Innep-
 lésim közben-is meg-bántot-
 tam Felségedet, és te óh kö-
 nyörülő ISTEN! engedd-el és
 botsásd - meg kegyelmesen,
 és azoknak botsánatjok felöl
 tégy olly bizonyossá a' mí-
 némü bizonyos vagyok ez In-
 nepnek el-múlása felöl. Ha
 pedig fivemnek tsak egy
 gondolatja, ha fájamnak leg-
 kissebb fázatja kedves vólt-
 is, te töled, te magadt ólvólt,
 végyed a'nak okáért jó neven
 én tölem: végyed jó neven
 éneklésimtet, könyörgésimtet,
 a' mellyekkel mind magáno-

Tsel. 10:
 4. 4.
 son, mind a' te Házadban tíf-
 teltem Istenségedet, és az én
 alamisnáimmal együtt men-
 jenek fel elődbe, és légyenek
 előtted fűntelen emlékezet-
 ben: és ha a' te bölts tetfé-
 sedből illy' fzent Pünköfői na-
 pokat még többeket-is en-
 gedf érnem 's innepelnem,
 fegélj hogy már azokat fok-
 kal nagyobb buzgósággal in-
 nepelheffem, 's töltheffem-el.

Ird-bé URam a' te Igé-
 det-isa' mellyet hallotaattál,
 vagy olvastattál én velem
 mel en az én fzivembe: 's pe-
 tsételd-bé elmémbe: petsételj-
 el újra magamat-is a' tellyes
 váltságának napjára, és örizz-
 meg hogy többé meg ne fo-
 moritsalak, fokkal inkább el-
 ne óltsalak, és e'képen a'ra

ne

kfés. 4:
 30.

ne adjak okot, hogy el-tá-
 vozván tölem az URnak Lel-^{1Sám. 16:}
 ke, az ördögi Lélek, az - is ^{4. 14.}
 pedig heted magával ne jöj-^{Luk. 8:}
 jön helyébe, hanem a' te e- ^{4. 2.}
 rőd és kegyelmed által lelke-
 met, testemet, mint a' te élő ^{1Kór. 6:}
 Templomidat fzenségben és ^{4. 19.}
 tíftaságban tarthassam, és
 nem tsak gondolatimmal, ha
 nem az én fzivaimmal-is, in-
 dulatimmal és minden tsele-
 kedetimmal nyilván ki-mú-
 tathassam, hogy az ISTEN-
 nek Lelke lakik én bennem, ^{Róm. 8:}
 és a'tól vezéreltetem. ^{4. 9-14.}

Oh bódog Lélek a' ki illy'
 drága Lakóssal dítsekedhetik!
 Oh áldott férjfiú a' ki ez ál-
 tal a' Lélek által igazgattatik!
 mert ha erőtelenkedik, vé-
 le vagyon a' ki gyámolitsa,

tu

tudatlanságiban jelen vagyon
 a' ki oktassa 's igazgassa,
 fjomoruságiban a' ki vigaf-
 talja, még az halálban-is a' ki
 bátorítsa, és a' mindjárt meg-
 jelenendő dítsőséggel bíz-
 tassa: Oh maradj-meg hát
 kedves vendég állandóul én
 velem! és soha ne távozzál el
 tőlem: maradj velem életem-
 ben és bírj a' te akaratod fe-
 rént; maradj velem halálom-
 ban-is és bátoríts az halálnak
 félelmei ellen: bortsáfs-el a'
 minden élőknek után idves-
 séges kézülettel, sőt késérj-
 által az halálnak fetét völgyén
 amaz homály nélkül való vi-
 lágozságra; a' mellyben a'
 szent Angyalokkal és Szen-
 tekkel meg-fünés nélkül éne-
 kelhessem: Szent az Atya
 min-

mindennek Meg-g-tartója!
 Szent a' Fiú mindennek Meg-
 váltója! Oh Szent L é l e k
 Szentek' Vigasztalója! Szent
 Szent Szent a' Te Neved;
 minden mondja: Ámen.

*Születésünk vagy Nevünk napi
 Reggeli Könyörgés:*

Melly drágák a' te gondo-^{Sólt. 139}
 latid én előttem óh erős ^{ŷ. 17.}
 ISTEN! és azoknak summá-
 jok melly nagy! meg-bezél-
 leném azokat de a' főveny-
 nél-is fámofabbak. Imé UR-
 am úgy valék én a' te keze-
 idben mint a' sár a' fazékas-
 nak kezében: azért-is; for-
 málhattál volna engem' ékte-
 lenségre való edé'nyé, terem-
 tettél volna oktalan állattá,
 tereh hordozó barommá vagy
 or-

Jér. 18:
 ŷ. 6.

Róm. 9:
 ŷ. 20.

ordító Orozlánna, avagy mérges kígyóvá vagy békává, és még-is nem perelhettem volna veled, és nem mondhattam volna néked: Miért tsináltál engem' ilyen módon? De im' még-is könyörültél rajtam, és az Angyaloknál ugyan valame'nyire kissebbé; de más minden teremtésidnél méltóságos' b teremtetted alátra teremtetted, és ugyan meg különböztettél, midön belém okos Lelket lehellítettél, és a' te kegyelmességednek edé'nyévé készítettél.

Az erős ISTENnek Lelke tsinált hát engem', és a' Minden-hatónak lehellése adta én belém az életet: és szintén ez a' nap az, a' mellyen e'
Vi-

Sólt. 8
v. 6-7.

Róm. 9:
v. 23.

Jób 33:
v. 4.

Világra lettem; (az én Nevem' napja a' mellyet a' szent Kerefsétségben vettem,) Nem átkozom én Jó'bal ezt a' napot a' mellyen születtem, sem az éjtzakát a' mellyen fogantattam: dítserlek inkább Uram tégedet, hogy illy' tsudálatosképen tsudálatofsá tettél engemet: mint egy sárt úgy tsináltál, mint a' tejet úgy öntöttél, mint a' fajtót úgy óltottál engemet, bőrrel és hússal környül vettél, tsontokkal és inakkal meg-erősítettél, étellel és irgalmassággal meg-ajándékoztál, és a' te látogatásod tartotta-meg az én életeremet: söt mikor még forma nélkül volna is az én testem, látták a' te fêmeid, és a' te könyvedbe bé-íratott az én

Jób 3:
v. 3.
Jér 20:
v. 14

Jób 10:
v. 9-12.

Sólt. 139:
v. 16.

én tsontaimnak alkotása, a' napok is a' mellyeken azok formáltattak, mikor még azokban egy sem volna. Dítsérlek tégedet, hogy engemet az én Anyámnak méhében bé fedeztél, a' méhtől-fogva óltalmad alá fogadtál, és mind e'dig erős ISTENem voltál. Dítsérlek tégedet, hogy Kezeftyén Szülék által és a' te Anya-fentegy házadnak kebelében fülettettél, idvezítő Isteni esmératedben emberkorra fel-neveltél, és a'nak társaságában mind e'dig-is el-fenvedtél. Dítsélek URam tégedet kiváltképen azért, hogy a' te fzent képedre és hasonlatoságodra újonnan teremtetted, és a' fzentek' örökségének el-vételére a' vilá-

Sólt. 27:
ŷ. 10.

Kol. 1:
ŷ. 12.

gosságban alkalmatofsá tettél. Közelebb pedig hogy e' nappal, a' mellyre jóvóltodból virasztottál, még-is több Nevem napjait érnem engedtel.

Oh melly fokban! a' kik én velem azon egy néven voltak és nállam talám még jobbak-is voltak, nem érték életben e' napot: meg-hóltanak, és most nyúgoznak a' minden élő embernek rendeltett házban a' koporsóban; az én lelkem pedig ímé még él hogy dítsérjen URam tédet: nem alutt-el az én életem az halálban, mert az én lelkemet bé-fzoritottad fzent markodban, nem fállottam alá a' sírben, mert a' te Isten-séged nem gyönyörködött az én halálomban.

Jób 30:
ŷ. 23

Sólt 119:
ŷ. 175.

Oh

Oh ugyan mitsoda nagy buzgósággal kellene hát im-már nékem ezt a' napot töl-tenem? mitsoda forgalmatos-sággal és hála-adással tartoz-nám életemnek még hátra lé-vő több napjaival egyetem-ben Szent Felséged' számára fientelnem? Oh bizonyára nem-is tántzal, vagy más hí-bás mulatsággal mint Héro-des, sem vendégeskedéssel mint a' Jób' tselédi, hanem hála-adó éneklésekkel, buzgó könyörgésekkel, sőt böjtö-léssel-is és fient elmélkedé-ssekkel kívánom innepelni, és tölteni, és tsak egy órát-skáját-is nem akarom tölem hi-jában el-fojni. Hogy pedig ne tsak akarjam, hanem tse-lekedettel végbe-is viheffem

ezt

Mát. 14:
ŷ. 6.

Jób 1:
ŷ. 4.

Filip. 2:
ŷ. 13.

ezt a' jót, fegélj engem', óh fegélj Atya, Fiu, és Szent Lélek egy ISTEN!

Segélj URam és taníts bölts szívvel járnom előtted életemnek több napjaiban-is, hogy a' midőn el töltöm azo-kat mint a' béres el tölti az Jób 14:
ŷ. 6.
ő napjait, ne kelljen átkoz-nom a' napot és órát a' mellyen fülettem; hanem a' bóldog halál által meheffek által ama' mennyei bóldog-ságra, és ott a' Bárány éle-Jel. 13:
ŷ. 8.
tének Könyvében írva lévő új Nevem' napját az ISTEN-nek több fiaival egyben, nagy örömmel és minden vég nélkül tarthaffam és fientelheffem, Ámen.

Szü-

*Születésünk vagy Nevünk napi
Eszvéli Könyörgés:*

Sólt. 9:

ψ. 2, 3.

Ditsérem az URat tellyes
zívenemel, hírdetem
minden te tsuda-tételidet: ör-
vendezek és örülök te ben-
ned, ditséretet mondok óh
Felséges ISTEN a' te Ne-
vednek: mert jóllehet az ha-
lálnak napja, a' mellyen el-
mégyünk hogy többé ne lé-
gyünk, jobb a' születésnek
napjánál a' mellyen e' nyo-
moruságos életre bé-közö-
nünk: mert a' kik az UR-
ban hálnak-meg, meg-nyú-
goznak minden fáradságtól,
és az ő tselekedeteknek jutal-
ma követi őket: úgy tettett
mind azonáltal Felségednek,
hogy még e' Nap-is ne lenne
az én halálomnak, hanem az
én

Préd. 7:

ψ. 1.

Jel. 14:

ψ. 13.

én meg-térésemre és meg-
jobbulásomra töled nékem
engedtetett napjaimnak egyik
napja: mert im' nem öltél-
meg re'geltől-fogva estig, ha-
nem kegyelmesen meg-tar-
tottál, és az én életemnek
napjaihoz még ez e'gyel töb-
bet ragasztottál. Áldjad azért,
én lelkem az URat és el-ne
felejtkezzél semmi jótétemé-
nyéről: mert im' meg-kegyel-
meze minden büneidnek, meg-
gyógyítá betegségeidet, meg-
szabadítá a' koporsótól élote-
met, kegyelmességével és ir-
gálmasságival meg-koronáza
engemet, minden jóval meg-
elégíté szájamat, és meg-újít-
ta az én iff'juságomat mint a'
fas keselyűnek.

És. 2 38:

ψ. 12

Sólt. 103:

ψ. 1-5.

Iné URam hát még élek
M a' te

a' te jóvóltodból ; de meddig
nem tudom: meg-halok, mert
egy ember sem uralkodhatik
Préd. 8: a' maga lelkén, hogy meg-
v. 8: tartsa az ő lelkét; de mikor,
ma-é vagy hólnap? azt sem
Jób. 14: tudom, te tudod egyedül oh
v. 5: életnek és halálnak URA! én
tölem pedig csak azt-is mit
Péld. 27: hoz reám a' hólnapi nap el tit-
v. 1: koltad: mert nem tudhatom
e' fzerént azt-is, ha érek-é
még több illetén Nevem'
napjait, vagy e' lézen-é az u-
tólsó: mert meg-eshetik hogy
még ez éjjel-is el-keltek a'
minden élőknek útára indul-
nomsa. 38: nom, és a' koporsó kapujára
v. 10: jutnom: azért ha szabadós
tet-fédből az én életemnek
napjait és ezte ndeit, mint
Ézékiásét, még több napok-
ka-

kal-is és ezte ndökkel meg-
fzaporitod, ám légyen énné-
Luk. 1: kem a' te akaratod fzerént;
v. 38.
csak hogy URam. engedj jó
'Sólt. 34: napokat látnom, és azokat
v. 13.
úgy élnem, hogy az én lel-
kem dítserjen tégedet fzünte-
len: de ha kerefteket botsá-
v. 119:
taf-is reám vagy más kísér-
v. 175:
teteket, hogy azokkal vagy
Tsel. 14:
meg-próbálj, vagy csak a'
v. 22:
Mennyeknek orfágára kézfít-
gefs, Atyám! az-is ne úgy
Mát. 26:
légyen a' mint én; hanem a'
v. 42:
mint te akarod, csak hogy
Kór. 10:
ne késérts fellyebb a'nál a'
v. 14:
mint el-fzenvedhetem, és a'
kísértetek közben nyiss útat
a' fzábadulásra, hogy el-is
fzenvedhessem; az alatt-is pe-
dig adj békefséges türo lel-
ket,
M 2

ket, hogy dítsoithessm Isteni Felségedet azért.

Midön pedig ofztán bölts rendelésedből el-végezem é-
 letemet's napjaimat, botsáfs-
 el az én Atyáimhoz nagy
 békefességgel. Botsáfs-el URam
 ez estve is békefességgel az én
 nyugovó ágyamba : Vira-fz-
 fel a' hólnapi napra-is taga-
 innak meg-újulásokban, és a'
 hálá-adásnak pohárát adjad ú-
 jábban kezembe, jóvóltodnak
 emlékezerit szívembe, hogy
 tífzelhessm Szent Felségedet
 ismétlen alázatos szívvel: Szent
 Fiadért a' Kristusért halgafs-
 meg mind ezekben kegyel-
 mesen! Ámen-

Fogadásbéli, vagy magános böjt-

Reggeli napi Könyörges:

TÍÉD ISTEN a' dítseret a'
 Sionban, és tenéked ad-
 ják-meg a' fogadást: ott mé-
 gyen te hozzád minden test,
 ki meg-halगतod a' könyör-
 gést. El-mégyek azért én-is
 a' te Házadba, hogy meg-ad-
 jam az én fogadásimat a' mel-
 lyeket az én ajakim ígértek, és
 a' mellyről föllott az én szá-
 jam az én nyomoruságomban.
 Bé-mégyek az én titkos há-
 zamba is és el-rejtem maga-
 mat egy kevésé, és meg-úji-
 tom fogadásomat, mert im'
 meg-újitád URam te-is ra j-
 tam irgalmasfágodat, midön
 reám újabbán fel-hoztad el-
 rejtetett szép napodat.

Ez a' Nap a' Hétnek (Hó-

M 3 nap-

Sólt. 65:
 §. 2-3.

- 66:
 §. 13. 14.

Mát. 6:
 §. 6.
 Ésa. 26:
 §. 20.

napnak) más napjai közzül ki-valasztott Napom énné kem: olytatén Napom mint a' mellyet böjtöléssel, 's könyörgéssel, énekléssel, és szent elmélkedéssel fogadtam és rendeltem mind a' nyízor Isteni Szent Felséged fámára szentelnem, és i'már a' te Nevedben el-is kezdem inepelnem,

Kettős URam reád nézve az én fogadásbéli kötelelségem : e' lézen azért minden más dolgaim felett ma az én tisztem, hogy Felségedet mind a' te Házadban, mind ez én magános házámban, meg-kettőztetett buzgósággal 's hálá-adással tiszteljem, böjtöléssel-is és könyörgéssel szent országdat meg - keressem : nem ugyan

Dán. 9:
Ű. 3.

ugyan hogy a'zal valamit érdemeljek, mert tudom, hogy ha ezem-is, a'zal előtted kedvesebb nem vagyok, ha nem ezem-is nem lézek alább való; hanem hogy a'nál nagyobb buzgósággal imádjám Istenségedet, emlegetsem és mind a'nyízor újjabb hálá-adással meg-köszönjem különös Atyai óltalmadat, 's gond-vifelésedet hozzám.

De jól tudom URam ! hogy nem minden böjt kedves te előtted: nem kedves az a' melly szent az ember egész nap estig gyötri az ölsá. 58:
Ű. 5.
lelkét, mint a' káka le-hajtja az ö fejét, és azomban megmarad a' bünökben és elébb mégyen: sem az melly tsak az ételben és italban való meg-

M 4 tar-

tartózkodásban áll és vagyon,
 vagy a' minémü a' kép-múta-
 tóké, kik meg-feketitik or-
 tzáikat, hogy láttassanak böj-
 töltni; hanem az a' böjt a' mel-
 lyet te válaftottál és ked-
 velő: hogy a' gonofságnak
 köteleit el-oldjuk, az éhezö-
 nek kenyerünket meg-feg-
 jük, a' bujdosókat házunkba
 bé-fogadjuk, a' mezitelent
 meg-ruházzuk, és a' mi tes-
 tünk előtt magunkat el-ne rej-
 tsük; az az igaz böjt: a' melly
 nem a' mi ruháinknak, hanem
 a' mi ziveinknek meg-fagga-
 tásával, bűnön való igaz bá-
 nattal és meg-téréssel együtt
 vagyon: adjad azért URam
 azt a' kegyelmedet énnékem,
 hogy a' mint az ételtől és ital-
 tól magamat megtartóztatom,
 együtt

Esa. 58:
 §. 6. 7.

Joel 2:
 §. 12. 13

együtt és azonképen a' bűn-
 nek mindenféle étkeitől - is
 meg-tartóztathassam, és az
 álnokságot mint a' vizet ne
 szomjuhozzam, hanem e' lé-
 gyen az én eledelem: hogy
 a' te akaratodat tselekedjem;
 időmet nem álommal; sem
 játékkal, vagy más akármelly
 hibás mulatsággal; hanem
 könyörgéssel, énekléssel és
 szent elmélkedésekkel foly-
 tassam és töltsem; a' jó té-
 teményről-is pedig és az én
 marháimnak másokkal való
 közléséről el-ne felejtkezsem;
 az éhezőknek e'niek, a' szom-
 juhozóknak inniok adjak, a'
 mezitelent meg-ruházzam, a'
 beteget meg-látogassam és
 a' foglyokat; mert illyetén

Jób 15:
 §. 15.

Ján. 4:
 §. 34.

'Sid. 13:
 §. 16.

Mát. 25:
 §. 35. 36.

áldozatokban gyönyörködik az ISTEN.

Áld-meg URam a' Siont tovább-is békecséggel! o'fzad mennyei és földi kenyeredet éhezö fiainak és leányinak nagy bövséggel. Adj részt édes Atyám azokban énnékem is, és az én házam népének elégséggel mind a'dig, miglen o'ztán e' firalomnak völgyéből fel-véve az ö-römnek házába, az hol immár nem éhezünk sem fomuhozuunk többé: mert a' Bárány a' ki a' zéknek közepében vagyon, a' legeltet minket, vizeknek élő forrásira vízen minket; és el-töröl a' mi fêmeinkről minden könyhüllatást, Ámen.

Jel. 7:
v. 16. 17.

Azon

*Azon magános Böjt napi Est-
véli Könyörgés:*

ALdjad én Lelkem az U-^{Sólt. 103:}
Rat! és minden én belső ^{v. 1.}
részeim az ö fent Nevét: Áld-
jad én lelkem az URat, és
el ne felejtkezzél semmi jó-
téteményiről. Nyisd-meg az ^{- 51:}
én ajakaimat, hogy az én szá- ^{v. 17.}
jam is hirdethesse a' te Dí-
tséretedet. Dítsérem az U-
Rat egész életemben, ének-
lek az én ISTENemnek a'
mig élek. Dítsérlek URam té-
gedet, most közelebb, hogy e'
napon is nem vontad-meg tö-
lem irgalmadat; kegyelme-
det. Hozzád ragaszkodott az ^{- 63:}
én lelkem, és im' a' te jobb ^{v. 9.}
karod meg-is tartott engem':
adtál időt 's úja'b alkalmato-
ságot fogadásimnak bé-fize-
tésé-

M 6

tésére, és az én ajakaim ígéreteinek meg-telyefítésére : meg-nyitottad ajakaimat az éneklésre, szájamat, rajtam (’s szerelmesimen) tapasztalt édes Atyai jó-tétidnek minden órái, sőt szem pillantási, kivált képen pedig amaz egy nálad ’s nálam tudva lévő kegyes gond-viselésednek, ’s óltalmadnak könyörgéssel ’s bűjtöléssel való emlegetésére, háladatos meg-közfönésére, ’s így jurattál oztán e’ napnak estvéjére.

Jól tudom URam, mitso-
da néven vetted vala régen
1Kir. 21: Áchábnak maga meg-alázódá-
y. 27-29. sát és bűjtjét, noha tsak fí-
nes bűjt és meg-alázódás vala,
és nem hoztad-el a’ vezedel-
met az ő idejében az ő há-
zára.

zára. Tudom mint vetted a’
Ninivébélieknek-is könyörgé-
Jón. 3: seket ’s bűjtöléseket, mert
y. 10. meg-kegyelmezél nékiek, és
el-fordítád a’ gonoszt a’ mel-
lyet el-gondoltál ellenek: kö-
nyörgők a’nak okáért óh kö-
nyörülő ISTEN Felségednek!
tekintsd-meg-és végyed illy’
néven az én mái bűjtömet-is,
ne utáld-meg könyörgésimet
és éneklésimet. Fordits-el ró-
lam, (szerelmesimről, feleba-
rátimról, barátimról) minden-
féle büntetéseket, és örizz-
meg hogy a’ vezedelem ne
’Sólt. 91: illethessen, és az ostor hajlé-
y. 10. kinkhoz ne közelitheffen.
Vagy, ha jó kedved’ akaratja
szerint vagy hitemnek meg-
próbálására, vagy mint vét-
kező fiadnak (leányodnak)
M 7 meg-

Sól. 91: lábainkat meg ne üténk a'
 y. 11. köbe, Angyalidnak-is paran-
 tsoltál felölünk; vigyázz most-
 is midön majd a' te neved-
 ben fêmeinket bé-húnyjuk
 és el alufunk, (mi helyet-
 tünk.) Küld-el Szent Angya-
 lidat-is és jártafs tábort kö-
 rülöttünk, hogy fenkitöl fe'
 mi bántódásunk ne leheffen.
 - 4: Oh melly vígan és örömmel
 y. 9. fekfünk-le URam e'képen!
 egyetembenel alufunk, mert
 te egyedüladé nekünk bátor-
 ságos lakáft. Jövel azért URam
 Jel. 22: JÉ'SUS! jövel hamar! Ámen.
 y. 20.

MUTATO TÁBLA
 A'
 KÖNYÖRGÉSEKRE:

	Levél:
<i>Vasárnap Reggeli Könyörgés</i>	9
<i>Vasárnap Estvéli</i>	16
<i>UR' Vatsorája ki-folgáztatása In- nep napján Reggeli</i>	22
<i>Azon nap Estvéli</i>	29
<i>Advent Vasárnap Reggeli</i>	37
<i>Azon nap Estvéli</i>	42
<i>Karátson Éjtfaka</i>	46
<i>Karátson Első napi Reggeli</i>	54
<i>Azon nap Estvéli</i>	62
<i>Karátson másod napi Reggeli</i>	68
<i>Azon nap Estvéli</i>	74
<i>Karátson harmad napi Reggeli</i>	79
<i>Azon nap Estvéli</i>	86

M U T A T O

O Eftendő utolsó napján Estvéli	91
Uj Eftendő napi Reggeli	105
Azon nap Estvéli	125
Viz kereft napi Reggeli	130
Azon nap Estvéli	135
Virág Vasárnapi Reggeli	139
Azon napi Estvéli	147
Nagy Pénteki Reggeli	151
Azon nap Estvéli	168
Húsvét első napi Reggeli	174
Azon nap Estvéli	182
Húsvét másod napi Reggeli	187
Azon nap Estvéli	193
Húsvét harmad napi Reggeli	197
Azon nap Estvéli	201
Áldozó Tsötörtöki Reggeli	210
Azon nap Estvéli	214
Pünköst első napi Reggeli	219
Azon nap Estvéli	227
Pünköst másod napi Reggeli	231
Azon nap Estvéli	238
Pünköst harmad napi Reggeli	243
Azon	

T Á B L A.

Azon nap Estvéli	248
Születésünk vagy Nevünk Napján Reggeli	257
Ugyan azon napi Estvéli	264
Fogadáshéli magános Böjt napi Reggeli	269
Azon nap Estvéli	275

DITSÖSÉG ISTENNEK,

V É G E.

Haáz Rezső Múzeum
Tudományos Könyvtára
Székelyudvarhely

Haáz Rezső Múzeum
Tudományos Könyvtára
Székelyudvarhely